

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Μεταπτυχιακό Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών –ΜΔΕΣ–

Ευρωπαϊκές Σπουδές και Διπλωματία

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ:

Η διεθνής αστυνομική συμμετοχή στην αποκατάσταση του κράτους δικαίου (καθοδήγηση, παρακολούθηση και παροχή συμβουλών), σε περιοχές μετά από συγκρούσεις.

ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Ι. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

Επιβλέπων καθηγητής: Δρ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΙΚΕΛΗΣ

Εξεταστής: Δρ. ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΠΕΛΛΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΙΟΥΛΙΟΣ 2020

«Δηλώνω υπευθύνως ότι όλα τα στοιχεία σε αυτήν την εργασία τα απέκτησα, τα επεξεργάστηκα και τα παρουσιάζω σύμφωνα με τους κανόνες και τις αρχές της ακαδημαϊκής δεοντολογίας, καθώς και τους νόμους που διέπουν την έρευνα και την πνευματική ιδιοκτησία. Δηλώνω επίσης υπευθύνως ότι, όπως απαιτείται από αυτούς τους κανόνες, αναφέρομαι και παραπέμπω στις πηγές όλων των στοιχείων που χρησιμοποιώ και τα οποία δεν συνιστούν πρωτότυπη δημιουργία μου»

(ακολουθούν όνομα, επίθετο, υπογραφή)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Περιεχόμενα

Κατάλογος εικόνων.....	5
Κατάλογος Πινάκων	6
ΠΕΡΙΛΗΨΗ	7
ABSTRACT.....	9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ^ο : ΕΙΣΑΓΩΓΗ	10
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ^ο : ΙΣΤΟΡΙΑ.....	20
2.1 Διατήρηση της ειρήνης από τον Ψυχρό Πόλεμο.....	20
2.2 Δεκαετία του ‘90	21
2.3 Η δημιουργία της νέας αρχιτεκτονικής της ειρήνης	22
2.4 Ο τρόπος λειτουργίας της νέας αρχιτεκτονικής της ειρήνης	24
2.5 Τα πρώτα θετικά αποτελέσματα	26
2.6 Η αρνητική κριτική	27
2.7 Οι προτάσεις για το μέλλον.....	29
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ^ο : ΙΣΧΥΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗΣ.....	31
3.1 Εισαγωγή.....	31
3.2 Σχεδιασμός της αστυνομικής ανάπτυξης	32
3.3 Αστυνομική ικανότητα.....	34
3.4 Το μοντέλο ανάπτυξης των αστυνομικών δυνατοτήτων.....	37
3.5 Συμβολή στην ανάπτυξη των δυνατοτήτων της αστυνομίας	40
3.6 Εφαρμογή του σχεδιασμού	43
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ^ο :ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗΣ	44
4.1 Πεδία εφαρμογής των αστυνομικών αποστολών της Ε.Ε.....	44
4.2 Ευθύνες και διαμόρφωση των αστυνομικών αποστολών της Ε.Ε	46
4.3 Οι παγιωμένες αστυνομικές ισχύες.....	49
4.4 Το σύνολο των αστυνομικών αποστολών της Ε.Ε.....	50

4.5 Συνεργασία αστυνομίας και στρατού και στρατιωτικές ενέργειες	63
4.6 Διαμόρφωση συμμαχιών στα πλαίσια της ΚΕΠΠΑ	66
4.7 Η ελληνική δραστηριότητα σε ΚΠΑΑ και στις ασποτολές της Ε.Ε.....	74
5. Επίλογος - Συμπεράσματα	76

Κατάλογος εικόνων

Εικόνα 1: Το μοντέλο ανάπτυξης των αστυνομικών δυνατοτήτων.....	37
Εικόνα 2: Το σύνολο των αστυνομικό- στρατιωτικών ΚΠΑΑ δράσεων μέχρι το τέλος του 2016.....	61
Εικόνα 3: Η συνολική προσέγγιση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Κέρασ της Αφρικής	64
Εικόνα 4. Το έμβλημα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών	67
Εικόνα 5. Το λογότυπο του ΝΑΤΟ.....	68
Εικόνα 6. Χάρτης: Με μπλε: χώρες μονό της Ε.Ε., με πορτοκαλί χώρες μονό του ΝΑΤΟ, και με μωβ χώρες της Ε.Ε. και ΝΑΤΟ.	70
Εικόνα 7. Το έμβλημα του Συμβουλίου της Ευρώπης	71
Εικόνα 8: Συνεργασία ΝΑΤΟ, Κ-Μ Ε.Ε., ΟΑΣΕ και CoE με σκοπό την διασφάλιση ειρήνης και ασφάλειας.....	73

Κατάλογος Πινάκων

Πίνακας 1: Επανεξέταση των εισροών αμυντικής ικανότητας σε διάφορες χώρες	41
Πίνακας 2. Το σύνολο των αστυνομικών ασπολών της Ε.Ε.	62

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ένα σημαντικό τμήμα του 20^{ου} αιώνα καλύφθηκε από πολεμικές συρράξεις μεταξύ ευρωπαϊκών κρατών. Οι δύο μεγάλοι παγκόσμιοι πόλεμοι δημιούργησαν ένα αιματοκύλισμα, που δεν είχε προηγούμενο στα χρονικά της Ευρώπης, ενώ ακόμα και το τέλος τους δεν σήμανε την ειρήνη μεταξύ των κρατών. Ωστόσο, οι κυβερνήσεις των χωρών τελικά αντιλήφθηκαν τα σημαντικά οφέλη που έχουν να αποκομίσουν από τον περιορισμό των πολεμικών συρράξεων, και από τη δημιουργία μιας συμμαχίας, σε όρους πολιτικούς και οικονομικούς αλλά και σε επίπεδο ασφάλειας. Έτσι, η δημιουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πέρα από άλλες σκοπιμότητες, όπως εμπορικές συμφωνίες, είχε ως αποτέλεσμα την ισχυροποίηση των ευρωπαϊκών κρατών έναντι άλλων μεγάλων παικτών του παγκόσμιου άτλα, όπως ήταν και είναι οι Η.Π.Α., αλλά και πιο πρόσφατα ανερχόμενες δυνάμεις όπως η Κίνα και η Ιαπωνία. Η δημιουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει ακόμα ως στόχο και την Ευρωπαϊκή ασφάλεια, δηλαδή την αστυνόμευση ολόκληρης της ευρωπαϊκής επικράτειας από ενδογενείς ταραχές, ή από συρράξεις που θα οφείλονται στην είσοδο κάποιου εξωτερικού εχθρού.

Η περίοδος του ψυχρού πολέμου σήμανε περιορισμό των πολεμικών αναμετρήσεων, παρόλο που οι σχέσεις μεταξύ των χωρών με επίκεντρο τη Ρωσία, και τη Γερμανία ήταν τεταμένες. Ωστόσο από το θέμα της ασφάλειας, η κατάσταση αυτή ήταν πολύ πιο ευχάριστη από ότι τις πρώτες δεκαετίες του εικοστού αιώνα.

Η νέα αρχιτεκτονική της ειρήνης οικοδομήθηκε κατά τα χρόνια του ψυχρού πολέμου, όπως αναλύεται στο δεύτερο κεφάλαιο, καθώς τότε εμφανίστηκαν τα πρώτα θετικά αποτελέσματα αλλά και κάποια αρνητική κριτική που ασκήθηκε στις ειρηνευτικές επιχειρήσεις, που έλαβαν χώρα μεταξύ των κρατών. Το τρίτο κεφάλαιο αναφέρεται στην ισχυροποίηση της εθνικής αστυνόμευσης. Κάθε χώρα προσπάθησε να βελτιώσει το επίπεδο αστυνόμευσης, ένα στοιχείο το οποίο υπήρξε καθοριστικό για την μετέπειτα ασφάλεια σε επίπεδο Ένωσης, αφού η ασφάλεια και η αστυνόμευση του κάθε κράτους αποτελούν τα κύτταρα του πολυκύτταρου οργανισμού που λέγεται Ευρώπη.

Η συμβολή στην ανάπτυξη των δυνατοτήτων της αστυνομίας είναι αποτέλεσμα της συνδυασμένης επίδρασης πολλαπλών παραγόντων. Παρόλο που κάθε χώρα

εφαρμόζει τον δικό της αμυντικό μηχανισμό, πολλά σημεία είναι κοινά για την ολοκλήρωση του σχεδίου, που θα διαφυλάξει την ειρήνη σε μία χώρα. Η εργασία κλείνει με τον σημερινό ρόλο της αστυνόμευσης, όπου αναλύονται τα πεδία εφαρμογής των αστυνομικών αποστολών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι ευθύνες και η διαμόρφωση των αστυνομικών αποστολών, οι παγιωμένες αστυνομικές δυνατότητες, η συνεργασία μεταξύ του στρατού κάθε κράτους - μέλους και το Πλαίσιο ΚΕΠΠΑ (Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφαλείας), που αναλύεται εκτενώς.

ABSTRACT

A good portion of the 20th century was overshadowed by war between European states. The two great world wars created a bloodbath that had no precedent in European chronicles, even their end did not mean peace between states. However, the governments of the countries have realized the significant benefits they have from the reduction of hostilities, and the creation of an alliance, in political and economic terms, but also in terms of security. Thus, the creation of the European Union, in addition to the expediency of trade agreements and the strengthening of European states against other major powers on the world map, such as America, and more recently the example of China and Japan, aims to European security, the policing of the entire European territory by internal conflicts or riots due to the entry of an external enemy.

The Cold War period marked limited military conflicts, although relations between Russia, Germany, and the surrounding countries were strained. However, in terms of security, this situation was much more pleasant than in the first decades of the twentieth century.

The new architecture of peace was built during the Cold War, as analyzed in the first chapter, so both the first positive results and the negative criticism leveled at the peacekeeping operations that took place between the states. The second chapter deals with the strengthening of national policing. Each country has tried to improve the level of policing, an element that has been crucial for subsequent security at the Union level, as the security and policing of each state are the cells of a multicellular organization called Europe. Contributing to the development of police capabilities is a result of the combined impact of multiple factors. Although each country implements its own defense mechanism, many points are common to designing a plan that will preserve peace in a country. The work closes with the current role of policing, which analyzes the areas of application of the European Union's police actions, the responsibilities and formation of police actions, the established police force, the cooperation between army uniforms and the CFSP Framework, which is extensively analyzed.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο . ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η εργασία πραγματεύεται το ζήτημα της ειρήνης τόσο στα Ευρωπαϊκά, όσο και στα εκτός της Ευρώπης κράτη, μιας πολυπόθητης επιδίωξης των κυβερνήσεων των χωρών όλου του κόσμου. Αποτελεί μια επισκόπηση της πρόσφατης επιστημονικής βιβλιογραφίας σχετικά με τις διεθνείς σχέσεις μεταξύ των κρατών, όπου εξετάζεται ο τομέας της ασφάλειας και της διαφύλαξης της ειρήνης. Το ενδιαφέρον για ένα τέτοιο θέμα προκύπτει από την αναγκαιότητα της ειρήνης, ιδίως μετά τις πολεμικές συρράξεις του πρώτου μισού του περασμένου αιώνα, με την συμμετοχή των αντιμαχόμενων δυνάμεων στις διακρατικές ενώσεις.

Η διατήρηση της ειρήνης από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών αποτελεί ένα ρόλο, που διαδραματίζει το Τμήμα Ειρηνευτικών Επιχειρήσεων ως «ένα μοναδικό και δυναμικό μέσο, που αναπτύχθηκε από τον οργανισμό, με σκοπό να βοηθηθούν οι χώρες, που καταπονήθηκαν από τις συγκρούσεις, ώστε να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για διαρκή ειρήνη». Διακρίνεται στους τομείς της «οικοδόμησης της ειρήνης», της «ειρήνευσης» και της «επιβολής της ειρήνης», αν και τα Ηνωμένα Έθνη αναγνωρίζουν, ότι οι ειρηνευτικές δραστηριότητες «αλληλοενισχύονται», και ότι η αλληλοεπικάλυψη μεταξύ τους είναι συχνή στην πράξη. Τα Ηνωμένα Έθνη παρακολουθούν τις ειρηνευτικές διαδικασίες σε περιοχές μετά από συγκρούσεις, και βοηθούν τους αντιπάλους στην εφαρμογή των ειρηνευτικών συμφωνιών που ενδέχεται να έχουν υπογράψει. Η βοήθεια αυτή έρχεται σε πολλές μορφές, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης, των συμφωνιών επιμερισμού της εξουσίας, της εκλογικής στήριξης, της ενίσχυσης του κράτους δικαίου και της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης. Ως εκ τούτου, οι ειρηνευτικές δυνάμεις των Ηνωμένων Εθνών (που συχνά αναφέρονται ως «Μπλε μπερέδες» ή «Κυανόκρανοι», λόγω του γαλάζιου χρώματος των μπερέδων, ή του χρώματος, που έχουν τα κράνη τους) μπορούν να περιλαμβάνουν στρατιώτες, αστυνομικούς και πολιτικό προσωπικό (Mace, 2014).

Ο Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών παρέχει στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών την εξουσία και την ευθύνη να αναλάβει δυναμική δράση για τη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας. Για το λόγο αυτό, η διεθνής κοινότητα συνήθως στρέφεται στο Συμβούλιο Ασφαλείας, για να επιτύχει την

έγκριση επιχειρήσεων διατήρησης της ειρήνης μέσω των αδειών του Κεφαλαίου VII. Οι περισσότερες από αυτές τις επιχειρήσεις θεσπίζονται και εφαρμόζονται από τα ίδια τα Ηνωμένα Έθνη, με στρατεύματα που υπηρετούν υπό τον επιχειρησιακό έλεγχο του Ο.Η.Ε. Στις περιπτώσεις αυτές, οι ειρηνευτικές δυνάμεις παραμένουν μέλη των αντίστοιχων ενόπλων δυνάμεών τους, και δεν αποτελούν ανεξάρτητο «στρατό του Ο.Η.Ε.», καθώς ο Ο.Η.Ε. δεν έχει τέτοια δύναμη. Στις περιπτώσεις που η άμεση συμμετοχή των Ηνωμένων Εθνών δεν θεωρείται κατάλληλη ή εφικτή, το Συμβούλιο εξουσιοδοτεί περιφερειακούς οργανισμούς όπως τον Οργανισμό του Βορειοατλαντικού Συμφώνου (ΝΑΤΟ), την Οικονομική Κοινότητα των Δυτικοαφρικανικών Κρατών, ή συμμαχίες χωρών, προθύμων να αναλάβουν ειρηνευτικά καθήκοντα, ή καθήκοντα επιβολής της ειρήνης. Ο Jean-Pierre Lacroix είναι ο σημερινός επικεφαλής του Τμήματος Ειρηνευτικών Επιχειρήσεων, αντικαθιστώντας τον Hervé Ladsous την 1^η Απριλίου 2017. Το έγγραφο ανώτατου επιπέδου του ΔΡΚΟ, με τίτλο «Επιχειρησιακές Ειρηνευτικές Διαδικασίες των Ηνωμένων Εθνών. Αρχές και Κατευθυντήριες Γραμμές» εκδόθηκε το 2018 (Williams, 2019).

Το 2017, ένας εθελοντής ειρηνευτής έπρεπε να είναι τουλάχιστον 25 ετών χωρίς ανώτατο όριο ηλικίας. Οι ειρηνευτικές δυνάμεις συνδράμουν τα κράτη - μέλη με παροχή εθελοντών. Την 30^η Ιουνίου 2019, υπάρχουν 100.411 άνθρωποι που υπηρετούν σε ειρηνευτικές επιχειρήσεις του ΟΗΕ (86.145 ένστολοι, 12.932 πολιτικό προσωπικό και 1.334 εθελοντές). Τα ευρωπαϊκά έθνη συνεισφέρουν σχεδόν με 6.000 άτομα σε αυτό το σύνολο. Το Πακιστάν, η Ινδία και το Μπαγκλαντές είναι από τους μεγαλύτερους συντελεστές παροχής ανθρώπινου δυναμικού με περίπου 8.000 άτομα για καθένα από αυτά τα κράτη. Τα αφρικανικά έθνη συνέβαλαν σχεδόν στο ήμισυ του συνόλου, με σχεδόν 44.000 άτομα. Κάθε ειρηνευτική αποστολή εξουσιοδοτείται από το Συμβούλιο Ασφαλείας.

Οι ένοπλες διαμάχες, κυρίως στην πιο αποτρόπαια εμφύλια μορφή τους έχουν επιπτώσεις σε πολλά περισσότερα από ότι καταστροφές επιχειρήσεων, εργοστασίων και έργων κοινής ωφελείας, καθώς διαστρεβλώνουν τις ανθρώπινες σχέσεις, δηλητηριάζουν τους θεσμούς, και καταστρατηγούν τους νόμους που διατηρούν την ανθρώπινη διαβίωση και την αλληλεπίδραση μεταξύ των ατόμων, καταργώντας τους φορείς και τα άτομα που τηρούν την λειτουργία των θεσμών και απαλείφοντας τις θετικότερες διαδικασίες του κοινωνικού κεφαλαίου των κρατών (Williams, 2016).

Η ανοικοδόμηση των κρατών αυτών κατά τις μετά-συγκρουσιακές ημέρες είναι αρχικά ένας αγώνας θεσμικού τύπου. Για τον σκοπό αυτόν, ο κύριος στόχος κάθε ενεργείας οικοδόμησης ειρηνικού κλίματος σε κοινότητες που έζησαν πολεμικές καταστάσεις οφείλει να είναι η παγίωση καθοριστικών δεσμών μεταξύ της προσφοράς αλληλεγγύης και της ανοικοδόμησης των θεσμών της κοινωνίας. Ο κυριότερος στόχος, εν τέλει, είναι η αναζήτηση μιας χρυσής τομής μεταξύ της ανάγκης απευθείας ανοικοδόμησης και στη μακροπρόθεσμη θεσμική και κοινωνικοοικονομική ανασυγκρότηση (Cutler, 2013).

Έχει αναφερθεί από πολλούς ιστορικούς, ότι οι ειρηνευτικές επιχειρήσεις καθώς και άλλες σχετικές ενέργειες εμφανίζουν την απαρχή τους από τη Συμμαχία της Δήλου στην αρχαία Ελλάδα περίπου τον 5^ο αιώνα π.Χ. Οι ενώσεις αυτές, όπως ήταν η Δηλιακή Συμμαχία, συνιστούσαν συνήθως συμμαχίες κρατών, που δεν ασχολούνταν με δεοντολογικά θέματα που σχετίζονταν με το ειρηνικό κλίμα, αλλά μόνο με την βίαιη επιβολή της ειρήνης μέσω της ισχύος των όπλων (Scannell, 2014).

Στα τέλη του 10^{ου} αιώνα, μέσω των πρωτόγωννων δράσεων για τα δεδομένα της εποχής ξεκίνησε η μεσαιωνική Καθολική Εκκλησία τα εγχειρήματα για τον όσο το δυνατόν περιορισμό της εξάπλωσης του πόλεμου. Παρόλα αυτά, τα ιδανικά αυτά και συγκεκριμένες αρχικές ενέργειες για την απόκτηση έλεγχου επί των ενόπλων αναμετρήσεων δρομολογήθηκαν συγχρόνως με σκοπό να εκτρέψουν τις διακρατικές διαμάχες από την Ευρωπαϊκή ήπειρο στην υπό μουσουλμανική κυριαρχία Μέση Ανατολή.

Μια καινούρια ριζοσπαστική πρόταση εμφανίστηκε το 1623 από τον Emeric Cruce, ο οποίος τόνισε, πως όλοι οι ηγέτες του κόσμου, οφείλουν να περιλαμβάνονται σε μια ενιαία συμμαχία, με σκοπό να επιχειρήσουν να επιλύσουν τις αντιπαραθέσεις, μέσω διαμεσολάβησης από ένα διεθνές συμβούλιο, που θα διεξαγόταν σε ουδέτερο έδαφος. Κατά την πορεία των επόμενων αιώνων πραγματοποιήθηκαν πιο επουσιώδη εγχειρήματα στην Ευρώπη, με ειρηνευτικές διασκέψεις, όπως της Βεσφαλίας το 1648 , της Ουτρέχτης το 1713 των Παρισίων το 1763, κ.α.

Το πρώτο σημαντικό σύστημα ελέγχου της ειρήνης τέθηκε σε ισχύ μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Η Κοινωνία των Εθνών αποτέλεσε ένα εγχείρημα κοινής διπλωματίας και επιβολής ειρηνευτικού κλίματος και αποτέλεσε μια καινούρια ριζοσπαστική άποψη για την διαχείριση των παγκοσμίων αλληλεπιδράσεων σε διεθνή

κλίμακα. Η Διεθνής Δύναμη που διαμορφώθηκε στο Saar από την Κοινωνία των Εθνών θα ήταν δυνατόν να αναφερθεί ως το πρωταρχικό παράδειγμα μιας διεθνής αποστολής ειρηνευτικής επισκόπησης (Ulriksen 2014).

Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος αποτέλεσε την ταφόπλακα του πρώτου παγκοσμίου οργανισμού με διεθνές βεληνεκές. Ο διάδοχος της Κοινωνίας των Εθνών, ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, αποτέλεσε τον μηχανισμό για την πραγμάτωση της ομαδικής διπλωματίας και αλληλεγγύης. Οι ιδρυτές των Ηνωμένων Εθνών δεν προέβλεψαν αρχικά την πιθανότητα εμπλοκής σε ειρηνευτικές δράσεις, και ως εκ τούτου, οι διαδικασίες αυτές ουδόλως επισημαίνονται στον πρώτο Χάρτη. Εξ ορισμού, οι ειρηνευτικές αποστολές και οι δράσεις αυτών, συνιστούν ουσιαστικά μια πρακτική μέθοδο, που εφαρμόζεται από τα Ηνωμένα Έθνη στις διεθνείς διενέξεις, προκειμένου να βελτιωθεί ο διακανονισμός τους με ειρηνευτικές τεχνικές. Παρόλα αυτά οι διαμάχες μεταξύ των Η.Π.Α. και της Ένωσης Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών, που εμφανίστηκαν υστέρη από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, στον ονομαζόμενο Ψυχρό Πόλεμο μετέβαλαν καθοριστικά την δράση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Οι εκάστοτε Μεγάλες Δυνάμεις, στοχεύοντας στην εξυπηρέτηση των δικών τους συμφερόντων αναφορικά με την ασφάλεια, οργάνωση και παγίωση ειρηνευτικού κλίματος σε παγκόσμια κλίμακα, εν τέλει στοχεύουν αρκετές φορές τη νομιμοποίηση των ενεργειών τους, καταπατώντας τα κυριαρχικά δικαιώματα διαφόρων κρατών. Αυτό, που πλέον αποκαλείται «ειρηνευτική δύναμη» και «επιχείρηση παγίωσης ειρηνευτικού κλίματος», διαμορφώθηκε από επιτακτική ανάγκη, και αποτελεί ουσιαστικά έναν αυτοσχεδιασμό για την απόκριση της παγκόσμιας κοινότητας στις ολοένα εντεινόμενες διαμάχες ανάμεσα στις υπερδυνάμεις (Μπέλλου, 2006).

Οι πρωταρχικές επιχειρήσεις ειρηνικού χαρακτήρα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών διαμορφώθηκαν την περίοδο του Ψυχρού Πόλεμου, ως μια καινούρια μέθοδος καταπολέμησης των διαμαχών, εξαιτίας της αδυναμίας του Συμβουλίου Ασφαλείας εκείνον τον καιρό να εφαρμόσει τις ανάλογες υποχρεώσεις του αναφορικά με τον Καταστατικό Χάρτη του Ο.Η.Ε. για την παγίωση της παγκόσμιας ειρήνης και της ασφάλειας (Alfredo, 2015).

Πράγματι, τα αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα των μονίμων μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας και των συμμάχων τους, δεν επέτρεψαν πολλές φορές την

ενεργοποίηση του συστήματος της ομαδικής ασφάλειας, για την αποτροπή μιας επερχόμενης διαμάχης (Williams, 2016).

Η εντεινόμενη παρόλα αυτή άσκηση του βέτο κατά τη μακρά ψυχροπολεμική περίοδο από τα μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας, αναφορικά με την πραγματοποίηση των κυρώσεων που επιβάλλονταν, είχε σαν επερχόμενο αποτέλεσμα να παραλύσει το Συμβούλιο Ασφαλείας για 45 περίπου έτη, και να αδυνατεί να λάβει μέρος ακόμη και στις πιο σημαντικές παγκόσμιες απαιτήσεις της εποχής αυτής.

Τα ζητήματα λειτουργικότητας του Συμβουλίου Ασφαλείας κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου διαμόρφωσαν την ανάγκη δημιουργίας ενός καινούριου τύπου ειρηνευτικής ενέργειας που δεν θα σχετίζεται με αποφάσεις που παίρνονται με ομοφωνία αλλά με την ανάληψη ειρηνευτικής δράσεως των κρατών μελών, και τις προσφορές τους. Έτσι διαμορφώθηκαν οι πρώτες ειρηνευτικές επιχειρήσεις των Ηνωμένων Εθνών, γνωστές και ως «peacekeeping operations», παρόλο που ο Καταστατικός Χάρτης του Ο.Η.Ε. δεν έχει εμφανή επισήμανση σε αυτές. Παρ' όλη την υποστήριξη του Οργανισμού, η έκταση των δράσεων αυτών ήταν συγκεκριμένη καθώς βασικό τους μέλημα ήταν απλά η παγίωση της εκχειρίας σε πολλαπλές περιοχές διαμαχών σε όλον τον κόσμο με ειρηνευτικές τεχνικές, πάντοτε υπό τον όρο της παραδοχής της άποψης και την συγκατάθεση των διαπλεκόμενων μερών για την ύπαρξη των ειρηνευτικών δράσεων (Cutler, 2013).

Με το πέρας του Ψυχρού Πολέμου, το 1989, οι ειρηνευτικές δράσεις του Ο.Η.Ε. αντιμετώπισαν μια κρίση. Παρόλες τις συνθήκες ευημερίας και την πίστη, πως η νέα δεκαετία θα σηματοδοτούσε την αρχή μιας καινούριας εποχής, που θα βασιλευαν η οικονομική ανέλιξη, η ευφορία και το ειρηνικό κλίμα μεταξύ των χωρών, περισσότερες από 110 ένοπλες διαμάχες πραγματοποιήθηκαν από το 1988 έως το 2005. Αυτό είχε ως επίπτωση την καθοριστική αποστολή ειρηνευτικών δυνάμεων, όπως και την αναζήτηση της εντολής και των ευθυνών τους (Shepherd, 2013).

Συγχρόνως όμως με το πλήθος των ενόπλων διαμαχών, πολλαπλασιάστηκε και η πολυπλοκότητα των περιστατικών, όπου ο Ο.Η.Ε. κλήθηκε να φέρει εις πέρας, με αποτέλεσμα ο Οργανισμός να έρθει αντιμέτωπος με καινούριου είδους ζητήματα, καθώς ο κλασικός τύπος πολέμου ανάμεσα στις ξένες χώρες έδωσε τη θέση του σε εμφυλίους, εθνοτικούς ή φυλετικούς πολέμους, και πολλά περιστατικά

«αποτυχημένων κρατών» (failed states) ήρθαν στο προσκήνιο, ιδίως υστέρα από την κατάρρευση των πρώην καθεστώτων του «υπαρκτού σοσιαλισμού», καθώς και την αναγέννηση των πολυαίμακτων εμφύλιων διαμαχών στην ήπειρο της Αφρικής. Σε αυτές τις χώρες, η ταραχή προκλήθηκε κυρίως από την κατάρρευση της βασικής κεντρικής κυβέρνησης, την επερχόμενη παράλυση της δικαστικής και εκτελεστικής εξουσίας και του στρατού, την καταστροφή των δομών, και την επικράτηση παραστρατιωτικών οργανώσεων ή ομάδων επαναστατών, που συμμετείχαν μάλιστα πολλές φορές μεγάλοι αριθμοί από ανήλικα παιδιά (Ulriksen 2014).

Οι πρωτόγνωρες αυτές καταστάσεις, οδήγησαν τις ειρηνευτικές ενέργειες του Οργανισμού σε θέση πέρα από τις κλασσικές τους υποχρεώσεις να αναλάβουν και καινοτόμες δράσεις, όπως είναι η απόπλιση των εμπόλεμων περιοχών, η παροχή ανθρωπιστικής αρωγής, η βελτίωση της εποπτείας χρήσης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η επισκόπηση της διεξαγωγής δημοκρατικών εκλογών και γενικότερα η μέριμνα για την σωστή οικοδόμηση ειρηνευτικού κλίματος ανάμεσα στις εμπλεκόμενες χώρες. Οι καινούριες αυτές ενέργειες με τις διευρυμένες υποχρεώσεις ονομαστήκαν ειρηνευτικές επιχειρήσεις «δεύτερης γενεάς», ή «πολυδιάστατες», ή «ευρύτερες» ειρηνευτικές επιχειρήσεις.

Οι επιχειρήσεις, που στόχευαν στην οικοδόμηση ειρηνευτικού κλίματος, και που διαμορφώθηκαν με την επέμβαση της παγκόσμιας κοινότητας, σημείωσαν περιορισμένη μόνο επιτυχία στο εγχείρημα της παγίωσης της αξίας της ανθρώπινης ζωής. Διάφορα παραδείγματα του προσφάτου παρελθόντος φανερώνουν, πως ο σκοπός της διαμόρφωσης μιας ανθρωπιστικής ειρήνης κάθε άλλο πάρα εύκολος είναι. Παρόλη όμως την αρχική απογοήτευση, το νόημα ήταν, πως η αρχή προς μια θετική πορεία είχε χαραχθεί. Η επιθυμία ανοικοδόμησης και παγίωσης ειρηνευτικού κλίματος στις χώρες που γνώρισαν το χάος του πόλεμου είχε εντυπωθεί πλέον στα μέλη της διεθνούς κοινότητας.

Η βασική πρόκληση, με την οποία έρχεται αντιμέτωπη σήμερα η παγκόσμια κοινότητα είναι όχι απλά η παγίωση μιας αναιμικής και βραχυπρόθεσμης ειρήνης, αλλά κυρίως η διαμόρφωση μιας αειφόρου και μακράς ανθρωπιστικής ειρήνης. Ήτοι, ενός κλίματος ισχυρού, σταθερού και με θεμέλια τόσο συμπαγή, ώστε να συμβάλουν στην μακροημέρευση της ειρήνης. Δηλαδή ένα ειρηνευτικό κλίμα ουσιώδες και

ποιοτικό, η παγίωση του οποίου θα συνιστά επιθυμία κυρίως των ιδίων κοινοτήτων που το βιώνουν.

Σε αυτή την πορεία δρουν οι λεγόμενες ειρηνευτικές επιχειρήσεις «τρίτης γενεάς», ή επιχειρήσεις «υποστήριξης της ειρήνης», των οποίων οι υποχρεώσεις και οι ανάγκες έχουν διευρυνθεί σε μεγάλο βαθμό αναφορικά με αυτές των περασμένων γενεών. Η κύρια διαφορά τους με τις δυο περασμένες «γενιές» επιχειρήσεων παρατηρείται στην μεγαλύτερη ικανότητα εφαρμογής καταναγκαστικών μέτρων που συνεπάγονται την εφαρμογή βίας, με σκοπό να διευκολυνθεί η ειρηνευτική προσπάθεια, όπως είναι παραδείγματος χάριν η ασφαλής παροχή ανθρωπιστικής προσφοράς, η ασφάλεια της ζωής του αμάχου πληθυσμού η διατήρηση παροχών για εκεχειρία, η κατάπαυση του πυρός και η σύναψη κλίματος οριστικής ειρήνης (Shepherd, 2013).

Πλέον οι ενέργειες αυτές δεν έχουν ως απλό στόχο τους την διατήρηση ειρηνικού κλίματος (peacekeeping) με διάφορα μέσα, αλλά την ίδια την οικοδόμηση της ειρήνης (peacebuilding), εφαρμόζοντας κοινωνικοοικονομικές και πολιτιστικές πτυχές της δράσης αυτής, με την συνεισφορά και άλλων διεθνών φορέων, όπως είναι οι Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (ΜΚΟ), κάποιες πολυεθνικές επιχειρήσεις και διάφοροι άλλοι.

Στόχος της παρούσης εργασίας είναι η εξέταση του νομικού όρου της «βιώσιμης ειρήνης», τόσο μέσα από τον έλεγχο των πρωταρχικών ειρηνευτικών δράσεων, που ο Ο.Η.Ε. θεσμοθέτησε για την παγίωσή της, όσο και μέσα από την έρευνα της πορείας αυτών των «ειρηνοδιαμορφωτικών» τεχνικών, αλλά και των καινούριων στοιχείων, που έχουν εμφανιστεί στο διεθνές προσκήνιο (Alfredo, 2015).

Οι μεταβλητές και, όπως φαίνεται από τα παραπάνω, ευρέως διαδεδομένες συνθήκες ασφαλείας απαιτούν συνεχή ανάπτυξη και μετασχηματισμό της αστυνομίας για να αντιμετωπίζει αυτές τις δυναμικές αντιδράσεις. Οι τάσεις της εξέλιξης των παραγόντων, των σχετικών με την ασφάλεια, έδειξαν ότι το φάσμα των μελλοντικών απειλών για την ασφάλεια θα ήταν πιο εκτεταμένο. Από την άλλη πλευρά, οι οικονομικοί, πολιτικοί, τεχνολογικοί και νομικοί περιορισμοί διαμορφώνουν τις αναπτυξιακές οδούς της αστυνομίας. Όλα αυτά περιγράφουν το μελλοντικό

αστυνομικό περιβάλλον ως ασταθές και περίπλοκο σύστημα. Το ερώτημα είναι πώς θα οικοδομηθεί μια αποτελεσματική αστυνομική οργάνωση στο πλαίσιο του απρόβλεπτου περιβάλλοντος και ενός μεγάλου σε αριθμό και ποικιλία περιορισμών (Μπέλλου, 2006).

Οι σύγχρονες προσεγγίσεις στον αναπτυξιακό σχεδιασμό πρέπει να παρέχουν στις αστυνομικές δυνάμεις την απαραίτητη ικανότητα, που επιτρέπει την εκτέλεση μελλοντικών αποστολών και καθηκόντων. Η προσέγγιση σχεδιασμού ανάπτυξης βάσει ικανοτήτων είναι μία από τις πολλές προσεγγίσεις στη διαδικασία σχεδιασμού ανάπτυξης. Με τη χρήση αυτής της προσέγγισης, αναλύονται οι αποστολές και τα καθήκοντα της αστυνομίας, προκειμένου να προσδιοριστούν οι απαιτούμενες αστυνομικές δυνατότητες και, στη συνέχεια, να αναπτυχθεί ένα σχέδιο για την επίτευξη των απαραίτητων δυνατοτήτων με σεβασμό των πόρων και των περιορισμών.

Με αυτόν τον τρόπο, ο σχεδιασμός ανάπτυξης βάσει ικανότητας επιτρέπει στην αστυνομία να αντιμετωπίσει το μέλλον. Η περιγραφή της ικανότητας θα μπορούσε να αποτελεί την απάντηση στο ερώτημα: Τι χρειάζεται να μπορεί να κάνει η αστυνομία για να καταστεί ικανή να αναλάβει τις μελλοντικές αποστολές; Προκειμένου να εφαρμοστεί η διαδικασία σχεδιασμού ανάπτυξης βάσει της ικανότητας της αστυνομίας, το πρώτο βήμα είναι ο προσδιορισμός και η περιγραφή της αστυνομικής ικανότητας, που απαιτείται για την αντιμετώπιση των μελλοντικών απειλών. Οι απαιτούμενες ικανότητες πρέπει να αναπτυχθούν με συνεργική δράση εισερχομένων δυνατοτήτων. Οι εισερχόμενες δυνατότητες μετατρέπουν τους συνολικούς πόρους του αστυνομικού οργανισμού στο κατάλληλο σύνολο επιλογών, οι οποίες επιτρέπουν την συντήρηση και την επέκταση των απαιτούμενων δυνατοτήτων.

Αναφορικά με την ενίσχυση της εθνικής αστυνόμευσης είναι γνωστά τα εξής: Από το 1947 με την δημιουργία της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης, μέχρι και σήμερα, που ήδη από τον Δεκέμβριο του 2016 πραγματοποιείται μια καινούρια Ευρωπαϊκή Πολιτική Άμυνας. Οι χώρες της Ευρώπης διερευνούν την δυνατότητα συλλογικών δράσεων στον κλάδο της Εξωτερικής Πολιτικής και Στρατηγικής Ασφάλειας, διαμορφώνοντας συμμαχίες, υπογράφοντας συμφωνίες, διαμορφώνοντας συνθήκες, δημιουργώντας πλέον το οικοδόμημα της Ε.Ε., στο όνομα της οποίας

πραγματοποιούν δράσεις μέσα και έξω από τα σύνορα της Ευρωπαϊκής ηπείρου, με σκοπό να αναδειχθούν οι κύριες αρχές των κρατών της, δηλαδή το ειρηνευτικό κλίμα, η αειφορία, η ασφάλεια και η δημοκρατία.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση ως καθοριστικός οικονομικός παράγοντας πρέπει να διαδραματίσει τον καθοριστικό ρόλο του «Διεθνή Παίκτη» στην παγκόσμια σκηνή, έχοντας την ευκαιρία να εμφανίζεται με ενιαία φωνή, και να προβάλλει συλλογική πολιτική θέληση, καθώς και να είναι σε θέση να προστατεύει τα συλλογικά δικαιώματα των κρατών μελών της, και να αντιπαρατίθεται στις διεθνείς διαμάχες που τα μεταβάλλουν (Posen, 2016).

Η Ευρωπαϊκή ενοποίηση πραγματοποιείται από τις χώρες που είναι μέλη, αφ' ενός διότι είναι προς όφελος τους, και αφ' ετέρου διότι η δυναμική της παρατηρείται μόνο στο μέτρο που αποβαίνει επωφελής για αυτές. Κύριο δεδομένο ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής ενοποίησης είναι ο διακυβερνητισμός, αναφορικά με τον οποίο «κάθε ανάληψη διεθνούς ενεργείας αποτελεί αποτέλεσμα της εκούσιας δράσης των χωρών, και όχι των εξωτερικών παρεμβάσεων», καθώς οι διεθνείς φορείς δεν δρουν ανεξάρτητα, αλλά απλά διαμορφώνουν δυνατότητες προσέγγισης, καλού κλίματος και προσφέρουν συμβιβαστικές προτάσεις.

Από το 1992 μέχρι και τις μέρες μας διαμορφώθηκε ένα γιγάντιο σύμπλεγμα φορέων, οργανισμών και επιχειρήσεων που αποτελούν την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και την Πολιτική Ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που μέσα από συντονισμένες ενέργειες παρουσίασαν το «όπλο» της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον κλάδο της διεθνούς ασφάλειας, την «Κοινή Πολιτική Ασφάλειας και Άμυνας» (Scannell, 2014).

Η ανάπτυξη της ΚΠΑΑ (Κοινή Πολιτική Ασφάλειας και Άμυνας) διακρίνεται από τον φιλελεύθερο κλάδο του διακυβερνητισμού. Σύμφωνα με τον φιλελεύθερο διακυβερνητισμό, τα οικονομικά οφέλη βασικά καθορίζουν τη διακρατική πολιτική. Η διεθνής διαπραγμάτευση διαμορφώνεται από τις ανάγκες και τη διαπραγματευτική ισχύ της εκάστοτε χώρας, προσφέροντας ανεξαρτησία, καθώς οι διεθνείς φορείς βελτιώνουν τις σχέσεις συνεργασίας και ελαττώνουν το κόστος της διαπραγμάτευσης, αποφασίζοντας και προσφέροντας ισχυρότερη ανεξαρτησία στις κυβερνήσεις (Posen, 2016).

Τα τελευταία 20 έτη η Ευρωπαϊκή Ένωση πραγματοποιεί τεχνικές και στρατιωτικές ενέργειες ΚΠΑΑ σε τρεις ηπείρους, με συνολικά πάνω από 6.500 υπάλληλους με πεδία αποστολής, που εν τέλει δημιουργήθηκαν με την Συνθήκη της Λισσαβόνας για την Ε.Ε. και πλέον σε γενικές γραμμές αναφέρονται στην οικοδόμηση ειρηνικού κλίματος, την πρόληψη διαμαχών, την ισχυροποίηση του κράτους δίκαιου, την βελτίωση της παγκόσμιας ασφάλειας, την αντιμετώπιση της παράνομης μετακίνησης ανθρώπων και του φαινομένου της πειρατείας (Alfredo, 2015).

Από το 1999 οπότε και διαμορφώθηκαν οι πρώτες ζυμώσεις για μη στρατιωτική επεμβάσεις της Ένωσης μέχρι και το 2003 με την δημιουργία επί έδαφος της πρώτης αστυνομικό-πολιτικής αποστολής στην Βοσνία - Ερζεγοβίνη, η Ευρωπαϊκή Ένωση πλέον απαριθμεί δέκα πολιτικό-αστυνομικές δράσεις παγκοσμίως στοχεύοντας στην προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στη διατήρηση των αρχών της χώρας στα μέρη όπου επεμβαίνει. Το διεθνές κλίμα ασφάλειας μεταβάλλεται πλέον συνεχώς.

Αναλυτικότερα, τα 5 τελευταία χρόνια τα φαινόμενα τρομοκρατίας στην Ευρώπη εντάθηκαν, καθώς σημειώθηκαν διεθνώς καινούριες, άτυπες και προοδευτικά αναπτυσσόμενες απειλές, με αποτέλεσμα ορισμένες κλασικές στρατηγικές άμυνας, για την εσωτερική και εξωτερική ειρήνη και την περίθαλψη του άμαχου πληθυσμού, έγιναν ακαθόριστες και μη λειτουργικές. Οι δράσεις της ΚΠΑΑ και κυρίως οι αστυνομικού τύπου επεμβάσεις οφείλουν να μεταβληθούν, και συγχρόνως να προβλέψουν σωστά, με σκοπό να οικοδομήσουν μια Ένωση ικανή για άμεσες αντιδράσεις, και μια βελτιωμένη Ευρώπη για την προάσπιση του λαού της ισχυροποιώντας το αίσθημα ασφάλειας σε διεθνές επίπεδο (Ulriksen 2014).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2°. ΙΣΤΟΡΙΑ

2.1. Διατήρηση της ειρήνης κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου

Οι ειρηνευτικές δυνάμεις των Ηνωμένων Εθνών αναπτύχθηκαν αρχικά κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου, ως μέσου επίλυσης των συγκρούσεων μεταξύ των κρατών με τη χρησιμοποίηση άοπλων ή ελαφρώς οπλισμένων στρατιωτικών από αρκετές χώρες, υπό τη διοίκηση του Ο.Η.Ε., σε περιοχές όπου τα αντιμαχόμενα μέρη χρειάζονταν μια ουδέτερη δύναμη για να τηρούν την ειρηνευτική διαδικασία. Οι ειρηνευτές δυνάμεις θα μπορούσαν να καλούνται όταν οι μεγάλες διεθνείς δυνάμεις (τα πέντε μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας) ανέθεταν στον Ο.Η.Ε. να διευθετήσει τις συγκρούσεις που απειλούσαν την περιφερειακή σταθερότητα και τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια. Αυτές περιελάμβαναν έναν αριθμό λεγόμενων "αντιπάλων πολέμων" που διεξήχθησαν από τους συμμάχους – «δορυφόρους» των υπερδυνάμεων. Από το 1948 μέχρι τον Δεκέμβριο του 2019 υπήρξαν 72 ειρηνευτικές επιχειρήσεις του Ο.Η.Ε., με δεκαεπτά επιχειρήσεις κατά τον παρόντα χρόνο, καθώς και προτάσεις για νέες αποστολές προκύπτουν συνεχώς (Φακιολάς, 1999, σελ. 32).

Η πρώτη ειρηνευτική αποστολή ξεκίνησε το 1948. Κατ' αυτήν την αποστολή, ο Οργανισμός Παρακολούθησης Εκεχειρίας των Ηνωμένων Εθνών (UNTSO), στάλθηκε στο νεοσύστατο κράτος του Ισραήλ, όπου μια σύγκρουση μεταξύ των Ισραηλινών και των αραβικών κρατών σχετικά με τη δημιουργία του κράτους του Ισραήλ μόλις είχε φτάσει σε μια κατάπαυση του πυρός. Η UNTSO παραμένει σε λειτουργία μέχρι σήμερα, αφού η ισραηλινοπαλαιστινιακή σύγκρουση δεν έχει τερματισθεί.

Σχεδόν ένα χρόνο αργότερα, η ομάδα στρατιωτικών παρατηρητών των Ηνωμένων Εθνών στην Ινδία και το Πακιστάν (UNMOGIP) εξουσιοδοτήθηκε να παρακολουθεί τις σχέσεις μεταξύ των δύο κρατών, τα οποία διαχωρίστηκαν μετά την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την ινδική υποήπειρο.

Καθώς ο κορεατικός πόλεμος ολοκληρώθηκε με την Κορεατική Συμφωνία Εκεχειρίας το 1953, οι δυνάμεις του Ο.Η.Ε. παρέμειναν κατά μήκος της νότιας

πλευράς της αποστρατικοποιημένης ζώνης μέχρι το 1967, όταν αντικαταστάθηκαν από αμερικανικές και νοτιοκορεάτες δυνάμεις (Φακιολάς, 1999 , σελ. 32).

Επιστρέφοντας την προσοχή του στη σύγκρουση μεταξύ του Ισραήλ και των Αράβων γειτόνων του, τα Ηνωμένα Έθνη ανταποκρίθηκαν στην κρίση του Σουέζ του 1956, έναν πόλεμο μεταξύ της συμμαχίας του Ηνωμένου Βασιλείου, της Γαλλίας και του Ισραήλ από τη μια μεριά, και της Αιγύπτου, η οποία υποστηρίχθηκε και από άλλα αραβικά κράτη από την άλλη (Williams, 2016, σελ. 38).

Όταν η εκχειρία ανακοινώθηκε το 1957, ο Καναδός Υπουργός Εξωτερικών (και μετέπειτα πρωθυπουργός) Lester Bowles Pearson πρότεινε να οργανωθεί από τα Ηνωμένα Έθνη μια ειρηνευτική δύναμη στο Σουέζ, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η εκχειρία θα τιμηθεί και από τις δύο πλευρές. Ο Pearson είχε αρχικά προτείνει όπως η δύναμη να αποτελείται κυρίως από Καναδούς στρατιώτες, αλλά οι Αιγύπτιοι ήταν επιφυλακτικοί στο να έχουν ένα κράτος της Κοινοπολιτείας να τους υπερασπιστεί εναντίον του Ηνωμένου Βασιλείου και των συμμάχων του. Στο τέλος, χρησιμοποιήθηκε μια μεγάλη ποικιλία διεθνών δυνάμεων για να εξασφαλιστεί η εμπιστοσύνη. Ο Pearson κέρδισε το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης για αυτό του το έργο, και σήμερα θεωρείται πατέρας της σύγχρονης διατήρησης της ειρήνης. Το 1988, το βραβείο Νόμπελ ειρήνης απονεμήθηκε στις ειρηνευτικές δυνάμεις των Ηνωμένων Εθνών. Το δελτίο Τύπου δήλωσε ότι οι δυνάμεις «αντιπροσωπεύουν τη δηλωμένη βούληση της κοινότητας των εθνών» και έχουν «συμβάλει αποφασιστικά» στην διευθέτηση των συγκρούσεων ανά τον κόσμο (Φακιολάς, 1999 , σελ. 33).

2.2. Δεκαετία του '90

Το τέλος του Ψυχρού Πολέμου προκάλεσε μια δραματική μετατροπή των ειρηνευτικών δυνάμεων των Ηνωμένων Εθνών και της πολυμερούς διατήρησης της ειρήνης. Σε ένα νέο πνεύμα συνεργασίας, το Συμβούλιο Ασφαλείας συνέστησε μεγαλύτερες και πιο πολύπλοκες ειρηνευτικές αποστολές του Ο.Η.Ε., κυρίως για να βοηθήσει στην εφαρμογή συνολικών ειρηνευτικών συμφωνιών μεταξύ των αντιμαχομένων στις ενδοκρατικές συγκρούσεις και στους εμφύλιους πολέμους. Επιπλέον, η διατήρηση της ειρήνης επέφερε όλο και περισσότερα μη στρατιωτικά

στοιχεία που εξασφάλιζαν την ορθή λειτουργία των πολιτικών λειτουργιών, όπως οι εκλογές. Το Τμήμα Ειρηνευτικών Επιχειρήσεων του Ο.Η.Ε. δημιουργήθηκε το 1992 για να στηρίζει αυτήν την αυξημένη ζήτηση για τέτοιες αποστολές (Μπέλλου, 2006, σελ. 137).

Σε γενικές γραμμές, οι νέες επιχειρήσεις ήταν επιτυχείς. Στο Ελ Σαλβαδόρ και στη Μοζαμβίκη, για παράδειγμα, η διατήρηση της ειρήνης παρείχε τρόπους για την επίτευξη αυτοσυντηρούμενης ειρήνης. Κάποιες λίγες προσπάθειες απέτυχαν, ίσως και ως αποτέλεσμα μιας υπερβολικά αισιόδοξης εκτίμησης του τι μπορεί να επιτύχει η ειρηνευτική δύναμη των Ηνωμένων Εθνών. Ενώ οι σύνθετες αποστολές στην Καμπότζη και τη Μοζαμβίκη ήταν σε εξέλιξη, το Συμβούλιο Ασφαλείας απέστειλε ειρηνευτικές δυνάμεις σε ζώνες συγκρούσεων όπως η Σομαλία, όπου ούτε εξασφαλίστηκε η κατάπαυση του πυρός, ούτε η συγκατάθεση όλων των εμπλεκομένων. Αυτές οι επιχειρήσεις δεν είχαν το ενδεδειγμένο διπλωματικό δυναμικό, όπως και δεν υποστηρίχθηκαν από την απαιτούμενη πολιτική βούληση, για να εκτελέσουν με επιτυχία τις εντολές τους. Οι αποτυχίες ιδιαίτερα η γενοκτονία του 1994 στη Ρουάντα και η σφαγή του 1995 στη Σρεμπρένιτσα και τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη οδήγησαν σε μια περίοδο περιορισμού και αυτοκριτικής στην συνολική ειρηνευτική διαδικασία του ΟΗΕ.

Η περίοδος αυτή οδήγησε, εν μέρει, στην Επιτροπή Οικοδόμησης της Ειρήνης των Ηνωμένων Εθνών, η οποία εργάζεται για την επίτευξη μιας σταθερής ειρήνης μέσω κάποιων από τις ίδιες λειτουργίες του πολιτεύματος, πάνω στις οποίες εργάζονται και οι ειρηνευτικές δυνάμεις, όπως οι εκλογές. Η Επιτροπή εργάζεται επί του παρόντος σε έξι χώρες, όλες στην Αφρική (Sangiovanni, 2013, σελ. 52).

2.3. Η δημιουργία της νέας αρχιτεκτονικής της ειρήνης

Η αρχική αναφορά στην ιδέα διαμόρφωσης ενός καινούριου οργάνου, που θα κατέχει κύρια εποπτεία στη δημιουργία και στην εκτέλεση του ειρηνευτικού σχεδίου του Ο.Η.Ε. πραγματοποιήθηκε τον Σεπτέμβριο του 2000, στην Έκθεση Μπραχίμι. Σε ένα ιδιαίτερο απόσπασμα κατά την Έκθεση, αναφέρθηκε, ότι αν και είχαν γίνει βήματα προόδου από πλευράς του Ο.Η.Ε., συνέχιζαν να παρατηρούνται ατέλειες σε

ποικίλους κλάδους του μετά-συγκρουσιακού έργου οικοδόμησης της ειρήνης, καθώς και πως ο Οργανισμός εξακολουθεί να στερείται μια μεθοδική κατεύθυνση όσον αφορά την ανοικοδόμηση εθνικών και τοπικών οργάνων, που θα είναι σε θέση όχι μόνο να παγιώσουν την ασφάλεια και την ευημερία του τοπικού πληθυσμού, αλλά και να κατανοήσουν τους βαθύτερους λόγους, στους οποίους οφείλονται οι συνεχείς διαμάχες.

Ο Ο.Η.Ε., έχοντας πλέον κατανοήσει ολοκληρωτικά τις ατέλειες του συστήματος οικοδόμησης και παγίωσης της διεθνούς ειρήνης, προέβη το 2015 στη διαμόρφωση δυο οργάνων με στόχο την ισχυροποίηση του συντονισμού, της οργάνωσης και της υλοποίησης των ειρηνευτικών εγχειρημάτων. Το αρχικό όργανο ήταν η "Επιτροπή Οικοδόμησης της Ειρήνης" και το επόμενο το "Γραφείο Υποστήριξης Οικοδόμησης της Ειρήνης". Ακόμη, επικυρώθηκε και η δημιουργία ενός εθελοντικού ταμείου για τις προσφορές των ενδιαφερόμενων χωρών, το λεγόμενο "Ταμείο Οικοδόμησης της Ειρήνης", το οποίο λειτούργησε για πρώτη φορά στις 11 Οκτώβριου του 2016 με στόχο τη συνεπή οικονομική αλληλεγγύη των χωρών, που έχουν ανάγκη την αρωγή του. Η ιδρυτική διακήρυξη της Επιτροπής Οικοδόμησης της Ειρήνης επισήμανε μεταξύ άλλων πως η Επιτροπή διαμορφώθηκε με σκοπό «τη σφυρηλάτηση μιας περισσότερο συνεκτικής και στρατηγικής προσέγγισης από πλευράς διεθνών αποστολών σε μετά-συγκρουσιακά περιβάλλοντα», ενώ ένας από τους κύριους ρόλους της θα ήταν «η βελτίωση του συντονισμού όλων των σχετικών αποστολών εντός και εκτός των Η.Ε.» (Youngs, 2014, σελ. 12).

Πράγματι, το αρχικό κενό, που οι καινούριοι αυτοί οργανισμοί κλήθηκαν να αντιμετωπίσουν εστιαζόταν ως επί το πλείστον στην ανάγκη οργάνωσης των ειρηνευτικών εγχειρημάτων κυρίως σε μετά-συγκρουσιακές συνθήκες. Όπως είναι λογικό, η παρούσα πρόκληση αναπόφευκτα διευρύνεται σε τέτοιες καταστάσεις, καθώς έρχονται συγχρόνως στο προσκήνιο διαστάσεις πολιτικές, ανθρωπιστικές, θέματα ασφάλειας, άλλα και βελτίωσης, όπου σε κάθε ένα από αυτά πρέπει να αποδοθεί το μεγαλύτερο μέρος της προσοχής των ειρηνευτικών δυνάμεων και τα οποία οφείλουν να συγκλίνουν αποτελεσματικά και να ισχυροποιούνται αμοιβαία το ένα με το άλλο, προάγοντας την συνολική ειρηνευτική διαδικασία.

Η εμπειρία των τελευταίων είκοσι χρόνων έδειξε, ότι η οικοδόμηση της βιώσιμης ειρήνης δεν είναι μια γραμμική διαδικασία με ομαλή συνέχεια, η οποία ακολουθεί με τάξη τη σειρά της, αφού έχει διεκπεραιωθεί η διαδικασία διατήρησης της ειρήνης. Τα κράτη, που βγαίνουν από έναν καταστροφικό εμφύλιο είναι συνήθως διαλυμένα, θεσμικά περίπλοκα και, κατά κανόνα, έρχονται αντιμέτωπα με πολιτικές διαμάχες και συχνά περιστατικά βίας.

Η οικοδόμηση της ειρήνης που έλαβε χώρα μέχρι το 2015 χαρακτηριζόταν από την παρουσία ειδικών γραφειοκεντρικών μηχανισμών (ειδικά γραφεία και υπηρεσίες του Ο.Η.Ε., όπως το Τμήμα Ειρηνευτικών Επιχειρήσεων, το Τμήμα Πολιτικών Υποθέσεων, το Πρόγραμμα Ανάπτυξης των Η.Ε. κ.α.), που εξέταζαν μεμονωμένα πολιτικά περιστατικά, προάσπισης, στήριξης, ή ανθρωπιστικής ανάγκης. Ανάλογα, και οι χώρες που καλούνταν να παρέχουν εξωτερική αρωγή σε μετά-συγκρουσιακά κράτη έχουν κατά κανόνα μια ιδιαίτερα σταθερή και μεθοδική διευθέτηση της αρωγής τους, με διακριτές διαχωριστικές γραμμές μεταξύ των Υπουργείων Εξωτερικών, Αμύνης, Οικονομικών και Ανάπτυξης.

Από τα παραπάνω γίνεται αντιληπτός ο τρόπος με τον οποίο τόσο ο Οργανισμός, όσο και οι μεμονωμένες χώρες, που παρείχαν υποστήριξη, κατανοούσαν και διαμόρφωναν τις συνδέσεις τους με τις αντίστοιχες μετά-συγκρουσιακές χώρες, με τρόπο που οδηγούσε στον κατακερματισμό και στην αναποτελεσματικότητα των εγχειρημάτων διαμόρφωσης ειρηνευτικού κλίματος. Αυτές τις ατέλειες προσπαθούν να αντιμετωπίσουν οι δημιουργοί της καινούριας αρχιτεκτονικής της ειρήνης, προσφέροντας μια νέα και πιο αποτελεσματική μέθοδο προσέγγισης της ειρηνευτικής διαδικασίας (Μπέλλου, 2006, σελ. 140).

2.4. Ο τρόπος λειτουργίας της νέας αρχιτεκτονικής της ειρήνης

Από την ημέρα της διαμόρφωσής τους, τον Δεκέμβριο του 2015, τα καινούρια όργανα του Ο.Η.Ε. ανέλαβαν πρωταρχικό ρόλο στα ζητήματα οικοδόμησης της ειρήνης, παρέχοντας από νωρίς το στίγμα των προθέσεών τους για αποτελεσματικότερες μεταρρυθμίσεις. Η Επιτροπή Οικοδόμησης της Ειρήνης έχει ήδη καινοτομήσει στο θέμα της ευρείας προσφοράς στις τάξεις της, εφαρμόζοντας

ανοίγματα προς όλες τις κατευθύνσεις. Ειδικότερα, η Επιτροπή αντλεί τα μέλη της, σύμφωνα με συγκεκριμένη διαδικασία επικύρωσης, από τις χώρες - μέλη του Συμβουλίου Ασφάλειας, της Γενικής Συνέλευσης του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου του Ο.Η.Ε., καθώς και από τους κορυφαίους οικονομικούς και στρατιωτικούς παρόχους του Οργανισμού (Shepherd, 2013, σελ. 60).

Με αυτόν τον τρόπο, η Επιτροπή παγιώνει την ισχυροποίηση της νομιμοποιητικής της δύναμης, διαμορφώνοντας έτσι μια διαφορετική νοοτροπία κατά τις διαπραγματεύσεις της με τις κυβερνήσεις των κρατών, στα οποία δραστηριοποιείται. Στον αντίποδα, μια αρνητική επίπτωση του μεγάλου εύρους συμμετοχής των χωρών στην Επιτροπή, είναι η αναπόφευκτη καθυστέρηση εξ αιτίας των εσωτερικών διαβουλεύσεων και διαπραγματεύσεων μεταξύ των χώρων - μελών, που είναι δυνατόν να μετατοπίσει την προσοχή από την πρόοδο της ίδιας της ειρηνευτικής διαδικασίας, που είναι το κύριο ζήτημα.

Από την άλλη πλευρά, το Ταμείο Οικοδόμησης της Ειρήνης βρίσκεται σε μια ιδιαίτερη θέση στον καινούριο ειρηνευτικό σχεδιασμό του Ο.Η.Ε. Εξάλλου, διαμορφώθηκε για να συνιστά μια από τις κύριες πηγές οικονομικής βοήθειας των αποστολών που στοχεύουν και οργανώνουν από κοινού η Επιτροπή και το Γραφείο Υποστήριξης Οικοδόμησης της Ειρήνης. Ο κύριος ρόλος του Ταμείου είναι η διαμόρφωση μιας σύνδεσης αρωγής σε χώρες που εξέρχονται από καταστροφικούς πολέμους, όταν απουσιάζουν άλλοι άμεσοι μηχανισμοί χρηματοδότησης. Κατέχοντας, μάλιστα, ως πρωταρχικό «όπλο» του έναν προϋπολογισμό της τάξεως των 250 εκατομμυρίων δολαρίων, το Ταμείο έχει ως κύριο στόχο την παγίωση και ισχυροποίηση νεοσύστατων κυβερνήσεων και πολιτικών θεσμών, στοχεύοντας στην υποστήριξη σε βάθος χρόνου του ειρηνευτικού έργου και την παγίωση μιας βιώσιμης ειρήνης (Scannell, 2014, σελ. 47).

Προκειμένου παρόλα αυτά να ανταποκριθεί αποτελεσματικότερα στις βραχυπρόθεσμες, αλλά και στις μακροχρόνιες ανάγκες της αντίστοιχης χώρας - αποδέκτη της αρωγής, το Ταμείο επιχείρησε μια μεταρρύθμιση του τρόπου λειτουργίας του. Έτσι, όπως πρόσφατα έγινε γνωστό στα μέλη της οργανωτικής επιτροπής της Επιτροπής Οικοδόμησης της Ειρήνης, από τη νεοδιορισθείσα βοηθό του Γενικού Γραμματέα του Ο.Η.Ε. σε θέματα Υποστήριξης Οικοδόμησης της Ειρήνης Judy Cheng-Hopkins, το Ταμείο παρέχει πλέον δυο χωριστά τμήματα

λειτουργίας: από τη μια βρίσκεται η υπηρεσία άμεσης δράσης, η οποία θα παρέχει πόρους με σκοπό να αποτρέπει την αναζωπύρωση των εχθροπραξιών, και από την άλλη μια υπηρεσία επούλωσης καταστροφών και διαμόρφωσης της ειρήνης, η οποία θα εκτελεί το έργο της σε βάθος χρόνου, σύμφωνα με ένα ενοποιημένο σχέδιο.

Η αρωγή του Ταμείου θα στοχεύει, σύμφωνα με τα παραπάνω, στην παροχή οικονομικής βοήθειας τεσσάρων κύριων κλάδων ενδιαφέροντος (Μπέλλου, 2006, σελ. 135):

- Ενέργειες, που στοχεύουν στην εφαρμογή τυχόν ειρηνευτικών συμφωνιών,
- Ενέργειες που στοχεύουν σε εγχειρήματα του αντίστοιχου κράτους να οικοδομήσει και να ισχυροποιήσει εκείνους τους θεσμούς που προάγουν την σύγχρονη παρουσία και την ειρηνική επίλυση των ζητημάτων,
- Καθιέρωση κύριων διοικητικών υπηρεσιών, και ισχυροποίηση τεχνικών ικανοτήτων, καθώς και
- Καθοριστικές επεμβάσεις απέναντι σε επικείμενους κινδύνους, που έχουν στόχο να βλάψουν την ειρηνευτική διαδικασία.

2.5. Τα πρώτα θετικά αποτελέσματα

Ήδη αρκετές από τις χώρες - μέλη της Επιτροπής και του Γραφείου Υποστήριξης πιστεύουν, πως το έργο των δυο οργάνων έχει ξεκινήσει ήδη να αποδίδει καρπούς ακόμη και από τα τέσσερα πρώτα χρόνια λειτουργίας τους. Ειδικότερα, θεωρείται, ότι μέσω της Επιτροπής και των ειδικών συναντήσεων έχει διαμορφωθεί μια ισχυρότερη σύνδεση μεταξύ των συμμετεχόντων από όλα τα κράτη, καθώς τους δίνεται η δυνατότητα για ένα βήμα με σκοπό να μοιραστούν τις σκέψεις τους αναφορικά με τα ζητήματα οικοδόμησης της ειρήνης. Επιπροσθέτως, η Επιτροπή, πιστώνεται το γεγονός, πως έχει εξομαλύνει την άμεση επικοινωνία μεταξύ των εκπροσώπων των χωρών - μελών της με τις κυβερνήσεις και τους υπόλοιπους εμπλεκόμενους της τοπικής κοινότητας που αντιμάχονται στα σπαρασσόμενα κράτη. Αυτή η συναναστροφή αναφέρεται ως ιδιαίτερα καθοριστική με σκοπό οι διεθνείς οργανισμοί να κατανοήσουν από πρώτο χέρι τα πολιτικά συμφραζόμενα και τις ιδιαιτερότητες του κάθε περιστατικού, και επομένως να φτάσουν μαζί με τους

τοπικούς άρχοντες σε ένα συλλογικά αποδεκτό πλάνο οικοδόμησης βιώσιμης ειρήνης. Στα πλεονεκτήματα του πλάνου της Επιτροπής και του Γραφείου Υποστήριξης περιλαμβάνεται ακόμη, η προσέλκυση του ενδιαφέροντος αρκετών υποψηφίων υποστηρικτών και χορηγών από όλο το εύρος του παγκοσμίου οικονομικού περιβάλλοντος, αν και με όχι ιδιαίτερα εντυπωσιακά αποτελέσματα μέχρι στιγμής (Cornish, 2015, σελ. 221).

2.6. Η αρνητική κριτική

Από τη στιγμή που διαμορφώθηκαν, η Επιτροπή Οικοδόμησης της Ειρήνης και το Γραφείο Υποστήριξης Οικοδόμησης της Ειρήνης, υπήρχε η προσδοκία πως θα ενθάρρυναν τα κράτη - μέλη τους να προσφέρουν περισσότερα κεφάλαια, καθώς και να δράσουν πιο ενεργά σε εγχειρήματα οικοδόμησης της ειρήνης ανά την υφήλιο. Παρόλα αυτά, έως σήμερα, κάτι τέτοιο δεν φαίνεται να έχει πραγματοποιηθεί σε ένα ικανοποιητικό βαθμό, τέτοιο που να αποφέρει θετικά αποτελέσματα σύμφωνα με τις περισσότερες κριτικές του πλάνου της καινούριας αρχιτεκτονικής της ειρήνης (Biscop et al, 2015, σελ. 35). Αυτό οφείλεται, ως έναν βαθμό στην έλλειψη δυναμισμού του Γραφείου Υποστήριξης Οικοδόμησης της Ειρήνης, αν και τελευταία έχει προβεί σε κάποιες ενέργειες με σκοπό την ισχυροποίηση της διείσδυσής του στα συστήματα του Ο.Η.Ε. μέσα από μια σειρά ζητημάτων εξαρτωμένων με την οικοδόμηση της ειρήνης. Παρόλα τα εγχειρήματά του, η κύρια κριτική εναντίον του Γραφείου Υποστήριξης, οφείλεται στο ότι δεν έχει ακόμη πετύχει να αποτελέσει το επίκεντρο των δράσεων οικοδόμησης της ειρήνης εντός του συστήματος του Ο.Η.Ε., όπως ήταν αρχικά η προσδοκία των δημιουργών του. Συγκεκριμένα, μερικές από τις κράτη - μέλη έχουν τονίσει, πως το Γραφείο Υποστήριξης συνεχίζει να στερείται της αλληλεγγύης και της υποστήριξης, που του είναι αναγκαία από άλλα μέρη της Γραμματείας του Ο.Η.Ε., με σκοπό να αποτελέσει τον συνδετικό κρίκο, που θα βοηθήσει στα εγχειρήματα για μια πιο αποδοτική διεθνή κινητοποίηση στα ζητήματα της οικοδόμησης της βιώσιμης ειρήνης.

Η απουσία συνεργασίας και αλληλεγγύης, δεν έχει αντίκτυπο μόνο στον Ο.Η.Ε. και στο Γραφείο Υποστήριξης. Τα κράτη - μέλη δωρητές του Οργανισμού από τη μεριά τους εξακολουθούν να παραμελούν τα δικά τους καθήκοντα, και να μη προχωρούν στις στοχευόμενες εκείνες μεταρρυθμίσεις εντός των δικών τους γραφειοκρατικών συστημάτων, που θα έδιναν την ικανότητα για ευκολότερη ανάδειξη αποδοτικότερων εγχειρημάτων οικοδόμησης της ειρήνης.

Παραδείγματος χάριν, η παροχή οικονομικής βοήθειας στην οικοδόμηση της ειρήνης συνιστά τη κυριότερη ίσως πρόκληση, αφού τα συστήματα που εφαρμόζονται σε "γνωστές" αποστολές βοήθειας είναι ιδιαίτερα χρονοβόρα, και προϋποθέτουν μακροχρόνιες γραφειοκρατικές ενέργειες, οι οποίες δεν καλύπτουν τις απρόβλεπτες, και κατά βάση επείγουσες απαιτήσεις των μετά-συγκρουσιακών συνθηκών. Ως συνέπεια, τις περισσότερες φορές σημειώνεται μια σημαντική παράταση της χρονικής διάρκειας εργασίας της αποστολής, και η χρηματοδότηση για απευθείας ανθρωπιστική αλληλεγγύη βαίνει προς το τέλος. Έτσι όταν ξεκινά η περίοδος που αρχίζει η πρόοδος στις πολιτικοκοινωνικές διαδικασίες στο κράτος που βρίσκεται σε κατάσταση ανάγκης, η χρηματοδότηση έχει τελειώσει, αφήνοντας με αυτόν τον τρόπο πρωταρχικές προτεραιότητες σε εκκρεμότητα, και μάλιστα σε φάσεις ιδιαίτερα εύθραυστες για μια ειρηνευτική διαδικασία (Cornish, 2015, σελ. 52).

Το συμπέρασμα που εξάγεται από τα προηγουμένως αναφερθέντα είναι, ότι η Επιτροπή Οικοδόμησης της Ειρήνης είχε ως τώρα περιορισμένη επιτυχία ως ο κύριος παράγοντας συντονισμού των διαδικασιών μεταξύ του Ο.Η.Ε., των μεμονωμένων κρατών – αρωγών και των σπαρασσόμενων από τον πόλεμο κρατών. Κι αυτό επειδή η αναγκαία οργάνωση είναι ιδιαίτερα δύσκολο να επιτευχθεί δεδομένης της περιορισμένης εξουσίας που έχουν οι κύριοι εκπρόσωποι του Ο.Η.Ε. στο να οργανώσουν τις ενέργειες των δυνάμεων του Οργανισμού στα στάδια των συγκρούσεων, πόσο μάλλον και τις ενέργειες των υπόλοιπων διεθνών ή τοπικών δρώντων. Για να γίνει κάτι τέτοιο δυνατό, χρειάζονται συστηματικές διαδικασίες διαπραγμάτευσης μεταξύ των αντίπαλων τοπικών φατριών και των πολυάριθμων διεθνών δρώντων, τόσο στο έδαφος της αντίστοιχης χώρας που επλήγη από τον πόλεμο, όσο και εντός διακυβερνητικών οργάνων, όπως είναι η Επιτροπή Οικοδόμησης της Ειρήνης και το Σ.Α. (Ulriksen, 2014, σελ. 173).

Ένα επιπλέον μέρος του σχεδιασμού οργάνωσης της Επιτροπής και του Γραφείου Υποστήριξης, που έχει υποστεί κριτική είναι και αυτό της περιορισμένης εμβέλειας δράσης τους. Αναλυτικότερα, ο μεγαλύτερος όγκος του χρόνου, που αφιερώνουν τα δυο όργανα για ειρηνευτικές συνομιλίες, παρατηρείται ότι καταναλώνεται στην έδρα της επιτροπής στη Νέα Υόρκη, με την συμμετοχή της κυβέρνησης του εκάστοτε ενδιαφερόμενου κράτους του Ο.Η.Ε., διαφόρων διεθνών δρώντων, οι οποίοι παρέχουν χρηματική ή άλλη υποστήριξη, παγκοσμίων οικονομικών φορέων, όπως είναι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Παγκόσμια Τράπεζα, (World Bank Group), και φυσικά αντιπροσώπων των τοπικών κοινοτήτων. Η κριτική αυτή έχει ασκηθεί για τον τρόπο χειρισμού των διαπραγματεύσεων της επιτροπής και για τα τέσσερα κράτη ευθύνης, δηλαδή το Μπουρούντι, τη Γουινέα Μπισσάου, τη Σιέρα Λεόνε και τη Δημοκρατία της Κεντρικής Αφρικής για τα περιστατικά των οποίων η Επιτροπή φέρνει σε επικοινωνία τα αντιμαχόμενα μέρη.

Οι ειδικές αυτές διαπραγματεύσεις έχουν ως κύριο στόχο να φέρουν σε επαφή τα εμπλεκόμενα μέρη, και να διαμορφώσουν ένα τρίπτυχο "επικοινωνίας - πολιτικής αλληλεγγύης - χρηματοδότησης" για το αντίστοιχο κράτος. Στην πράξη παρόλα αυτά, οι καλές διαθέσεις της Επιτροπής δεν έχουν το ανάλογο αποτέλεσμα εξαιτίας μιας σειράς λόγων, όπως η ιδιαιτερότητα της πολιτικής κατάστασης στο εκάστοτε κράτος, αλλά και η παρουσία δυσκολιών που προϋπήρχαν πριν την ενασχόληση της Επιτροπής με την κάθε περίπτωση (Williams, 2016, σελ. 48).

2.7. Οι προτάσεις για το μέλλον

1. Ισχυροποίηση του Γραφείου Υποστήριξης της Οικοδόμησης της Ειρήνης:

Ως μια μη εταιρική οντότητα, το Γραφείο Υποστήριξης δεν είναι δυνατόν να αξιοποιήσει ολοκληρωτικά τη δυναμική του χωρίς της παρουσία μιας ισχυρής ηγεσίας, χωρίς ένα ξεκάθαρο οργανωτικό σχεδιασμό, και χωρίς εξουσία, που να του έχει δοθεί από το υψηλότερο επίπεδο (Σ.Α.). Για τον λόγο αυτό, τα Η.Ε. οφείλουν να επενδύσουν στον κλάδο της ηγεσίας του Γραφείου Υποστήριξης και να ισχυροποιήσουν την δικαιοδοσία και τις δυνατότητές του, με σκοπό να το

μετατρέψουν σε ισχυρό και αναπόδραστο παράγοντα στα εγχειρήματα του Ο.Η.Ε. ώστε να προάγει μια περισσότερο ενοποιημένη και μεθοδική αντίδραση σε μετά-συγκρουσιακά κράτη που την χρειάζονται.

- 2. Αποτελεσματικότερη εμπλοκή της Επιτροπής Οικοδόμησης της Ειρήνης:** Η Επιτροπή Οικοδόμησης της Ειρήνης κατάφερε μέσα στα πρώτα χρόνια λειτουργίας της να δείξει, ότι είναι σε θέση να προσφέρει αρωγή στην προώθηση μιας σύγκλισης σκέψεων σε ζητήματα οικοδόμησης της ειρήνης μεταξύ των χωρών - μελών, μέσα από εντατικά εγχειρήματα προς αυτή την κατεύθυνση. Παρόλα αυτά, όντας ένα ενιαίο σώμα διαμορφωμένο από χώρες μέλη των Η.Ε., η Επιτροπή είναι δυνατόν να είναι τόσο αποδοτική, όσο της δίνουν τα ίδια της τα μέλη τη δυνατότητα να είναι. Για τον λόγο αυτό, τα τελευταία θα πρέπει να περιορίζουν, όσο το δυνατόν περισσότερο, την εμπλοκή τους τους με εσωτερικά θέματα προσωπικού ενδιαφέροντος κατά τη περίοδο των διαβουλεύσεων της Επιτροπής, με σκοπό να στοχεύουν αναπόσπαστα στις άμεσες απαιτήσεις των μετά-συγκρουσιακών κρατών με τα οποία έρχονται σε επαφή (Biscop et al, 2015, σελ. 45).

Επιπλέον, με στόχο την προσφορά ακόμη περισσότερων, η Επιτροπή οφείλει να αναπροσανατολίσει την προσοχή της σε δυο κλάδους:

- τον εξονυχιστικό έλεγχο των διαδικασιών (monitoring),
- την αμοιβαία λογοδοσία (mutual accountability).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο. ΙΣΧΥΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗΣ

3.1. Εισαγωγή

Η διαρκώς μεταβαλλόμενη αντιμετώπιση του θέματος της ασφάλειας απαιτεί συνεχή ανάπτυξη και μετασχηματισμό της αστυνομίας προκειμένου αυτή να αντιμετωπίσει τις νέου τύπου απειλές. Οι τάσεις της εξέλιξης των πραγμάτων έχουν δείξει ότι το φάσμα των μελλοντικών επιχειρήσεων αποκατάστασης της τάξεως θα είναι πιο σύνθετο. Από την άλλη πλευρά, οι οικονομικοί, πολιτικοί, τεχνολογικοί και νομικοί περιορισμοί τροποποιούν και διαμορφώνουν τις αναπτυξιακές διαδρομές της αστυνομίας. Όλα αυτά περιγράφουν το μελλοντικό αστυνομικό περιβάλλον ως ασταθές και πολύπλοκο σύστημα. Το ερώτημα είναι πώς να οικοδομήσουμε μια εύρυθμη και αποτελεσματική αστυνομική οργάνωση στο πλαίσιο του απρόβλεπτου περιβάλλοντος και ενός μεγάλου αριθμού διαφορετικών περιορισμών (Williams, 2016, σελ. 38).

Οι σύγχρονες προσεγγίσεις στον προγραμματισμό της ανάπτυξης πρέπει να παρέχουν στις αστυνομικές δυνάμεις τις απαραίτητες δυνατότητες που θα επιτρέπουν την εκτέλεση μελλοντικών αποστολών και καθηκόντων. Βασισμένη στις δυνατότητες η προσέγγιση σχεδιασμού ανάπτυξης είναι μία από τις πολλές προσεγγίσεις στη διαδικασία προγραμματισμού ανάπτυξης. Με τη χρήση αυτής της προσέγγισης, σε περιβάλλον ασφάλειας, αναλύονται οι αποστολές και τα καθήκοντα της αστυνομίας προκειμένου να καθοριστούν οι απαιτούμενες αστυνομικές δυνατότητες και στη συνέχεια να αναπτυχθεί ένα σχέδιο για την επίτευξη των απαραίτητων αποστολών με σεβασμό των πόρων και των περιορισμών. Με αυτόν τον τρόπο, ο σχεδιασμός ανάπτυξης βάσει δυνατοτήτων επιτρέπει στην αστυνομία να αντιμετωπίσει το μέλλον.

Τι πρέπει να κάνει η αστυνομία προκειμένου να καταστεί ικανή να αναλάβει τις μελλοντικές αποστολές; Προκειμένου να υλοποιηθεί η διαδικασία σχεδιασμού ανάπτυξης με βάση τις δυνατότητες στην αστυνομία, πρώτο βήμα είναι ο προσδιορισμός και η περιγραφή της ικανότητας της αστυνομίας, που απαιτείται για την αντιμετώπιση των μελλοντικών απειλών.

Οι απαιτούμενες ικανότητες της αστυνομίας θα πρέπει να είναι αποτέλεσμα της εισροής πόρων, ώστε να υπάρχει το τεχνικό εκείνο υλικό που είναι απαραίτητο για να ανταπεξέρχεται η αστυνομία στις αποστολές που αναλαμβάνει, και φυσικά η άρτια και συνεχής εκπαίδευση των αστυνομικών οργάνων, που στις σημερινές ημέρες περιλαμβάνει όχι μόνο σωματική άσκηση αλλά και κατάρτιση σε όλες τις σύγχρονες μεθόδους που χρησιμοποιεί η αστυνομία σήμερα (χρήση καμερών ασφαλείας, ταυτοποίηση μέσω υπολογιστή, εξετάσεις DNA και λοιπά). Έτσι μετασχηματίζονται οι εισερχόμενοι πόροι της αστυνομικής οργάνωσης στο κατάλληλο σύνολο επιλογών, ώστε να επιτρέπουν την διατήρηση και διεύρυνση των απαιτούμενων ικανοτήτων.

3.2. Σχεδιασμός της αστυνομικής ανάπτυξης

Ο σχεδιασμός της αστυνομικής ανάπτυξης μπορεί να οριστεί ως «η διαδικασία καθορισμού των στόχων της αστυνομικής ανάπτυξης και μιας πορείας δράσης για την επίτευξή τους, μέσω της ανάπτυξης σχεδίων και προγραμμάτων». Η προαναφερθείσα προσέγγιση ξεκινά με την πρόβλεψη του πιθανού μελλοντικού περιβάλλοντος, το οποίο χρησιμοποιείται ως βάση για τη δημιουργία του σχεδίου αστυνομικής ανάπτυξης και την προσαρμογή της αστυνομίας για την αντιμετώπιση μελλοντικών απειλών, καθώς και για να ληφθούν υπόψη τυχόν περιορισμοί (Μπέλλου, 2006, σελ. 136).

Υπάρχουν πολλές προσεγγίσεις σχεδιασμού ανάπτυξης, που χρησιμοποιούνται στον εμπορικό τομέα ή σε ιδρύματα ασφάλειας. Ορισμένες από αυτές τις προσεγγίσεις που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν στα αστυνομικά ιδρύματα είναι οι παρακάτω:

- **Προγραμματισμός με περιορισμένους πόρους** (προγραμματισμός βάσει προϋπολογισμού).

Ο στόχος αυτής της προσέγγισης σχεδιασμού είναι να παράσχει μια βιώσιμη αστυνομική ικανότητα, που να είναι βιώσιμη στο πλαίσιο του προβλεπόμενου προϋπολογισμού. Προσπαθεί να μεγιστοποιήσει την ικανότητα της αστυνομίας με όριο τα διαθέσιμα κεφάλαια.

- **Ιστορική επέκταση.**

Η βασική προϋπόθεση είναι, ότι οι τεχνικές που έχουν χρησιμοποιηθεί στο παρελθόν θα χρειαστεί να λειτουργήσουν και πάλι στο μέλλον. Η ανάλυση της μελλοντικής επιχειρησιακής αποτελεσματικότητας των διαφόρων επιλογών βασίζεται σε μια ιστορική ανάλυση. Οι παρελθούσες αστυνομικές επιχειρήσεις ή οποιαδήποτε άλλη αστυνομική δράση αξιολογούνται για τον εντοπισμό των παραγόντων, που συνέβαλαν σημαντικά στην επιτυχία ή την αποτυχία. Οι αστυνομικές ικανότητες σχεδιάζονται έτσι, ώστε να επωφελούνται περισσότερο από τους θετικούς παράγοντες, αποφεύγοντας ταυτόχρονα τους αρνητικούς.

- **Σχεδιασμός βασισμένος σε σενάρια.**

Αυτή η προσέγγιση χρησιμοποιεί ένα αντιπροσωπευτικό σύνολο υποθετικών καταστάσεων για την απασχόληση των αστυνομικών δυνάμεων. Οι καταστάσεις καθορίζονται από περιβαλλοντικές και επιχειρησιακές παραμέτρους. Οι απαιτήσεις της αστυνομικής ικανότητας καθορίζονται από εκτιμήσεις της ικανότητας επίτευξης των καθορισμένων στόχων αποστολής.

- **Η προσέγγιση σχεδιασμού**

Βασισμένη σε ικανότητες, αναλύει πρώτα τα τωρινά πολιτικοκοινωνικά δεδομένα προσπαθώντας να προβλέψει μελλοντικές καταστάσεις, ώστε να διαμορφώσει το μελλοντικό περιβάλλον και να καθορίσει την αποστολή και τα καθήκοντα της αστυνομίας. Η μοντελοποίηση του μελλοντικού περιβάλλοντος προσδιορίζει πιθανά σενάρια απειλών για την ασφάλεια. Με βάση τα αναπτυγμένα σενάρια που δημιουργήθηκαν, εντοπίζονται δυνατότητες για την εκτέλεση της αποστολής και των καθηκόντων της αστυνομίας στο μέλλον. Στο τέλος της διαδικασίας σχεδιασμού αναπτύσσονται διάφορες επιλογές για τη γεφύρωση του χάσματος δυνατοτήτων μεταξύ της απαιτούμενης και της υπάρχουσας ικανότητας και επιλέγονται οι καλύτερες από αυτές.

Κάθε προσέγγιση έχει ιδιαίτερα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα. Ο προηγμένος σχεδιασμός της αστυνομικής ανάπτυξης πρέπει να ενσωματώνει διαφορετικές προσεγγίσεις προκειμένου να επιτευχθεί το καλύτερο αποτέλεσμα. Με

τον τρόπο αυτό, τα πλεονεκτήματα ορισμένων προσεγγίσεων θα μπορούσαν να μεγιστοποιηθούν και τα μειονεκτήματα θα μπορούσαν να ελαχιστοποιηθούν. Η προσέγγιση σχεδιασμού βασισμένη σε ικανότητες είναι η εξεύρεση λύσεων για θέματα αστυνομικής ανάπτυξης, με την βελτίωση των δυνατοτήτων της αστυνομίας και των τρόπων επίτευξης των κατάλληλων επιπέδων ικανότητας.

3.3. Αστυνομική ικανότητα

Οι ερευνητές έχουν διαφορετικές, αλλά επί της ουσίας παρόμοιες απόψεις όσον αφορά τον ορισμό του όρου "ικανότητα". Κάποιοι από αυτούς ορίζουν την ικανότητα ως οργανωτική ικανότητα να εκτελούν συντονισμένα καθήκοντα χρησιμοποιώντας οργανωτικούς πόρους για την επίτευξη συγκεκριμένου αποτελέσματος. Άλλοι ορίζουν την ικανότητα ως γνώση του τρόπου δράσης, των δυνατοτήτων των ενεργειών που προκύπτουν από το συνδυασμό και τον συντονισμό των διαφόρων πόρων, γνώσεων και ικανοτήτων του οργανισμού μέσω της αλληλουχίας δράσεων, που εκπληρώνει τους στρατηγικούς στόχους. Η ικανότητα θα μπορούσε επίσης να οριστεί ως οργανωτική ικανότητα για την ανάπτυξη πόρων, ώστε να παραχθεί ένα επιθυμητό αποτέλεσμα. Ο ορισμός αυτός τονίζει, ότι οι πόροι δεν είναι παραγωγικοί από μόνοι τους, και ότι μια ομάδα πόρων πρέπει να συνεργαστεί για την εκτέλεση αποστολών και καθηκόντων (George, 1979, σελ. 132).

Οι ορισμοί υποδηλώνουν ότι μια ικανότητα σημαίνει οργανωτική ικανότητα, ώστε να εκτελεί δραστηριότητες για την επίτευξη των προγραμματισμένων στόχων. Είναι σημαντικό να υπογραμμιστεί, ότι πρέπει να διεξάγονται οι δραστηριότητες και να επιτυγχάνονται οι στόχοι υπό καθορισμένα πρότυπα και προϋποθέσεις. Τα πρότυπα είναι ποσοτικά ή ποιοτικά μέτρα και κριτήρια για τον προσδιορισμό των επιπέδων απόδοσης της δραστηριότητας. Τα πρότυπα είναι αποδεκτά επίπεδα εκτέλεσης των δραστηριοτήτων για την επιτυχή επίτευξη των στόχων. Οι συνθήκες είναι μεταβλητού περιβάλλοντος ή κατάστασης που επηρεάζουν την απόδοση των δραστηριοτήτων.

Σύμφωνα με τον παραπάνω ορισμό, η αστυνομική ικανότητα θα μπορούσε να οριστεί ως η ικανότητα της αστυνομίας να εκτελεί τη δραστηριότητα προκειμένου να πραγματοποιήσει αποστολές που έχουν ανατεθεί, λαμβάνοντας υπόψη συγκεκριμένα πρότυπα και όρους. Με την ανάγκη να διατηρηθούν και να αναπτυχθούν, οι αστυνομικές ικανότητες αποτελούν τη βάση για τον μακροπρόθεσμο σχεδιασμό και τη λήψη αποφάσεων βασικών παραγόντων. Επιπλέον, οι δυνατότητες συντονίζουν και περιορίζουν τη διαδικασία βραχυπρόθεσμου σχεδιασμού και παρέχουν μια λογική βάση για τη φυσική δομή της αστυνομίας.

Πρέπει να έχουμε κατά νου, ότι οι σύγχρονες οργανώσεις υπάρχουν και λειτουργούν σε ένα ασταθές και ταχέως μεταβαλλόμενο περιβάλλον. Έχοντας αυτό υπόψη, οι αστυνομικές ικανότητες πρέπει να εξελιχθούν και να αλλάξουν με την πάροδο του χρόνου. Η δυνατότητα της ικανότητας προσαρμογής μέσω αλλαγών με την πάροδο του χρόνου επηρεάζει σημαντικά την επιτυχία των αστυνομικών δυνάμεων. Εάν οι επιχειρησιακές δυνατότητες παραμένουν οργανωτικά καθηλωμένες και αδρανείς τότε η αστυνομία σταδιακά θα χάσει την ικανότητα να εκτελεί δραστηριότητες και να φέρνει σε πέρας αποστολές (Alfredo, 2015, σελ. 72).

Οι δυνατότητες μπορούν να ταξινομηθούν λαμβάνοντας υπόψη διαφορετικά κριτήρια. Οι συγγραφείς – ερευνητές προσδιορίζουν διάφορους τύπους δυνατοτήτων ανάλογα με τα επιλεγμένα κριτήρια. Για την επιλογή δυνατοτήτων στη διαδικασία σχεδιασμού της αστυνομικής ανάπτυξης, θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν οι ακόλουθες προσεγγίσεις:

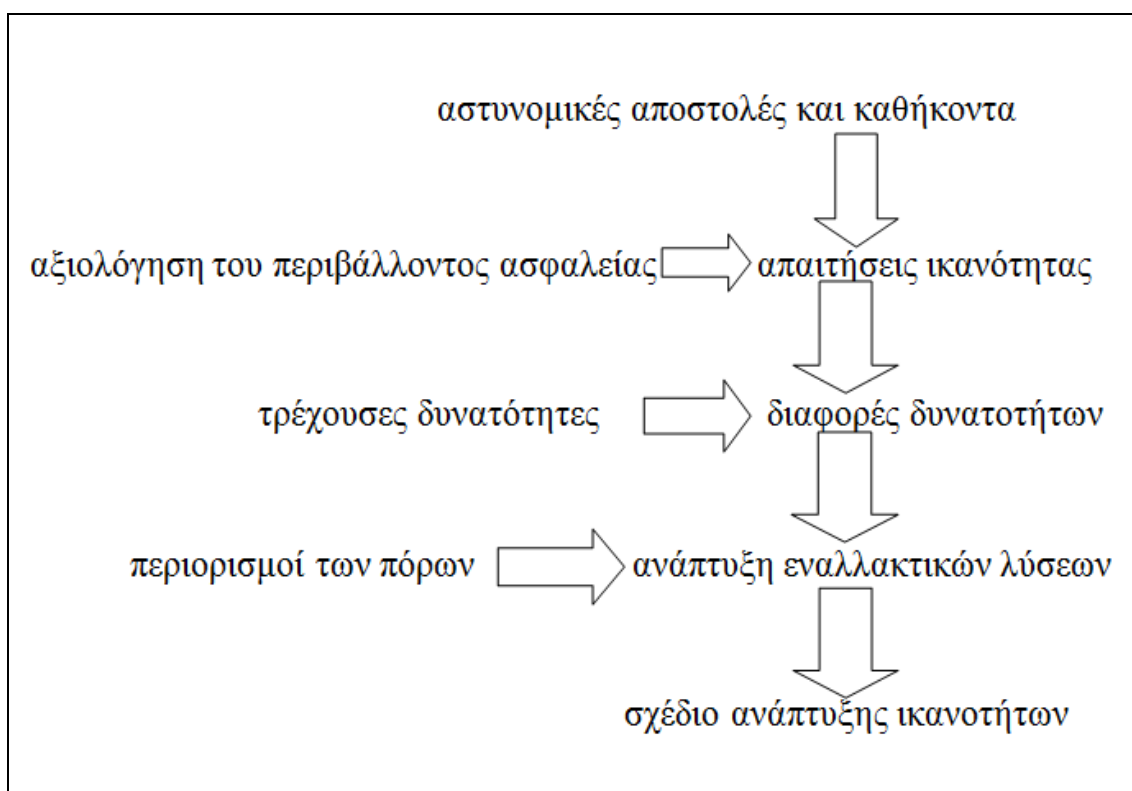
1. Λειτουργική ανάλυση. Μία από τις συνήθεις προσεγγίσεις για την ταξινόμηση των αστυνομικών ικανοτήτων θα μπορούσε να είναι η λειτουργική ανάλυση. Μια λειτουργική ανάλυση προσδιορίζει τις ικανότητες σε σχέση με κάθε μία από τις κύριες λειτουργικές περιοχές της αστυνομίας. Για παράδειγμα, υπάρχει ικανότητα ποινικής αστυνόμευσης, ικανότητα διαχείρισης έκτακτης ανάγκης, ικανότητα ελέγχου της κυκλοφορίας κλπ. Ακόμα η συγκεκριμένη ικανότητα, που θα μπορούσε να αναγνωριστεί στο πλαίσιο της ικανότητας της ποινικής αστυνόμευσης θα μπορούσε να είναι η ικανότητα κατασκοπευτικής νοημοσύνης, η ικανότητα ανάλυσης κ.λ.π. (Biscop et al, 2015, σελ. 35).

2. Ανάλυση της διαδικασίας. Η προσέγγιση αυτή είναι ένας άλλος τρόπος ταξινόμησης των αστυνομικών ικανοτήτων. Σύμφωνα με αυτήν την προσέγγιση, όλες οι αστυνομικές ικανότητες μπορούν να ομαδοποιηθούν σε πρωταρχικές ικανότητες, ικανότητες υποστήριξης και ικανότητες διαχείρισης. Οι πρωταρχικές ικανότητες σχετίζονται με τις πρωτογενείς αστυνομικές διαδικασίες που οδηγούν την αστυνομία σε εκπλήρωση των αποστολών της. Ένα παράδειγμα της πρωτοβάθμιας αστυνομικής ικανότητας θα μπορούσε να είναι η ικανότητα ποινικής αστυνόμευσης, η ικανότητα ελέγχου των συνόρων, η ικανότητα δημόσιας τάξης κ.λπ. Οι ικανότητες υποστήριξης επιτρέπουν την εκτέλεση διαδικασιών στο εσωτερικό της αστυνομίας, όπως εμπλουτισμός σε τεχνικά μέσα, βελτίωση της οργάνωσης, και εκπαιδευτικά σεμινάρια. Οι διαδικασίες υποστήριξης δεν εμπλέκονται άμεσα στην επίτευξη της αποστολής της αστυνομίας, αλλά είναι άμεσα υπεύθυνες για την παροχή κάθε είδους υποστήριξης και πόρων που είναι απαραίτητοι για την εκτέλεση πρωτογενών διαδικασιών. Μερικά παραδείγματα υποστηρικτικής ικανότητας στην αστυνομία θα μπορούσαν να είναι: ικανότητα διαχείρισης ανθρώπινου δυναμικού, ικανότητα πληροφόρησης και τηλεπικοινωνιών, ικανότητες υλικοτεχνικής υποδομής κ.λπ. Οι επιδόσεις της διαδικασίας διαχείρισης που καθοδηγούν πρωτογενείς διαδικασίες και διαδικασίες υποστήριξης συνδέονται άμεσα με τις ικανότητες διαχείρισης. Για την αστυνομία, η ικανότητα διαχείρισης θα μπορούσε να είναι: ικανότητα στρατηγικής διαχείρισης, ικανότητα προγραμματισμού λειτουργίας κ.λπ.

Ανεξάρτητα από την προσέγγιση που εφαρμόζεται, οι αναγκαίες ικανότητες είναι πιθανόν να καθοριστούν ευρέως, και θα πρέπει να κατανεμηθούν σε ικανότητες που είναι πιο συγκεκριμένες. Για παράδειγμα, η διοικητική ικανότητα μπορεί να διαχωριστεί στην ικανότητα μεταφοράς, την ιατρική ικανότητα, τη δυνατότητα συντήρησης εξοπλισμού κ.λπ. (Mace, 2014, σελ. 19).

3.4. Το μοντέλο ανάπτυξης των αστυνομικών δυνατοτήτων

Οι σύγχρονες οργανώσεις γνωρίζουν την σημασία της ανάπτυξης των ικανοτήτων για τις συνολικές οργανωτικές επιδόσεις. Η ανάπτυξη ικανοτήτων αποτελεί υψηλή προτεραιότητα για πολλές από αυτές, αλλά δεν έχουν ακόμη κατασταλάξει για τον τρόπο, με τον οποίο θα αντιμετωπίσουν αυτή την πρόκληση ώστε να επιτύχουν αυτή την ανάπτυξη. Προκειμένου να αναπτυχθούν οι απαραίτητες ικανότητες, πρέπει να καταβληθεί ολόκληρη η οργανωτική προσπάθεια, η οποία περιλαμβάνει τη διαχείριση και το συντονισμό όλων των πόρων και διαδικασιών. Το μοντέλο ανάπτυξης της αστυνομικής ικανότητας παρουσιάζεται στην εικόνα 1.

Εικόνα 1: Το μοντέλο ανάπτυξης των αστυνομικών ικανοτήτων (Giegerich, 2014).

Σύμφωνα με το προηγούμενο μοντέλο, η ανάλυση των αστυνομικών αποστολών και καθηκόντων είναι το πρώτο βήμα που πρέπει να γίνει. Αυτό το βήμα παρέχει πληροφορίες για το τι πρέπει να κάνει η αστυνομία. Το επόμενο βήμα, η αξιολόγηση του περιβάλλοντος ασφαλείας, δίνει την περιγραφή του μελλοντικού περιβάλλοντος, στο οποίο η αστυνομία θα εκτελεί τα καθήκοντά της, καθώς και τα μελλοντικά καθήκοντα στην παροχή ασφάλειας σε συνεχώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον. Αυτό θα έδινε στους σχεδιαστές την απάντηση στην ερώτηση: «Τι πρέπει να προετοιμάσει η αστυνομία;» (Williams, 2016, σελ. 47).

Σκοπός των επόμενων βημάτων στο γενικό μοντέλο των οργανωτικών δυνατοτήτων είναι να δοθεί η απάντηση σε δύο ερωτήματα: Ποιες αστυνομικές ικανότητες χρειάζονται για να αντιμετωπίσουν το μελλοντικό περιβάλλον, και πώς να αναπτύξουν αυτές τις απαιτούμενες ικανότητες. Το βασικό βήμα στη διαδικασία ανάπτυξης ικανοτήτων είναι να αναγνωριστούν και να ορισθούν οι απαιτήσεις ικανότητας. Αυτό είναι ίσως το πιο πολύπλοκο μέρος της διαδικασίας, και απαιτεί ένα συνδυασμό φαντασίας και εμπειρίας. Ο σκοπός αυτού του σταδίου είναι να προσδιοριστούν οι τύποι και οι «ποσότητες» των ικανοτήτων των οργάνων αστυνόμευσης, που απαιτούνται για την εκτέλεση των αστυνομικών αποστολών. Ένα σημαντικό μέρος του βήματος απαίτησης ικανότητας είναι η περιγραφή του περιεχομένου των ικανοτήτων. Αυτό είναι ένα πολύ ευαίσθητο μέρος της διαδικασίας σχεδιασμού, διότι είναι σημαντικό να καθιερωθεί μια κοινή αντίληψη για τον τρόπο με τον οποίο σχεδιάζεται και εκφράζεται μια ικανότητα. Η περιγραφή περιέχει συνήθως τα βασικά χαρακτηριστικά ικανότητας με κατάλληλες παραμέτρους και μετρήσεις, π.χ. χρόνο, απόσταση, αποτέλεσμα (συμπεριλαμβανομένης ποσοστιαίας κλίμακας). Η περιγραφή της ικανότητας πρέπει να δώσει μια απάντηση στο ερώτημα "Ποιες ικανότητες χρειαζόμαστε;". Από την άλλη πλευρά, η ανίχνευση του μεγέθους της ικανότητας πρέπει να δώσει μια απάντηση στο ερώτημα "Τι ποσό από κάθε ικανότητα χρειαζόμαστε;" (Alfredo, 2015, σελ. 72).

Η αξιολόγηση της ικανότητας είναι ένα στάδιο, που εξετάζει το ενδεχόμενο ταυτοποίησης των απαιτήσεων για τις ικανότητες. Ο σκοπός αυτού του σταδίου είναι να εκτιμηθεί η επίτευξη των προηγουμένως προσδιορισμένων απαιτήσεων ικανότητας. Χρησιμοποιώντας τις αναγνωρισμένες απαιτήσεις της αστυνομικής

ικανότητας και τις τρέχουσες αστυνομικές ικανότητες ως πρωταρχικές εισροές, σε αυτό το στάδιο παράγεται ένας κατάλογος έλλειψης των δυνατοτήτων που απαιτούν λύσεις. Η αξιολόγηση των ικανοτήτων θα μπορούσε επίσης να παράσχει τη σχετική προτεραιότητα των εντοπισθέντων κενών.

Η ανάπτυξη των επιλογών είναι το επόμενο βήμα στη διαδικασία, κατά την οποία οι υπεύθυνοι σχεδιασμού αναπτύσσουν επιλογές, που καλύπτουν τα κενά των δυνατοτήτων λαμβάνοντας υπόψη τόσο τις «υλικές» όσο και τις «μη υλικές λύσεις». Αρχικά, οι υπεύθυνοι σχεδιασμού εντοπίζουν λύσεις, για τις οποίες δεν απαιτείται κατανάλωση υλικού, και αν δεν γεφυρώσουν το χάσμα δυνατοτήτων, θα μπορούσε να βρεθεί λύση για την οποία απαιτείται χρήση και κατανάλωση υλικού.

Η ανάπτυξη ρεαλιστικών επιλογών αποτελεί ένα σημαντικό βήμα στη σύνδεση των ελλείψεων δυνατοτήτων με τους πόρους. Υπάρχει γενική συμφωνία για το γεγονός ότι οι δυνατότητες είναι αποτέλεσμα της συνδυασμένης επίδρασης πολλαπλών εισροών. Δεν μπορούν να κατασκευαστούν νέες δυνατότητες απλά με την αγορά νέου εξοπλισμού ή με δαπάνες για έρευνα και ανάπτυξη. Η επίτευξη των απαιτούμενων ικανοτήτων απαιτεί συντονισμένες προσπάθειες σε πολλούς τομείς και διαδικασίες.

Η κύρια διαδικασία ανάπτυξης δυνατοτήτων είναι το Σχέδιο Ανάπτυξης Ικανοτήτων. Αυτό το σχέδιο πρέπει να αναπτυχθεί προσεκτικά, ώστε να εξασφαλιστεί, ότι η αστυνομία θα έχει την κατάλληλη ικανότητα να εκπληρώσει την αποστολή της. Ορισμένοι οργανισμοί καθορίζουν τη λεγόμενη «στρατηγική δυνατοτήτων», που καθορίζει τι χρειάζεται να κάνει ο οργανισμός για να αναπτύξει και να διατηρήσει τις ικανότητές του.

Η εφαρμογή του σχεδίου ανάπτυξης των αστυνομικών δυνάμεων απαιτεί επίσημη έγκριση από τη διεύθυνση της αστυνομίας. Πρόκειται για μια πολύ περίπλοκη διαδικασία και είναι απαραίτητο να έχει προηγηθεί πολύ καλή προετοιμασία, συνεννόηση, και καθοδήγηση από τα ανώτερα κλιμάκια της αστυνομίας και της πολιτείας. Μέρος της αστυνομικής οργάνωσης, που είναι υπεύθυνη για τη διαδικασία σχεδιασμού καταρτίζει τα απαραίτητα επί μέρους σχέδια

και προγράμματα, που θα καθορίζουν το Σχέδιο Ανάπτυξης Ικανοτήτων και θα υποστηρίζουν την εφαρμογή του.

3.5. Συμβολή στην ανάπτυξη των δυνατοτήτων της αστυνομίας

Οι αστυνομικές ικανότητες είναι αποτέλεσμα της συνδυασμένης επίδρασης πολλαπλών παραγόντων. Δεν είναι το άθροισμα αυτών των επιρροών, αλλά η συνέργεια, που προκύπτει από τον τρόπο με τον οποίο συνδυάζονται και εφαρμόζονται αυτές οι επιρροές. Οι εισροές ικανότητας στοχεύουν στην ανάπτυξη εναλλακτικών λύσεων για τη γεφύρωση κενών στις δυνατότητες (Cornish, 2015, σελ. 43).

Οι αμυντικές μονάδες των χωρών είναι το παράδειγμα οργανισμών, που δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στην ανάπτυξη ικανοτήτων. Αναγνωρίζουν διαφορετικές αλλά παρόμοιες εισροές δυνατοτήτων. Αναλύοντας τη δομή των εισρεουσών δυνατοτήτων σε διάφορες χώρες, που παρουσιάζονται στον πίνακα 1, παρατηρούνται διαφορετικές προσεγγίσεις προσδιορισμού.

Πίνακας 1: Επανεξέταση των εισροών αμυντικής ικανότητας σε διάφορες χώρες (Ulriksen, 2014).

<u>Η.Π.Α</u>	<u>ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ</u>	<u>ΚΑΝΑΔΑΣ</u>	<u>ΤΣΕΧΙΑ</u>	<u>ΣΕΡΒΙΑ</u>
<u>Δόγμα</u>			<u>Δόγματα</u>	<u>(Στρατηγική και) Δόγμα</u>
<u>Οργάνωση</u>	<u>Οργάνωση</u>	<u>Υποδομή και οργάνωση</u>	<u>Οργάνωση</u>	<u>Οργάνωση</u>
<u>Κατάρτιση και εκπαίδευση</u>	<u>Συλλογική κατάρτιση</u>	<u>Έννοιες, διδασκαλία και συλλογική εκπαίδευση</u>	<u>Κατάρτιση</u>	<u>Κατάρτιση</u>
<u>Υλικό</u>	<u>Μεγάλα συστήματα</u>	<u>Εξοπλισμός, προμήθειες και υπηρεσίες</u>	<u>Υλικό</u>	<u>Όπλα και στρατιωτικός εξοπλισμός</u>
<u>Ηγεσία</u>	<u>Εντολή & διαχείριση</u>		<u>Ηγεσία</u>	<u>Εκπαίδευση</u>
<u>Άνθρωποι</u>		<u>Προσωπικό</u>	<u>Προσωπικό</u>	<u>Προσωπικό</u>
<u>Διευκόλυνση</u>	<u>Διευκόλυνση και χώροι κατάρτισης</u>		<u>Διευκόλυνση</u>	<u>Υποδομές</u>
		<u>Υποδομές πληροφορικής</u>		
	<u>Υποστήριξη</u>			
	<u>Προμήθειες</u>	<u>Έρευνα και ανάπτυξη/ Επιλογές έρευνας</u>		

<u>Πολιτική</u>			<u>Διαλειτουργικότητα</u>	<u>Διαλειτουργικότητα</u>
-----------------	--	--	---------------------------	---------------------------

Υπάρχουν πολλές ομοιότητες μεταξύ των αμυντικών και αστυνομικών μονάδων, και σύμφωνα με τα προηγούμενα παραδείγματα των εισερχόμενων δυνατοτήτων άμυνας, μπορούμε να εντοπίσουμε τις εισροές ανάπτυξης της αστυνομικής ικανότητας. Οι βασικοί συντελεστές της αστυνομικής ικανότητας είναι οι αστυνομικές διαδικασίες και οι κανόνες, το προσωπικό, ο εξοπλισμός, η οργάνωση, η κατάρτιση, η εκπαίδευση, η διευκόλυνση και η διαλειτουργικότητα.

Οι διαδικασίες και οι κανόνες είναι θεμελιώδεις αρχές, με τις οποίες η αστυνομία καθοδηγεί τις ενέργειες για την εκπλήρωση συγκεκριμένων αποστολών και καθηκόντων.

- **Το προσωπικό** είναι άτομα που απαιτούνται από την αστυνομία για να επιτελέσουν τις αποστολές και τα καθήκοντα που τους ανατίθενται. Αυτό είναι ένα από τα βασικά στοιχεία των δυνατοτήτων της αστυνομίας.
- **Ο εξοπλισμός** αντιπροσωπεύει όλα τα υλικά που είναι απαραίτητα για την προμήθεια των αστυνομικών δυνάμεων για την εκτέλεση αποστολών και καθηκόντων.
- **Η οργάνωση** είναι ένα σύστημα στοιχείων της αστυνομίας, που επιτρέπει την εκτέλεση αστυνομικών αποστολών και καθηκόντων. Αυτή η καταγραφή δυνατοτήτων δείχνει πώς η αστυνομία οργανώνει τους πόρους της προκειμένου να επιτύχει τα επιθυμητά αποτελέσματα.
- **Η κατάρτιση** είναι μια διαδικασία με την οποία το προσωπικό της αστυνομίας αποκτά τα απαραίτητα σωματικά και πνευματικά εφόδια που απαιτούνται για την εκτέλεση των αστυνομικών καθηκόντων. Η κατάρτιση μπορεί να είναι ατομική ή ομαδική.
- **Η εκπαίδευση** είναι μια διαδικασία, που περιλαμβάνει όλες τις δραστηριότητες που έχουν σκοπό την επίδραση με συγκεκριμένο τρόπο στη σκέψη, στο χαρακτήρα και στη σωματική αγωγή του προσωπικού της αστυνομίας προκειμένου να αναπτυχθούν οι απαραίτητες γνώσεις.
- **Η διοικητική μέριμνα** είναι μια επιστασία της αστυνομίας, που παρέχει στην αστυνομία την απαιτούμενη υποδομή, προκειμένου να καλύψει τις απαιτούμενες ικανότητες.

- **Η διαλειτουργικότητα** παρέχει στην αστυνομία τη δυνατότητα να συνεργάζεται με άλλου φορείς.

3.6. Εφαρμογή του σχεδιασμού

Ο σχεδιασμός βασισμένος στις ικανότητες είναι μια προσέγγιση σχεδιασμού, που προσδιορίζει και παρέχει δυνατότητες για να μπορέσει ένας οργανισμός να αντιμετωπίσει μια σειρά προκλήσεων. Αυτή η προσέγγιση χρησιμοποιείται με επιτυχία σε αμυντικά ιδρύματα σε ολόκληρο τον κόσμο εδώ και δεκαετίες, βοηθώντας τους να λύσουν προβλήματα, ενώ εξισορροπεί τις αμυντικές ανάγκες με τους περιορισμούς των πόρων. Αυτή η προσέγγιση θα μπορούσε επίσης να χρησιμοποιηθεί από την αστυνομία (Μπέλλου, 2006, σελ. 133).

Η εφαρμογή του σχεδιασμού βάσει ικανοτήτων μπορεί να είναι πολύ χρήσιμη για την ανάπτυξη της αστυνομίας. Αυτή η μεθοδολογία προγραμματισμού επιτρέπει την ανάπτυξη των αστυνομικών ικανοτήτων απέναντι σε απειλές κατά της ασφάλειας και με βάση σενάρια, στα οποία η αστυνομία θα μπορούσε να συμμετάσχει στο μέλλον, αλλά λαμβάνοντας υπόψη τους διαθέσιμους πόρους.

Οι αστυνομικές ικανότητες μπορούν να αναπτυχθούν με διαφορετικές επιλογές, οι οποίες εξαρτώνται από τις διάφορες δυνατότητες εισροών. Οι σημαντικές εισροές δυνατοτήτων της αστυνομίας θα μπορούσαν να είναι: διαδικασίες και κανόνες, προσωπικό, εξοπλισμός, οργάνωση, κατάρτιση, εκπαίδευση, διοικητική μέριμνα και διαλειτουργικότητα (Alfredo, 2015, σελ. 72).

Η εφαρμογή του σχεδιασμού βάσει ικανοτήτων απαιτεί, εκπαιδευμένους και έμπειρους ανθρώπους. Η προσέγγιση πρέπει να γίνει αποδεκτή και, υποστηριζόμενη από τα ανώτερα στελέχη, να εφαρμοστεί μέσω μιας καλά οργανωμένης και καθοδηγούμενης διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο. ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗΣ

4.1. Πεδία εφαρμογής των αστυνομικών αποστολών της Ε.Ε.

Τα βασικότερα πεδία εφαρμογής των αστυνομικών - πολιτικών αποστολών της Ε.Ε. είναι τα έξης (Matlary, 2016, σελ. 132):

- Η αστυνόμευση (Policing)

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει στόχο τη διεκπεραίωση κάθε είδους αστυνομικών επιχειρήσεων: Συμβουλευτικές των τοπικών αστυνομικών δυνάμεων, εξιχνιάσεις υποθέσεων, βοήθεια ή ενίσχυση, εκπαίδευση, παροχή αρωγής και διαβούλευσης σε ζητήματα υποδομών, αλληλεγγύη, έλεγχο και οργάνωση των συνόρων, διαπεριφερειακή ασφάλεια από απειλές και ζητήματα ολοκληρωμένων λειτουργικών αστυνομικών μονάδων. Τα Κράτη Μέλη έχουν ως υποχρέωση να προσφέρουν για τις ανάγκες της Ένωσης 5761 αστυνομικούς, εκ των οποίων οι 1500 είναι δυνατόν να αναπτυχτούν σε λιγότερο από ένα μήνα.

- Η ισχυροποίηση του κλάδου της αρωγής και ενίσχυσης του κράτους δικαίου (strengthening rule of law).

Τα εγχειρήματα, που καταβάλλονται σε διεθνές επίπεδο για την ισχυροποίηση, ή την αποκατάσταση τοπικών αστυνομικών δυνάμεων ενδέχεται να είναι επιτυχημένα μόνο αν η οργανωμένη λειτουργία του δικαστικού και σωφρονιστικού συστήματος της χώρας προσφέρει βοήθεια στις αστυνομικές δυνάμεις. Τα Κράτη Μέλη έχουν ως υποχρέωση να παρέχουν 641 ανώτερους υπαλλήλους σε υπηρεσίες των παραπάνω συστημάτων, όπως είναι οι δικαστές, οι εισαγγελείς και οι σωφρονιστικοί υπάλληλοι.

- Η δημόσια οργάνωση της Ε.Ε.

Διαμορφώθηκε μια ομάδα εμπειρογνομόνων, ικανή να φέρνει εις πέρας μη στρατιωτικές ενέργειες δημοσίας οργάνωσης και, αν θεωρηθεί αναγκαίο, να

εξελιχτεί σε πολύ μικρή χρονική περίοδο. Τα Κράτη Μέλη διαθέτουν συνολικά 556 εργαζόμενους σε αυτήν την ομάδα.

- Η πολιτική ασφάλεια.

Διαμορφώθηκαν 2 ή 3 ομάδες επέμβασης, ικανές να κινητοποιηθούν άμεσα. Οι ομάδες επέμβασης έχουν έως 2000 μέλη με ειδικές δεξιότητες για αντιμετώπιση κρίσεων σε μικρή χρονική περίοδο, και, επιπλέον, να χρησιμοποιούν μέσα, που θα ήταν σε θέση να αποστέλλονται σε 2 έως 7 ημέρες, αναλόγως με τις εκάστοτε υποχρεώσεις της αντίστοιχης κρίσης. Τα Κράτη Μέλη έχουν υποχρεωθεί να εντάξουν 589 καταρτισμένους σε θέματα πολιτικής ασφάλειας, και 4455 άτομα για προσωπικό στις επεμβατικές ομάδες.

- Η παρακολούθηση/ επίβλεψη (monitoring)

Η επίβλεψη εμφανίζεται ως ένα γενικό μέσο για την πρόληψη και αντιμετώπιση των ζητημάτων που προκύπτουν, ή / και την διευθέτηση κρίσεων ή / και την οικοδόμηση της ειρήνης. Μια καθοριστική λειτουργία των ενεργειών επίβλεψης είναι να συντελέσουν στην "πρόληψη / αποτροπή μέσω της παρουσίας", και ακόμη να ισχυροποιήσουν την προβολή της Ε.Ε. στην εκδήλωση των δράσεων, καταδεικνύοντας την εμπλοκή και τις υποχρεώσεις της Ένωσης σε μια κρίση ή σε έναν τόπο. Τα Κράτη - Μέλη έχουν υποχρεωθεί να παρέχουν 506 άτομα ως προσωπικό στον κλάδο των ενεργειών επίβλεψης.

- Η Αναδιαμόρφωση του Τομέα Ασφάλειας (Security sector reform, SSR)

Σκοπός του είναι η παροχή βοήθειας στις τοπικές αρχές, έτσι ώστε να διαμορφώσουν ένα αποδοτικό κλάδο για την παροχή ασφάλειας. Οι ενέργειές του είναι ευρύτατες: Αλληλεγγύη απέναντι σε μία αστυνομική αυθαιρεσία ή σε μία θεωρούμενη κακοδικία, και αρωγή για επανεξέταση μιας δικαστικής απόφασης, εξέταση των κινητών όπλων, προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, προαγωγή της δικαιοσύνης του φύλου, διαμόρφωση πολιτικών γραφείων για την επίβλεψη των μέτρων ασφαλείας και αναδιαμόρφωση των θεσμικών δομών.

- Ο Κλάδος Αφοπλισμού, αποστράτευσης και επανένταξης Disarmament Demobilization and Reintegration (DDR).

Ενεργοποιείται μετά το πέρας των ενόπλων αναμετρήσεων, με στόχο τη παγίωση της συνεχούς ασφάλειας, την πρόληψη των υποτροπών της βίας, και την διαμόρφωση ενός περιβάλλοντος, που θα διακρίνεται από ασφάλεια για την οικοδόμηση ειρηνευτικού κλίματος, και περιλαμβάνει ένα εκτεταμένο σύμπλεγμα μέτρων για την σταθεροποίηση των κρατών.

4.2. Ευθύνες και διαμόρφωση των αστυνομικών αποστολών της E.E.

1. Οι αστυνομικές αποστολές αναπλήρωσης (substitution missions): Οι αστυνομικές αποστολές αναπλήρωσης ταξινομούνται σε τρία στάδια (Pilegard, 2014, σελ. 44):

1. Πρωταρχικό στάδιο: Προβλέπει την ύπαρξη μιας στρατιωτικής δύναμης με υποχρέωση την σταθεροποίηση της κατάστασης με τον διαχωρισμό των αντιμαχόμενων, με σκοπό να τελειώσει το ζήτημα της βίας. Οι αστυνομικοί πυλώνες διαμορφώνονται σε ένα μέρος, για να παραλάβουν έγκαιρα από τις στρατιωτικές δυνάμεις την οργάνωση της δημοσίας τάξης, και να ξεκινήσουν να εφαρμόζουν τον νόμο. Κάποιες φορές είναι αναμενόμενο από τη λειτουργία τους οι αστυνομικές δυνάμεις να παρακολουθούνται από τις στρατιωτικές και να ενισχύονται για την εφαρμογή των καθηκόντων τους από αυτές.
2. Στάδιο σταθεροποίησης: Η ενέργεια αυτή στοχεύει στην αποκατάσταση των λειτουργιών επιβολής του νόμου σε όλο τους το εύρος, ως προϋπόθεση για την επιστροφή στην σταθερότητα. Έτσι παγιώνεται μια ομαλή μετάβαση στο τοπικό καθεστώς αστυνόμευσης με την διαρκή συμμετοχή των τοπικών αστυνομικών δυνάμεων στις ενέργειες επιβολής της τάξης.
3. Τελικό στάδιο: Η ευθύνη περνά από το στάδιο της αναπλήρωσης στο στάδιο της ανάληψης από την τοπική αστυνομία. Η πορεία αυτή είναι χαρακτηριστική των δράσεων αναπλήρωσης, και ερμηνεύεται ως φυσική υποχρέωση, με την καλύτερευση των τοπικών συνθηκών, με σκοπό να παγιωθεί η ομαλή και καθορισμένη μετακίνηση αρμοδιοτήτων προκειμένου

να αναγεννηθεί και να αναδιαμορφωθεί η τοπική αστυνομία και να αναλάβει ολοκληρωτικό καθήκον.

Η σύσταση των αποστολών αναπλήρωσης οφείλει να είναι ικανή να αντεπεξέρχεται στην σταδιακή τους πορεία και περιλαμβάνει (Biscop et al, 2015, σελ. 47):

- Το Αρχηγείο της Αποστολής.
- Κτήρια με χαρακτηριστικές δραστηριότητες, όπως είναι τα περιφερειακά αρχηγεία, αστυνομικά τμήματα κ.α.
- Κινούμενα τμήματα, όπως είναι οι ενοποιημένες αστυνομικές ομάδες κ.α.
- Εξειδικευμένα συγκροτήματα, όπως είναι τα εγκληματολογικά εργαστήρια, οι τομείς για τη διατήρηση του περιβάλλοντος, γραφεία για το θέμα της μετανάστευσης κ.α.
- Ομάδες υποστήριξης, που έχουν τη δυνατότητα να προσφέρουν στήριξη ή να οργανώσουν τις τοπικές αστυνομίες μέσω υποχρεώσεων αρωγής και εκπαίδευσης (MMA).
- Logistics.

Στις αποστολές αναπλήρωσης, οι διεθνείς αστυνομικές δυνάμεις οφείλουν να είναι σε θέση να εφαρμόσουν ένα ευρύ φάσμα δράσεων αστυνόμευσης, όπως είναι ο εδαφικός έλεγχος, οι περιπολίες στους δρόμους, η μετανάστευση, η διεξαγωγή ερευνών και ανακρίσεων, η συγκέντρωση στοιχείων, η δημόσια τάξη κ.α.

2. Οι αστυνομικές αποστολές ισχυροποίησης - ενίσχυσης (strengthening missions): Οι αποστολές ισχυροποίησης ξεκινούν συνήθως όταν οι υποδομές της χώρας - υποδοχής διέρχονται μια ειδική κρίση αποτελεσματικότητας, συνήθως εξαιτίας μιας γενικευμένης αμφισβήτησής τους, που τις περισσότερες φορές δημιουργείται από την ενέργεια ομάδων που έχουν πολιτικά, εθνικά ή θρησκευτικά κίνητρα, και που, εν συνόλω ή εν μέρει δεν δέχονται να αναγνωρίσουν την ουδετερότητα, και κατά συνέπεια, τη νομιμότητα των εθνικών υποδομών, κυρίως δε της τοπικής αστυνόμευσης. Οι αστυνομικές αποστολές ισχυροποίησης – ενίσχυσης, έχουν σκοπό την καλύτερευση των τοπικών αστυνομιών μέσω παροχής πληροφοριών (MMA), εκτείνοντας τα μοντέλα τους σε διεθνώς αναγνωρισμένα επίπεδα, κυρίως αναφορικά με τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι αστυνομικές αποστολές ισχυροποίησης δεν φέρουν οπλισμό, και διαμορφώνονται σε τρία στάδια:

1. Στάδιο ενεργοποίησης: Αποτελείται από την εγκαθίδρυση του Αρχηγείου της αποστολής, και την ενεργοποίηση όλων εκείνων των υποδομών και δράσεων, που σχετίζονται με την επιλογή και την ενσωμάτωση των τοπικών αστυνομικών δυνάμεων.
2. Στάδιο προόδου: Αποτελείται από την εκπαίδευση, και την επακόλουθη εγκατάσταση στο πεδίο, των αστυνομικών που έρχονται από τα κέντρα γνώσης, και οι οποίοι αλληλοβοηθούνται στις ενέργειες τους.
3. Στάδιο ομαδοποίησης: Αποτελείται από την ολοκληρωμένη μετακίνηση όλων των υποδομών στην καινούρια τοπική αστυνομική δύναμη, και από την ολοκλήρωση της αποστολής.

Στις αποστολές ισχυροποίησης το διεθνές προσωπικό αστυνόμευσης είναι τις περισσότερες φορές συστεγαζόμενο, με στόχο την οργάνωση και την επίβλεψη της δράσης της τοπικής αστυνομίας, και οφείλει να παρακολουθεί όλους τους ιεραρχικούς και εδαφικούς τομείς, ακολουθώντας κατά πόδας την εξέλιξη της αλυσίδας της οργάνωσης της τοπικής αστυνομίας (Alfredo, 2015, σελ. 92).

4.3. Οι πάγιες αστυνομικές δυνάμεις

Οι πάγιες αστυνομικές δυνάμεις είναι ισχυρές, γρήγορα αναπτυσσόμενες, ευέλικτες, με ικανότητα να συνεργάζονται με επιτυχία και να βρίσκονται σε κατάσταση υψηλής εγρήγορσης, δυνατότητα γρήγορης αντίδρασης και απευθείας αποκατάστασης της τάξης, ικανές να εφαρμόζουν εκτελεστικές εντολές για να επιβάλλουν τον νόμο και την τάξη σε έκρυθμα περιστατικά. Η εξειδικευμένη παιδεία τους αποτελείται από μια συλλογική εκπαίδευση δια μέσω υβριδικών πολυεθνικών γυμνασίων, ασκήσεις που στοχεύουν στο προσωπικό και μαζικές εκπαιδεύσεις με άλλες ομάδες (Griffiths, 2017, σελ. 76).

Βασικό στοιχείο που τις ξεχωρίζει σε σύγκριση με άλλες αστυνομικές ομάδες είναι η διαλειτουργικότητά τους, η ικανότητα δηλαδή συνεργασίας με στρατιωτικές δυνάμεις αλλά και με άλλες δυνάμεις πολιτικής ασφάλειας, δημοσίας οργάνωσης, ή δικαστικού χαρακτήρα, και η κοινή ολοκληρωμένη ενέργειά τους ως μια συμπαγής δύναμη, κάτι που συνεισφέρει καθοριστικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση στον κλάδο

διαχείρισης κρίσεων, κυρίως σε επείγοντα περιστατικά, όπου κρίνεται αναγκαία η άμεση παρέμβαση.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα συνιστά η European Gendarmerie, που υφίσταται από το 2014 με προσωπικό 3000 ατόμων από επτά κράτη – μέλη, που κατέχουν αστυνομικό προσωπικό με στρατιωτικούς κανόνες (Ισπανία, Γαλλία, Ολλανδία, Ιταλία, Πολωνία, Πορτογαλία, Ρουμανία), με συνδεδεμένη χώρα τη Λιθουανία και παρατηρητή την Τουρκία.

4.4. Το σύνολο των αστυνομικών αποστολών της Ε.Ε.

Η Ε.Ε. από το 2013 μέχρι και σήμερα έχει ολοκληρώσει 23 πολιτικού - αστυνομικού χαρακτήρα αποστολές, από τις οποίες στις 10 ο έλεγχος της ορθής λειτουργίας συνεχίζεται μέχρι και σήμερα. Οι αποστολές αυτές είναι οι εξής (Griffiths, 2017, σελ. 74):

1) EUPM Bosnia and Herzegovina (01/01/2013- 30/06/2013)

Την 1η Ιανουαρίου του 2013 η Ευρωπαϊκή Ένωση διαμόρφωσε την πρώτη αστυνομική της αποστολή, την E. U. Police Mission στη Βοσνία και Ερζεγοβίνη, η οποία διατήρησε το έργο της Task Force της Διεθνούς Αστυνομικής Αποστολής του Ο.Η.Ε., και είχε την εντολή για τη διαμόρφωση, υπό την τοπική ευθύνη του κράτους, μια καινούριας, βιώσιμης, επαγγελματικής πολυεθνικής αστυνομικής δύναμης, μορφωμένης, καλά εφοδιασμένης και έτοιμης να αναλάβει ολοκληρωτικά καθήκοντα για την τήρηση των αρχών επιβολής του νόμου σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα. Με την πάροδο του χρόνου επεκτάθηκε στην συνεργασία με τα αντίστοιχα όργανα επιβολής του νόμου, και του συστήματος ποινικής δικαιοσύνης, στην αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος και της διαφθοράς, την ισχυροποίηση της συνεργασίας ανάμεσα στην αστυνομία και τις εισαγγελικές αρχές, και στην ενίσχυση της περιφερειακής και διεθνούς αλληλεγγύης. Άρχισε με 476 διεθνή και 265 εντόπια άτομα για προσωπικό, και ολοκληρώθηκε στις 30 Ιουνίου του 2013 με 33 διεθνή και

45 εντόπια άτομα για προσωπικό, καταγράφοντας καθοριστικές επιτυχίες στους κλάδους που επισημάνθηκαν.

2) EUPOL PROXIMA (15/12/2013- 14/12/2015)

Πρόκειται για μια αστυνομική αποστολή της Ε.Ε. στην τότε π.Γ.Δ.Μ. (σήμερα Δ.τ.Β.Μ.), διαμορφωμένη για να προσφέρει βοήθεια στην εξέλιξη δυνατοτήτων της κρατικής αστυνομίας. Αποτελούνταν από καταρτισμένο προσωπικό της αστυνομίας της Ένωσης, που στάλθηκε στο βαλκανικό κράτος, για να επιβλέπει, να οργανώνει και να συμβουλεύει την τοπική αστυνομία. Οι σκοποί της ήταν να εφαρμόσει τα ευρωπαϊκά πρότυπα αστυνόμευσης και να συμμετέχει στην αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος. Με την ολοκληρωμένη επιχειρησιακή ικανότητα 200 διεθνών αξιωματούχων (30 εκ των οποίων ήταν εκπαιδευμένοι ένοπλοι αστυνομικοί για την ασφάλεια της αποστολής) συνιστούσε κομμάτι της υποχρέωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης να βοηθήσει την κυβέρνηση της π.Γ.Δ.Μ. για την επιπλέον ισχυροποίησή της, στα πλαίσια της ένταξής της στην Ε.Ε.

3) EUPOL KINSHASA (12/04/2015- 30/06/2017)

Άρχισε το 2015 στην πρωτεύουσα της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό, ως η μόνη αστυνομική αποστολή της Ένωσης στην ήπειρο της Αφρικής για τη συμμετοχή της στις τοπικές υποδομές, κατά το στάδιο μετάβασης του κράτους στη δημοκρατία. Αποτέλεσε καθοριστικό παράγοντα, συμμετέχοντας στην κρατική αστυνομία του Κονγκό για την παγίωση της τάξης κατά τη περίοδο των πρώτων εκλογών και ύστερα από αυτές. Οι 30 διεθνείς της αποστολής αναπτύχθηκαν μέσα σε όλα τα διαφορετικά επίπεδα της αλυσίδας της οργάνωσης του Κονγκό για να διασφαλιστεί ότι οι διεθνείς κανονισμοί και υποχρεώσεις πληρούνται. Ολοκληρώθηκε τον Ιούνιο του 2017, για να την διαδεχθεί η EUPOLRDCongo.

4) EUJUST THEMIS (ΘΕΜΙΣ) (16/07/2014- 14/07/2015)

Αποτέλεσε την μόνη αποστολή του κράτους δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαμορφωμένη για να συνδράμει τις αρχές της Γεωργίας (προήλθε από τη διάσπαση της Σοβιετικής Ενώσεως) με στόχο την καταπολέμηση έκτακτων προκλήσεων στο σύστημα της ποινικής δικαιοσύνης της χώρας. Διαμορφωμένη από 10 καταρτισμένους διεθνείς επιστήμονες, εξειδικευμένους στο κράτος δικαίου, συμμετείχε στην προσπάθεια της κυβέρνησης για βελτίωση των διαδικασιών σχετικά με τη αναμόρφωση του συστήματος, και ολοκληρώθηκε με επιτυχία. Πραγματοποιήθηκε με την προσφορά συμβουλών οργάνωσης και διοίκησης σε υψηλόβαθμους αξιωματούχους της κυβέρνησης και της δικαιοσύνης της Γεωργίας, και, με την παροχή βοήθειας προς την τοπική ομάδα εργασίας, την υπεύθυνη για την εφαρμογή μιας στρατηγικής για την αναπροσαρμογή της ποινικής νομοθεσίας της Γεωργίας (Williams, 2016, σελ. 61).

5) EUPAT (15/12/2015- 14/07/2016)

Η E.U. police advisory team αποτέλεσε μια συμβουλευτική αστυνομική αποστολή, διαμορφωμένη από 30 καταρτισμένους αστυνομικούς στην τότε π.Γ.Δ.Μ. για να συμμετάσχει στον μετασχηματισμό της δημόσιας τοπικής αστυνομικής υπηρεσίας σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά μοντέλα αστυνόμευσης. Στόχος της ήταν ο έλεγχος των συνόρων, η δημόσια ειρήνη και τάξη, η ανακάλυψη και αντιμετώπιση της διαφθοράς και του οργανωμένου εγκλήματος, διατηρώντας το έργο της EUPOL Proxima, που αναφέρθηκε παραπάνω.

6) Aceh Monitoring Mission (15/12/2015- 15/12/2016)

Η αποστολή επίβλεψης στην Ατσέ της Ινδονησίας ήταν να υποστηρίξει την ειρηνευτική προσπάθεια στην Ινδονησιακή επαρχία Aceh ανάμεσα στην κυβέρνηση της Ινδονησίας και του Κινήματος απελευθέρωσης του Aceh (GAM). Άρχισε με 80 διεθνείς αξιωματούχους επίβλεψης, και ολοκληρώθηκε με 35, περιελάμβανε τον αφοπλισμό του GAM, την επίβλεψη των συνθηκών της τήρησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την εξέταση και την λήψη απόφασης περί καταγγελιών και

ενδεχομένων παραβιάσεων της συμφωνίας των δυο μερών, καθώς και την παγίωση μιας αποτελεσματικής τήρησης της ομαλότητας και από τις δυο μεριές.

7) EUSEC RD Congo (Ιούνιος 2015- Ιούνιος 2016)

Πρόκειται για μια συμβουλευτική αποστολή υποβοήθησης του SSR (Security Sector Reform) στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό. Σκοπός της ήταν η παροχή πληροφοριών, συμβουλών και αλληλεγγύης στην αστυνομική αναμόρφωση, συνδράμοντας τις αρχές στην οργάνωση των αμυντικών δυνάμεων για να παγιάσουν την ασφάλεια του λαού του Κονγκό. Με ισχυρή επιχειρησιακή ικανότητα περίπου 55 ατόμων, εκ των οποίων το ήμισυ ήταν διεθνείς, στόχευε στην παροχή πληροφοριών αναφορικά με τις ανάγκες του Υπουργείου Άμυνας του Κονγκό, και την καλυτέρευση της στρατιωτικής παιδείας των αρχών του Κονγκό, η οποία βοηθήθηκε να γίνει εφάμιλλη με τις καλύτερες διεθνείς εκπαιδεύσεις.

8) EU SSR Guinea- Bissau (30/09/2010 - 12/02/2018)

Διαμορφώθηκε για να προσφέρει αρωγή στη Γουινέα – Μπισσάου, ώστε να παγιάσει το απαραίτητο νομικό πλαίσιο για να υλοποιήσει μέσα σε αυτό την δική της στρατηγική του SSR (Security Sector Reform). Αποτελούμενη από 17 περίπου άτομα, έδινε πληροφορίες και αρωγή στις τοπικές αρχές σε θέματα SSR, συνεισφέροντας στις αρχές της χώρας στην καθιέρωση της βασικής νομοθεσίας και τους τρόπους απονομής της δικαιοσύνης, που χρειάζεται ένα κράτος για να αρχίσουν να λειτουργούν σε αυτό οι νόμοι.

9) EUJUSTLEX Iraq(31/12/2013 - 01/07/2015)

Πρόκειται για μια αποστολή για οικοδόμηση του κράτους δικαίου, διαμορφωμένη από 53 διεθνείς αξιωματούχους, καταρτισμένους ειδικά πάνω στην ίδρυση του κράτους δικαίου, με σκοπό την ισχυροποίησή του, και την προαγωγή μιας κουλτούρας ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Ιράκ. Βοήθησε στην διαμόρφωση ενός συστήματος ποινικής δικαιοσύνης του Ιράν, που στηρίζεται στο κράτος δικαίου

και υποστηρίζει την προσπάθεια της χώρας να ξεκινήσει την εκπαίδευση των στελεχών της δικαιοσύνης από τα μαθητικά και φοιτητικά ακόμη χρόνια, εντάσσοντας τη νοοτροπία της απονομής δικαίου στους τομείς της εκπαίδευσης της χώρας. Συνέβαλε ακόμη, στην καθιέρωση μιας στρατηγικής εκπαίδευσης από τις ιρανικές αρχές, και στην υιοθέτηση εξελιγμένων μεθόδων οργάνωσης για τα υψηλότερη διοικητικά στελέχη, καθώς διευθετούσε προβλήματα, και συμβούλευε τις ιρανικές αρχές σε καθορισμένες περιοχές αναφορικά με τις εκάστοτε απαιτήσεις.

10) EUPOL RD Congo (30/09/2014 - 01/07/2017)

Πρόκειται για μια αστυνομική αποστολή με στόχο να προσφέρει αρωγή, καθοδήγηση, αλληλεγγύη και πληροφορίες στις αρχές του Κονγκό, για την αναδιαμόρφωση του SSR, στην αστυνόμευση, καθώς και του συστήματος δικαιοσύνης. Δεν αποτέλεσε αντικαταστάτη των αστυνομικών δυνάμεων του Κονγκό, όμως ισχυροποίησε τις δεξιότητές τους για να μπορούν να διαχειριστούν τη δική τους ασφάλεια. Αποτελούνταν από 45 διεθνείς αξιωματούχους, αστυνομικούς και στρατιωτικούς, οι οποίοι πήραν μέρος σε ζητήματα μεθόδου εμπειρογνομοσύνης στους κλάδους της αστυνόμευσης, της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των δικαιωμάτων των παιδιών σε ένοπλες διαμάχες την ισότητα μεταξύ των δυο φύλων και στην αντιμετώπιση της ατιμωρησίας για τα κακουργήματα σεξουαλικής βίας.

11) EUAVSEC South Sudan (18/06/2012- 17/01/2014)

Πρόκειται για μια αποστολή ασφάλειας της Αεροπλοΐας στο νότιο Σουδάν διαμορφωμένη για να συνεισφέρει στην κυβέρνησή του, στην καλυτέρευση της ασφάλειας των αερομεταφορών, και αποτέλεσε την μόνη εμπλοκή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο νότιο Σουδάν στο πλαίσιο της ΚΠΑΑ, από την ανεξαρτησία του κράτους τον Ιούλιο του 2011. Συγκροτημένη από 38 ευρωπαίους και άλλους διεθνείς αξιωματούχους, ισχυροποίησε τους νόμους και τις δεξιότητες των αρχών του νοτίου Σουδάν, κυρίως στην παγίωση της ασφάλειας στο Διεθνές Αεροδρόμιο της Τζούμπα, και στην εκπαίδευση και ενίσχυση της οργάνωσης στο υπουργείο μεταφορών της χώρας για την ασφάλεια της αεροπλοΐας.

12) EUPOL Afghanistan (15/06/2015- 31/12/2017)

Η Ε. Υ. Police Mission στο Αφγανιστάν αποτέλεσε μια αστυνομική αποστολή, που βοήθησε στη διαμόρφωση βιώσιμων και αποδοτικών αναπροσαρμογών πολιτικής αστυνόμευσης, ώστε να προωθηθεί η επικοινωνία των οργάνων αστυνόμευσης με το ευρύτερο σύστημα ποινικής δικαιοσύνης υπό την αφγανική ευθύνη και οργάνωση. Στόχος της ήταν η προαγωγή της θεσμικής αναδιαμόρφωσης του κρατικού υπουργείου εσωτερικών, στην επιπλέον βελτίωση της επαγγελματικότητας της αστυνόμευσης του Αφγανιστάν και η σύνδεση της αστυνομίας στην αναδιαμόρφωση της δικαιοσύνης μέσω της καθοδήγησης, της επίβλεψης, της παροχής πληροφοριών και της εκπαίδευσης. Συγκροτημένη από 188 διεθνή και 190 εντόπια άτομα για προσωπικό ολοκληρώθηκε πρόσφατα με ιδιαίτερη επιτυχία, κυρίως στους κλάδους της αστυνόμευσης, δικαιοσύνης και ασφάλειας των ανθρώπινων δικαιωμάτων, και ειδικά των γυναικών και των παιδιών.

13) EUPOL COPPS, Παλαιστινιακά Εδάφη (01/01/2016/- Ιούνιος 2017)

Το Συμβούλιο αποφάσισε στις 14/11/2015 την λειτουργία της E.U. Coordinating Office for Palestinian Police Support – EUPOLCOPPS, μιας αστυνομικής αποστολής για να βοηθήσει τις Παλαιστινιακές Αρχές στην επίτευξη αναπροσαρμογών αστυνόμευσης. Εδραιώθηκε στις 01/01/2016 στην πρωτεύουσα της Παλαιστίνης, και έχει καθοριστικό ρόλο στην όλη διαδικασία με την αρωγή των οργανισμών της Παλαιστίνης και συνεισφέροντας στην ισχυροποίηση της δημόσιας τάξης και στη καλύτερευση της ασφάλειας στα κατεχόμενα από τους παλαιστίνιους εδάφη. Ακόμη, οργανώνει και διευκολύνει τις παροχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των Κρατών Μελών και των διεθνών επιχειρήσεων προς στα Παλαιστινιακά ιδρύματα. Συγκροτείται από 70 διεθνείς συμβούλους αστυνόμευσης και δικαιοσύνης, που εργάζονται σε διαρκή επαφή με τους Παλαιστίνιους ομολόγους τους, τόσο σε στρατηγικό όσο και σε γραφειακό επίπεδο, με στόχο την βοήθεια στην αναδιαμόρφωση και στην προσαρμογή των κλάδων της Παλαιστινιακής ασφάλειας και δικαιοσύνης, σύμφωνα με τις καλύτερου επιπέδου Ευρωπαϊκές εκπαιδεύσεις και τα διεθνή πρότυπα (Posen, 2016, σελ. 121).

14) EUBAM Moldova and Ukraine (Νοέμβριος 2015- 30/11/2017)

Η αποστολή συνοριακής δύναμης στη Μολδαβία και στην Ουκρανία άρχισε στα τέλη του 2015, και με το πέρας του μνημονίου παραδοχής, που υπογράφηκε από την Commission και τις κυβερνήσεις της Μολδαβίας και της Ουκρανίας, έχοντας συμβουλευτικό και τεχνικό χαρακτήρα, προάγει την εξέταση των συνόρων των τελωνείων και τις εμπορικές αρχές και εκπαιδεύσεις που πληρούν τα μοντέλα της Ένωσης και καλύπτουν απαιτήσεις των δυο κρατών. Βασικές ενέργειές της είναι η προαγωγή της οικονομικής ανόδου, η ισχυροποίηση της περιφερειακής ασφάλειας, η διασυνοριακή συνεργασία και η διασφάλιση εχεμύθειας, συνεισφέροντας στην καλύτερευση της αποδοτικότητας, της διαφάνειας και της ασφάλειας κατά μήκος της συνοριακής γραμμής Μολδαβίας- Ουκρανίας (Cornish, 2015, σελ. 26).

Με 80 διεθνείς απεσταλμένους και 116 άτομα για τοπικό προσωπικό, ολοκληρώθηκε στις 30/11/2017 με κυρίους σκοπούς την συνεργασία της Μολδαβίας και Ουκρανίας στους παρακάτω τομείς:

- Την καλύτερευση της διασυνοριακής σχέσης ανάμεσα στους συνοριοφύλακες και τους υπαλλήλους των τελωνειακών υπηρεσιών και άλλων φορέων επιβολής του νόμου, για να διευκολυνθεί η διακρατική συνεργασία.
- Την εναρμόνιση των ελέγχων στα σύνορα, στα τελωνεία και στο εμπόριο με πρότυπα και διαδικασίες παρόμοιες με αυτές των Κρατών - Μελών.
- Την διασφάλιση της ειρήνης στην διαμάχη για την Υπερδνειστερία (Δνείστερος είναι ποταμός της περιοχής), μέσω μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης και ύπαρξη επίβλεψης στο τμήμα των συνόρων στα μεταξύ τους σύνορα.
- Την συνεισφορά στην εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους, εντός της ευρείας ζώνης ελεύθερων συναλλαγών, που έχουν υπογράψει, ως κομμάτι των συμφωνιών σύνδεσής τους με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

15) EUBAM Rafah - Παλαιστινιακά εδάφη (30 Νοεμβρίου 2015- 30/06/2017)

Η EU Border Assistance Mission for the Rafah Crossing Point αποτελεί μια αποστολή συνοριακής δύναμης στο διάδρομο διέλευσης της Ράφα ανάμεσα στην Αίγυπτο και στην Λωρίδα της Γάζας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αναλάβει το καθήκον

για την επίβλεψη της διέλευσης κατόπιν συμφωνίας ανάμεσα στο Ισραήλ, που προηγουμένως είχε την ευθύνη επίβλεψης της διέλευσης, και στις Παλαιστινιακές αρχές, που υπογράφηκε το 2015. Ο στόχος της Ένωσης είναι να επιβλέπει, να εξετάζει και να αξιολογεί την συμβολή των Παλαιστινιακών Αρχών για την εκπλήρωση των προϋποθέσεων της συμφωνίας, να συντελέσει στην ανάδειξη Παλαιστινιακών ικανοτήτων ασφαλείας των συνόρων διά της καθοδήγησης, και να συντελέσει ως ενωτικός κρίκος ανάμεσα στις παλαιστινιακές, ισραηλινές και αιγυπτιακές αρχές σχετικά με τη διέλευση. Η αποστολή ανεστάλη στις 13 Ιουνίου του 2017 υστέρη από εμπλοκή της Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας. Έκτοτε, παραμένει σε ετοιμότητα για αναδιαμόρφωση στο πέρασμα και άρχισε την υλοποίηση ενός νέου σχεδίου ετοιμότητας. Σήμερα συνίσταται από μόλις 3 ευρωπαίους αξιωματούχους και 3 διεθνείς συμβούλους. Η θητεία της έληξε στις 30/06/2017.

16) EUMM Georgia (15/09/2018- 14/12/2018)

Η E.U. Monitoring Mission στη Γεωργία αποτελεί μια άοπλη αποστολή επίβλεψης, με στόχο να συνεισφέρει στην ασφάλεια και στην σταθερότητα στη Γεωργία και στη γύρω περιοχή υστέρη από τον ρωσικό-γεωργιανό πόλεμο. Διαμορφώθηκε στα τέλη του Σεπτεμβρίου το 2018, υστέρη από συμφωνία μεσολάβησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την κατάπαυση του πυρός, η όποια έληξε στον πόλεμο του Αυγούστου. Έκτοτε γίνεται ολοήμερη περιπολία από 200 παρατηρητές της Ένωσης, με σκοπό να καταγράψουν την τήρηση της συνθήκη επί του εδάφους, την συμφωνία κατάπαυσης του πυρός, και την αποχώρηση των ρωσικών δυνάμεων από τα μέρη που βρίσκονται εγγύς με τη Νότια Οσσετία και την Αμπχαζία, μια άλλη αποσχισθείσα περιοχή, όπου η διαμάχη είχε πάρει μεγάλες διαστάσεις. Σκοποί της αποστολής ήταν (Biscop et al, 2015, σελ. 49):

- Η συνεισφορά στην άμβλυνση των συνεπειών των διαμορφωμένων από τον πόλεμο συνθηκών στην καθημερινότητα των τοπικών κοινωνιών, με ιδιαίτερη βαρύτητα σε ζητήματα ελεύθερης κίνησης και βιοπορισμού.
- Η προσφορά έγκυρης και αντικειμενικής ενημέρωσης στους οργανισμούς ανάληψης δράσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με σκοπό να τους βοηθήσουν να προσαρμόσουν την πολιτική τους στην κοινότητα, και να συντελέσουν σε μια δίκαιη επίλυση της διαμάχης.

- Η αρωγή στην πρόληψη και την εκτόνωση των διαμαχών και, εν τέλει στην οικοδόμηση εμπιστοσύνης ανάμεσα σε όλες τις πλευρές.

Μέσα από τις ενέργειες επίβλεψης, την υποβολή εκθέσεων και την οικοδόμηση εμπιστοσύνης, η αποστολή συνέβαλε στην αυξημένη αίσθηση ασφάλειας, κυρίως στα μέρη εγγύς της Νότιας Οσσετίας και της Αμπχαζίας.

17) EUCAP NESTOR- EUCAP SOMALIA (16/07/2012- 31/12/2018)

Η E.U. Capacity Building Mission – EUCAPSOMALIA συγκροτήθηκε την 01/03/2017, και έκτοτε αποτελεί μια πολιτική περιφερειακή αποστολή της Ένωσης, προσφοράς εμπειρίας και γενικότερης βοήθειας σε ναυτικά θέματα, που στοχεύει παράλληλα με τις στρατιωτικές αποστολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την EUTMSomalia και την EUNAVFORAtlanta να προσφέρει αντιμετώπιση της πειρατείας και των αιτίων αυτής στο Κέρασ της Αφρικής, δηλαδή μία χερσόνησο στην ανατολική Αφρική που γειτνιάζει με την αραβική χερσόνησο και χωρίζεται από αυτήν με τον κόλπο του Άντεν. Διαμορφώθηκε για την επίλυση βαθύτερων ζητημάτων της πειρατείας με την ανάπτυξη ναυτικών δεξιοτήτων τόσο των δυνάμεων της Σομαλίας όσο και των γειτονικών κρατών, για την επιβολή του νόμου στις ακτές της Σομαλίας, για εδαφική προστασία στη Σομαλία, το Τζιμπουτί και τις Σεϋχέλλες με δυνατότητα επέκτασης και σε άλλα κράτη. Οι κύριοι σκοποί της αποστολής, που, εκτός από τα παραπάνω κράτη, περιελάμβανε και τα γειτονικά κράτη της Τανζανίας και της Κένυας ήταν (Biscop et al, 2015, σελ. 60):

- Η ενίσχυση του κράτους δικαίου στα κράτη.
- Η ισχυροποίηση των ναυτικών δυνάμεων των κρατών, που βρίσκονται εγγύς με τη Σομαλία και
- Η αρωγή στην ανέλιξη της ακτοφυλακής και του δικαστικού συστήματος στη Σομαλία.

Αποτελούμενη από 137 διεθνείς αξιωματούχους άσκησε πλήθος γενικευμένων ενεργειών, από την εκπαίδευση των αξιωματικών ακτοφυλακής μέχρι και την παροχή πληροφοριών σε δικαστές και εισαγγελείς για την επιβολή του κράτους δικαίου, με απώτερο στόχο να δοθεί η δυνατότητα στα κράτη της περιοχής να έχουν

ολοκληρωτική εξουσία των θαλασσών τους, και να βρίσκονται σε θέση να διασφαλίσουν με επιτυχία την ασφάλεια και την αντιμετώπιση της πειρατείας. Από το πέρας του 2015, υστέρη από μια στρατηγική αναδιαμόρφωση, οι ενέργειές της στοχεύουν αποκλειστικά και μόνο στη Σομαλία, συμπεριλαμβανομένης και της χώρας της Σομαλιλάνδης (στο βόρειο τμήμα του κέρατος).

18) EUCAP SAHEL Niger (08/08/2012- 15/07/2018)

Πρόκειται για μια αστυνομική αποστολή παροχής βοήθειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με στόχο να συνεισφέρει στις Δυνάμεις Ασφαλείας του Νίγηρα ώστε να διαμορφώσουν τις αναγκαίες δεξιότητες για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος στην περιοχή της Σαχέλ. Συνιστάμενη από 85 καταρτισμένους διεθνείς, προσφέρει εκπαίδευση και πληροφορίες για την αστυνόμευση των ιδρυμάτων του Νίγηρα, με σκοπό να μπορέσουν να ελέγξουν το δικό τους έδαφος, και να συντελέσουν στην καθολική σταθερότητα της περιοχής. Τέλος λειτουργεί σε συνδυασμό με άλλα ανθρωπιστικά, στρατιωτικά και αναπτυξιακά έργα με σκοπό να αποτελέσει κομμάτι της στρατηγικής της Ένωσης για την ασφάλεια και την ανάπτυξη στο Σαχέλ.

19) EUCAP SAHEL Mali (15/04/2014 - 14/01/2019)

Η E.U. Capacity Building Mission στο Μάλι είναι μια πολιτική αποστολή, που προσφέρει εξειδίκευση στον κλάδο της παιδείας και μεθοδικές πληροφορίες στην τοπική αστυνομία, χωροφυλακή, Εθνική Άμυνα και στα συναρμόδια υπουργεία, με σκοπό να βοηθήσει τον SSR με στόχο:

- Την καλύτερευση της επιχειρησιακής τους αποτελεσματικότητας.
- Την αναδιαμόρφωση της ιεραρχίας των αξιωματούχων τους.
- Την ενίσχυση του ρόλου των δικαστικών και εκτελεστικών αρχών σχετικά με την οργάνωση κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.
- Την εξομάλυνση της διαμόρφωσης τους στο βόρειο μέρος του κράτους, το οποίο πολιτικά, κοινωνικά, και δικαστικά βρίσκεται σε πολύ μικρότερο επίπεδο ανάπτυξης από ότι το νότιο.

Η Ε.Ε. διαθέτει 100 διεθνείς εξειδικευμένους αξιωματούχους, που βοηθούν στον εκσυγχρονισμό των τοπικών δυνάμεων ασφάλειας, για να παρέχουν πιο αποτελεσματική ασφάλεια στον πληθυσμό της περιοχής, στα πλαίσια της περιφερειακής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη στρατηγική προστασία και την ανέλιξη της περιοχής του Σαχέλ. Έρχεται σε επαφή με άλλους διεθνείς επιχειρηματίες, κυρίως με την μόνιμη πολυδιάστατη αποστολή σταθεροποίησης του Ο.Η.Ε. στο Μάλι (MINUSMA).

20) EUAM Ukraine (01/12/2014 - 30/11/2017)

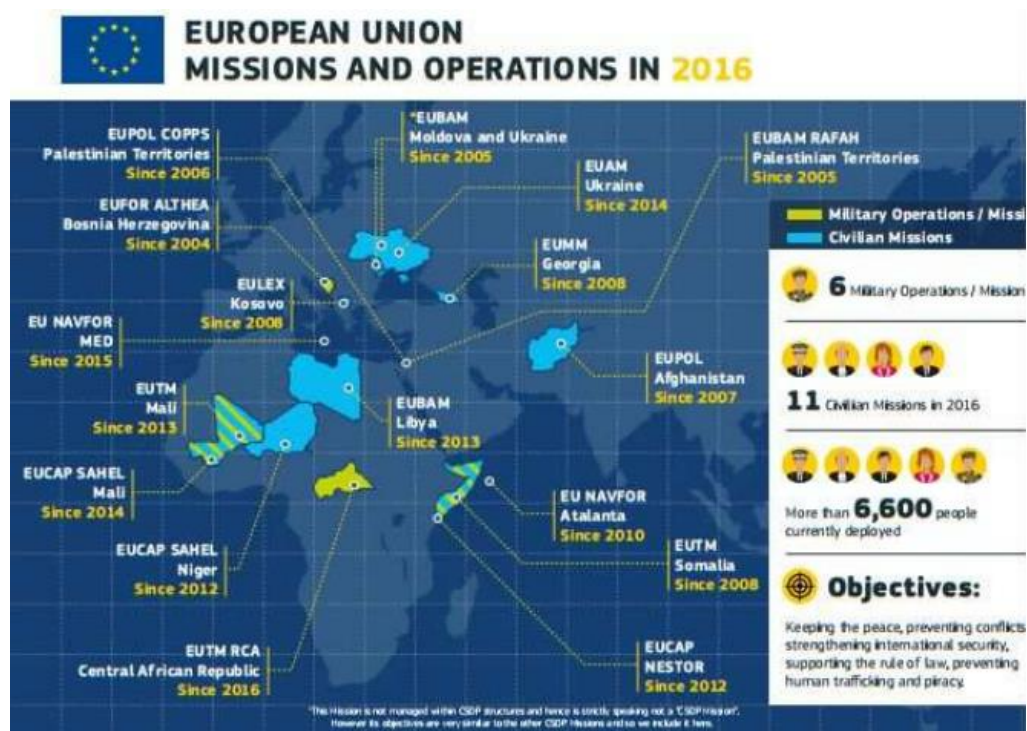
Η E.U. Advisory Mission στην Ουκρανία είναι μια μη-εκτελεστική αποστολή που άρχισε επίσημα τις δραστηριότητες της από την έδρα της στο Κίεβο την 1η του Δεκεμβρίου του 2014, μετά από την επανάσταση του Μαϊντάν των ετών 2013-2014, και υστέρα από πρόσκληση που έλαβε από την κυβέρνηση της Ουκρανίας με σκοπό να συνδράμει τις ουκρανικές αρχές προς μια αναπροσαρμογή του προσωπικού στον κλάδο της μη στρατιωτικής ασφάλειας μέσω παροχής οδηγιών, και μέσω αρωγής ορισμένων μέτρων αναμόρφωσης, συμφώνως προς τα μοντέλα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις παγκόσμιες αρχές της χρηστής διακυβέρνησης και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Με 100 διεθνείς απεσταλμένους και 75 άτομα για τοπικό προσωπικό, η δράση της στόχευσε σε τρεις κλάδους (Giegerich, 2014, σελ. 99):

- Τις στρατηγικές παροχές για τον SSR των πολιτών και την ανέλιξη μεθόδων σε αυτόν τον κλάδο,
- Την αρωγή στην υλοποίηση των αναμορφώσεων, των συμβούλων, της εκπαίδευσης και των αναπτυξιακών έργων,
- Την στενή επαφή και την οργάνωση, για να διασφαλιστεί, πως τα εγχειρήματα αναμόρφωσης υλοποιούνται από τους Ουκρανικούς και τους διεθνείς οργανισμούς.

Τα 5 κύρια μελήματα της ήταν (Cornish, 2015, σελ, 43):

- Οριοθέτηση των ευθυνών
- Κοινοτική αστυνόμευση
- Δημόσια τάξη

- Ποινική μελέτη
- Διαχείριση των ανθρωπίνων πόρων.

Εικόνα 2: Το σύνολο των αστυνομικό - στρατιωτικών ΚΠΑΑ αποστολών μέχρι το τέλος του 2016 (Sangionanni, 2017),

Πίνακας 2. Το σύνολο των αστυνομικών αποστολών της Ε.Ε. (Matlary, 2019)

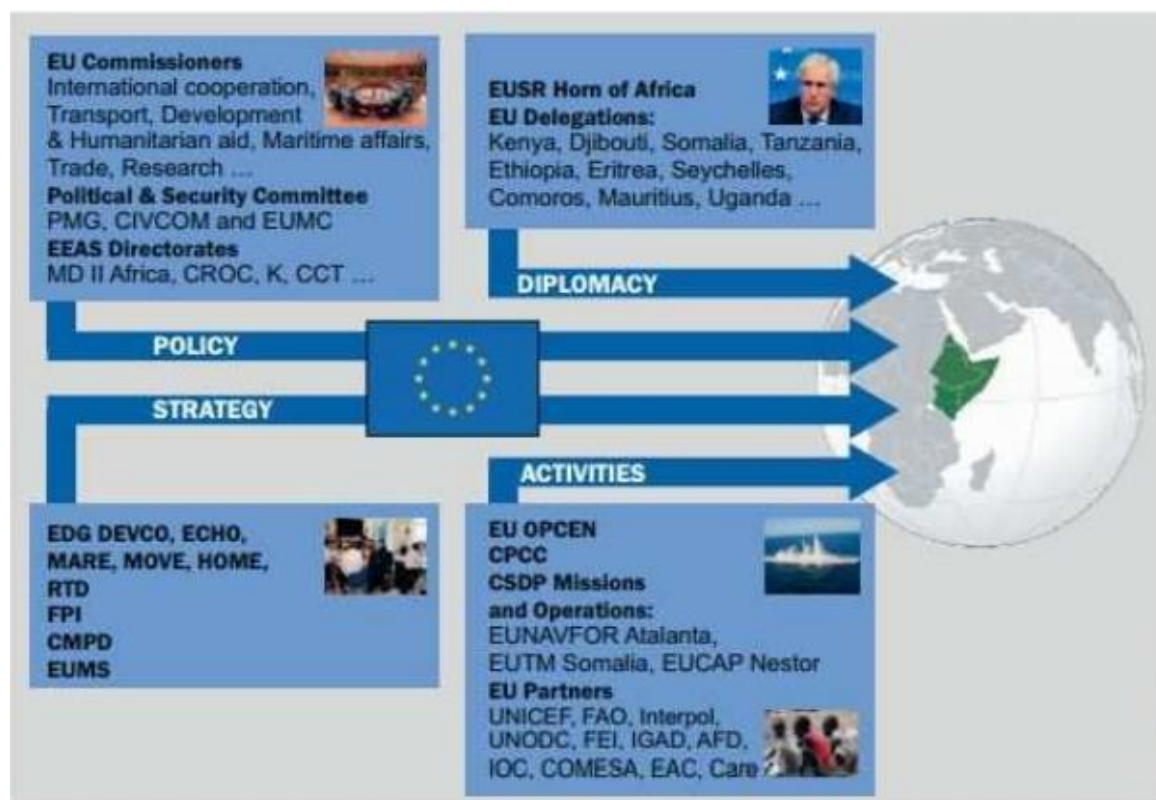
A/A	ΑΠΟΣΤΟΛΗ	ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ
1	EUPM Bosnia and Herzegovina	01/01/2013- 30/06/2013
2	EUPOL PROXIMA	15/12/2013- 14/12/2015
3	EUPOL KINSHASA	12/04/2015- 30/06/2017
4	EUJUST THEMIS	16/07/2014- 14/07/2015
5	EUPAT	15/12/2015- 14/07/2016
6	Aceh Monitoring Mission	15/12/2015- 15/12/2016
7	EUSEC RD Congo	11/6/2015- 14/12/2016
8	EU SSR Guinea- Bissau	12/02/2018-30/09/2010
9	EUJUSTLEX Iraq	01/07/2015- 31/12/2013
10	EUPOL RD Congo	01/07/2017- 30/09/2014
11	EUAVSEC South Sudan	18/06/2012- 17/01/2014
12	EUPOL Afghanistan	15/06/2017- 31/12/2016
13	EUPOL COPPS	01/01/2016/- 21/06 2017
14	EUBAM MoldovaandUkraine	12/11/2015 - 30/11/2017
15	EUBAM Rafah	22/11/2015- 30/06/2017
16	EUMM Georgia	15/09/2018- 14/12/2018
17	EUCAP NESTOR- EUCAP SOMALIA	16/07/2012- 31/12/2018
18	EUCAP SAHEL Niger	08/08/2012- 15/07/2018
19	EUCAP SAHEL Mali	15/04/2014- 14/01/2019
20	EUAM Ukraine	01/12/2014- 30/11/2017

4.5. Συνεργασία αστυνομίας και στρατού και στρατιωτικές επιχειρήσεις

Σε αρκετά μέρη, που η Ένωση έχει ως στόχο, μαζί με αστυνομικές επιχειρήσεις, συγχρόνως εκτελεί και στρατιωτικές δραστηριότητες ενώ τις περισσότερες φορές οι αστυνομικές επιχειρήσεις διαδέχονται τις στρατιωτικές για την εφαρμογή των πολιτικών της Ένωσης στα πεδία της ΚΕΠΠΑ. Υπάρχει δε ενδεχόμενο υβριδικής αστυνομικό - στρατιωτικής αποστολής καθώς ορισμένες αστυνομικό-πολιτικές αποστολές, κυρίως στα Δυτικά Βαλκάνια εργάζονταν στην βάση ενός καθορισμένου συγκερασμού των μεταβολών εσωτερικής και εξωτερικής ασφάλειας, την στιγμή, που αστυνομικές δυνάμεις ισχυροποιούνταν, και, παράλληλα, στρατιωτικές δραστηριοποιούνταν εκτός των συνόρων τους. Πλέον, η Ευρωπαϊκή Ένωση επιχειρεί με 6 στρατιωτικές αποστολές, και έχει οργανώσει ακόμη 6 και μια υβριδική πολιτικό-στρατιωτική. (Griffiths, 2017, σελ. 74).

Παραδείγματα πολιτικό-στρατιωτικών αποστολών (Williams, 2016, σελ. 37):

- Η Βοσνία – Ερζεγοβίνη, όπου, πέρα από την EUPM, από τις 2 του Δεκέμβρη του 2014 επιχειρεί και η στρατιωτική EUFORALTHEA, παραλαμβάνοντας την σκυτάλη από την δύναμη της SFOR, με σκοπό την προσφορά της ανάπτυξης δυνατοτήτων και την εκπαίδευση των ενόπλων δυνάμεων του κράτους.
- Η Σομαλία όπου πέρα από την EUCAP Somalia, τον EUSR και τις άλλες παροχές της Ένωσης, εργάζεται και η στρατιωτική EUTM Somalia, που πρωταρχικός της στόχος είναι η καλύτερευση της ικανότητας της κυβέρνησης της Σομαλίας να διαχειριστεί τις δικές της συνθήκες ασφάλειας, σε στενή επαφή με άλλους διεθνείς φορείς, κυρίως με τα Ηνωμένα Έθνη, την AMISOM και τις ΗΠΑ, και η ναυτική EUNAVFOR Operation Atalanta, που συγκροτήθηκε ως απάντηση στα εντεινόμενα επίπεδα της πειρατείας στα ανοικτά του Κέρατος της Αφρικής και στον Δυτικό Ινδικό Ωκεανό. Εργάζεται υλοποιώντας τις ανάλογες αποφάσεις του Σ.Α. του Ο.Η.Ε., και έχει καταγράψει σημαντική πορεία στην πρόληψη και αντιμετώπιση της πειρατείας, και την ποινική δίωξη και καταδίκη των πειρατών και των συνεργών τους, όπου αρωγός ήταν ο Ο.Η.Ε. και η Interpol. Κατέχει δικό της ναυτικό κέντρο ασφάλειας.

Εικόνα 3: Η συνολική παρουσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Κέρασ της Αφρικής (Sangiovanni, 2017).

- Η στρατιωτική ένωση EUTM Mali επιχειρεί - πέρα από την EUCAPSAHEL Niger και την EUCAPSAHEL Mali - από τις 18 του Φλεβάρη του 2013 στην περιοχή του Σάχελ στην μεταρρύθμιση των ενόπλων δυνάμεων του Μαλί, προσφέροντας τη μεγάλη εμπειρία της, και πληροφορίες σε ζητήματα οργάνωσης, εξέτασης, ανθρωπίνων αγαθών, παγκοσμίου ανθρωπιστικού δικαίου, και υλικοτεχνικού εξοπλισμού, και προσφέροντας εκπαίδευση στις στρατιωτικές δυνάμεις, συνεισφέροντας με αυτόν τον τρόπο, ώστε οι αρχές του Μαλί να αποκτήσουν τη σταθερότητα στο κράτος τους.
- Η Ένωση CONCORDIA στην π.Γ.Δ.Μ. από τις 31/2 έως τις 15/12 του 2013 εκτέλεσε στρατιωτική αποστολή αποτελούμενη από 356 άτομα με σκοπό την επίβλεψη και την καταστολή εμφυλίων ταραχών ανάμεσα στην τοπική πλειοψηφία και την αλβανική μειονότητα στο κράτος, υστέρη από αίτηση της κυβέρνησης του κράτους. Ύστερα την ακολούθησε η EUPOLPROXIMA.

- Στην Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό πέρα από τις EUPOL Kinshasa & EUSECRD Congo, από τις 12/06/2016 μέχρι και την 01/09/2016 εργάστηκε η στρατιωτική EUFOR RD Congo, με σκοπό την παροχή αρωγής στις αποστολές του Ο.Η.Ε. στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό κατά την προεκλογική διάρκεια το 2016.
- Από τις 12/06/2013 μέχρι την 01/09/2013 στο Κονγκό ενήργησε και η πρώτη ανεξάρτητη στρατιωτική αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ARTEMIS με στόχο την παροχή αρωγής στην ομαλοποίηση των καταστάσεων ασφαλείας, υστέρη από σοβαρές καταπατήσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που είχαν επισημανθεί από την τοπική αποστολή του Ο.Η.Ε.
- Στη χώρας της Λιβύης πέρα από την EUBAMLIBYA, από τις 22/06/2015 μέχρι τις 27/07/2017 επιχειρεί και η ναυτική αποστολή EUNAVFOR MED Operation Sophia για την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης, με κυρίους σκοπούς το συνεχές εγχείρημα για την εύρεση και τη σύλληψη των λαθροδιακινητών μεταναστών, και την επιμόρφωση της Λιβυκής ακτοφυλακής και ναυτικού.
- Στο Σουδάν πριν από την αποστολή για την ασφάλεια της αεροπλοΐας EUVASEC, από τις 18/07/2015 μέχρι τις 31/12/2017 ενήργησε η υβριδική πολιτικό-στρατιωτική αποστολή E.U. Support to AMIS για την παροχή βοήθειας στην AMIS πάνω στην ειρηνευτική δράση της, υστέρη από την διαμάχη στο Νταρφούρ.
- Στο κράτος του Αφγανιστάν για πρώτη φορά μετά το 2002 διαμορφώθηκαν οι Ομάδες Αναδιαμόρφωσης των Επαρχιών, PRT, συνιστάμενες από στρατιωτικούς, διπλωμάτες και καταρτισμένους ειδικούς αναδιαμόρφωσης με την συνεισφορά ευρωπαϊκών στρατιωτικών της ευρωπαϊκής δυνάμεως Eurocorps στο πλαίσιο της ISAF.
- Η European Gendarmerie είχε ενεργό δράση από τις 28/10/2010 μέχρι τις 02/11/2017, στην στρατιωτική ALTHEA, από τον Απρίλιο του 2013 στην EUCAPSAHEL Mali, και από την 01/04/2014 μέχρι τις 15/03/2015 στην στρατιωτική EUFOR RCA, στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία με σκοπό την ασφάλεια και το ομαλό πολιτικό κλίμα (Williams, 2016, σελ. 66).

Η αλληλεξάρτηση των πολιτικό-στρατιωτικών χαρακτηριστικών πραγματοποιείται σε δύο φάσεις: Σε πολιτικό-στρατηγικό επίπεδο, εντός των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, για να διαμορφωθεί η συνοχή ανάμεσά τους, ο πολιτικό-στρατιωτικός συντονισμός κρίνεται απαραίτητος. Σε επιχειρηματικό πλαίσιο στη συνέχεια, πέρα από την Ένωση, δια μέσου της αλληλεξάρτησης με ποικίλους διεθνείς οργανισμούς, όπως είναι οι Μ.Κ.Ο και η εξωτερική συνεργασία, για να διαμορφωθεί η ειρηνική συνύπαρξη των δραστηριοτήτων τους, κρίνεται απαραίτητη η πολιτικό-στρατιωτική σχέση. Η σύνδεση και των δυο θα αποδώσει τα μέγιστα επιθυμητά αποτελέσματα αναφορικά με την σταθερή προσέγγιση της Ένωσης (Cutler, 2013, σελ. 63).

4.6. Διαμόρφωση συμμαχιών στα πλαίσια της ΚΕΠΠΑ

Βασικοί στρατηγικοί σύμμαχοι της Ένωσης στις δράσεις της ΚΠΑΑ είναι:

A. Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών.

Στο άρθρο 42 παράγραφος 1 της ΣΕΕ γίνεται λόγος για την εφαρμογή των στρατιωτικό-αστυνομικών μέσων για τις αποστολές ΚΠΑΑ, αναφορικά με τις αρχές του Καταστατικού Χάρτη του Ο.Η.Ε. Πολλές από τις αστυνομικές και στρατιωτικές ΚΠΑΑ αποστολές εργάζονται κάτω από την αιγίδα διαπραγματεύσεων του Σ.Α. του Ο.Η.Ε.. Σε μερικές περιοχές κρίσεων, που η Ένωση επιχειρεί με αστυνομικό-στρατιωτικές αποστολές, εργάζονται συνδυασμένα ή και μεμονωμένα αντίστοιχες αποστολές του Ο.Η.Ε. Σε μερικά περιστατικά οι δράσεις ΚΠΑΑ ενισχύουν και συνεισφέρουν στις αποστολές του Ο.Η.Ε. ενώ σε άλλες περιοχές κρίσης, ακλουθούν τις αποστολές του Ο.Η.Ε. Σήμερα ο Ο.Η.Ε. πραγματοποιεί 16 ειρηνευτικές επιχειρήσεις παγκοσμίως, ενώ έχει ολοκληρώσει επιτυχώς 57. Οι αποστολές του βασίζονται σε ζητήματα αστυνόμευσης στρατιωτικών, διασφάλισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, εκλογικής αρωγής, SSR, DDR, κράτους δικαίου, αρωγής των παιδιών και γυναικών κ.α. (Williams, 2016, σελ. 57).

Εικόνα 4. Το έμβλημα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (Sangiovanni, 2017)

Οι κοινές αποστολές οργανισμών μαζί με αυτές των αποστολών ΚΠΑΑ σήμερα καταγράφονται στο Κόσσοβο (UNMIK), Μάλι (MINUSMA), ενώ παλαιότερα στη Βοσνία - Ερζεγοβίνη, στην π.Γ.Δ.Μ., στη Γεωργία, Σομαλία, Νταρφούρ, Κεντροαφρικανική Δημοκρατία, Κονγκό, Αφγανιστάν, Ιράκ, Σουδάν. Αντιπροσωπευτικό δείγμα διαρκούς συνεργασίας Ο.Η.Ε. - Ε.Ε. συνιστά η Κεντροαφρικανική Δημοκρατία όπου 3 στρατιωτικές αποστολές της Ε.Ε. αλληλεξαρτόντουσαν στενά από μια ειρηνευτική αποστολή του Ο.Η.Ε.. Από τις 10/02/2014 μέχρι τις 15/03/2015 ενήργησε η στρατιωτική αποστολή της Ένωσης EUFORRCA κάτω από την αιγίδα της αποφάσεως 2134 του ΣΑ του Ο.Η.Ε., όπου ενεργό ρόλο κατείχε και η European Gendarmerie, με σκοπό την ισχυροποίηση της πολύπλοκης αποστολής σταθεροποίησης του Ο.Η.Ε. (MINUSMA), καθώς, από τις 16/03/2015 μέχρι τις 17/07/2016 η στρατιωτική συμβουλευτική αποστολή 60 στελεχών EUMAM RCA συνεργάστηκε στενά με την MINUSMA κυρίως στον SSR. Από τις 16/06/2016 μέχρι τις 20/09/2018 την στενή αυτή επαφή ακολούθησε και η στρατιωτική αποστολή EUTM RCA. Άλλο αντιπροσωπευτικό παράδειγμα αρωγής είναι η συνεισφορά της European Gendarmerie, κάτω από την αιγίδα της αποφάσεως 1908 του Σ.Α. του Ο.Η.Ε., στην αποστολή του Ο.Η.Ε. MINUSTAH στην Αϊτή το 2010, για την ισχυροποίηση της τοπικής αστυνόμευσης και διαφορών τοπικών αρχών (Biscop et al, 2015, σελ. 49).

B. Το Βορειοατλαντικό Σύμφωνο (NATO):

Με στόχο τη διασφάλιση της ειρήνης στην Βορειοατλαντική περιοχή, την ασφάλεια της κρατικής ακεραιότητας των μελών του, την πρόληψη των διαμαχών, την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας και των καινούριων ζητημάτων διεθνούς ασφάλειας, το NATO με τις στρατιωτικές αποστολές του συνεισφέρει στην διασφάλιση του ειρηνευτικού κλίματος και της σταθερότητας (Κοσσυφοπέδιο, Αφγανιστάν), καθώς επιβλέπει την Μεσόγειο και προσφέρει αρωγή στην Αφρική, αντιμετωπίζοντας την πειρατεία. Τέλος, υλοποιεί τις αποφάσεις του Σ.Α. του Ο.Η.Ε. και αντιμετωπίζει τις καινούριες μορφές ηλεκτρονικού εγκλήματος (Cornish, 2015, σελ, 43).

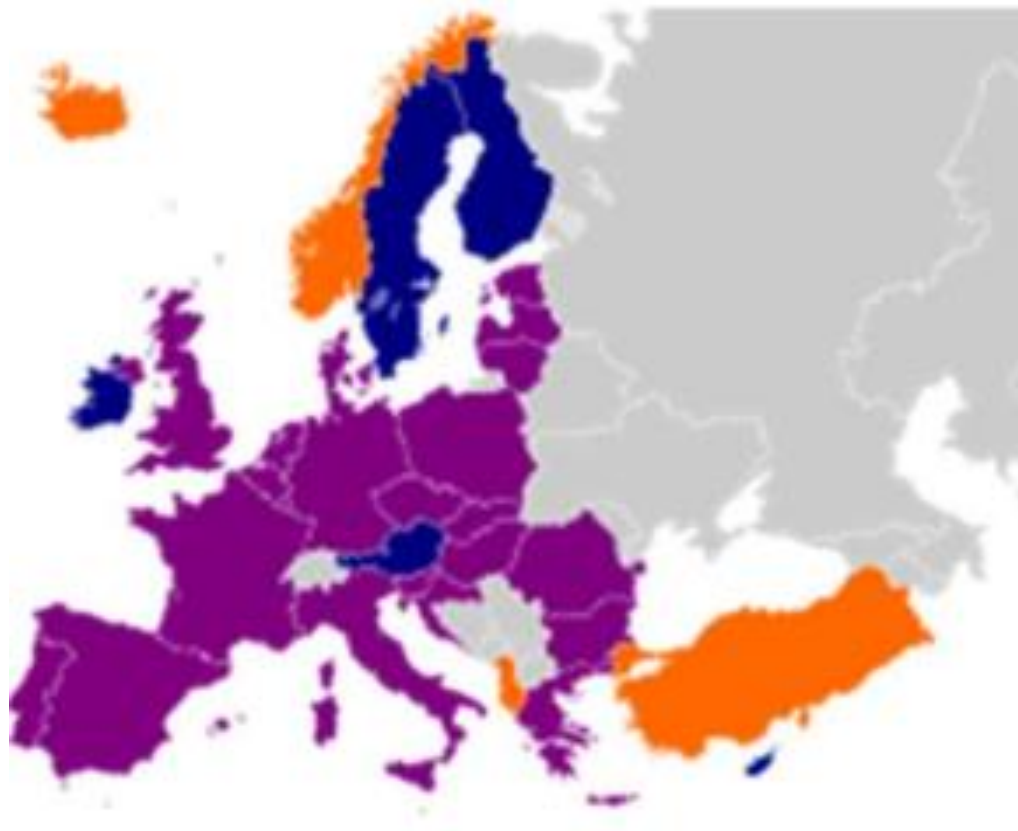
Εικόνα 5. Το λογότυπο του NATO (Sangiovanni, 2017)

Η συνεργασία NATO - Ε.Ε. συμφωνήθηκε με την υπογραφή πρωτοκόλλου του 2002 Berlinplus Agreement. Η συμφωνία παρέχει στην Ένωση την δυνατότητα να ζητά κάποια από τα στρατιωτικά μέσα του NATO και να τα χρησιμοποιεί στις δικές της ειρηνευτικές προσπάθειες. Η συμφωνία περιελάμβανε την ανταλλαγή απόρρητων πληροφοριών, την πρόσβαση στη διαμόρφωση και την εφαρμογή δυνάμεων του NATO, όπως είναι οι μονάδες επικοινωνιών και τα στρατηγεία, τις

διαδικασίες για σταθεροποίηση, επισκόπηση, επιστροφή στην ανάκληση των μεσών και των δυνάμεων του NATO, τις αναδιαμορφώσεις για τις εξαρτώμενες και αμοιβαίες ανάγκες δυνατοτήτων αλληλοϋποστήριξης, κυρίως με την ένταξη στο εσωτερικό της αμυντικής διαμόρφωσης του NATO των στρατιωτικών απαιτήσεων και των δυνάμεων, τις διαβουλεύσεις ανάμεσα στην Ε.Ε. και NATO στο πεδίο εφαρμογής μέσων και δυνάμεων του NATO και τους όρους εφαρμογής του Αναπληρωτή Ανώτατου Συμμαχικού Διοικητή για την Ευρώπη για την πρακτική της οργάνωσης των E.U.-led operations. Η απόφαση για την εφαρμογή των μεσών και δυνάμεων του NATO από την Ε.Ε. λαμβάνεται με πλήρη ομοφωνία.

Κοινές αποστολές NATO και Ε.Ε. καταγράφονται (Cornish, 2015, σελ. 22):

- Στην Βοσνία - Ερζεγοβίνη, το 2014, με την συνεισφορά της EUFOR Althea.
- Στην Σομαλία για την καταπολέμηση της πειρατείας, με την αρωγή του NATO's Operation Ocean Shield και της EUNAV FOR Atalanta.
- Στο Αφγανιστάν η ISAF - διαμορφωμένη και από ευρωπαίους στρατιώτες του Eurocorps - με την βοήθεια της EUPOL Afghanistan, καθώς και σήμερα με την European Gendarmerie, που εκπαιδεύει την τοπική αστυνομία.
- Στο Αιγαίο Πέλαγος, για την προσφυγική και μεταναστευτική κρίση από τον Ιούλιο του 2016, σε συνεργασία με Frontex, Ελλάδα και Τουρκία.
- Στο Κόσσοβο, με την αρωγή της KFOR και της EULEX μέχρι και σήμερα.
- Στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας και της διάδοσης όπλων μαζικής καταστροφής
- Εντός του EDA στην συλλογική ομάδα εργασίας.

Εικόνα 6. Χάρτης: Με μπλε, χώρες μόνο της Ε.Ε., με πορτοκαλί, χώρες μόνο του ΝΑΤΟ, και με μωβ, χώρες της Ε.Ε. και ΝΑΤΟ. (Posen, 2016)

Γ. Ο Οργανισμός για την Ασφάλεια και την Συνεργασία στην Ευρώπη (ΟΑΣΕ):

Με τις πολιτικό-στρατιωτικές του επιχειρήσεις, που στοχεύουν στον έλεγχο διακίνησης των όπλων, την μεταχείριση των συνόρων, την πρόληψη των διαμαχών, την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, και την στρατιωτική αναδιαμόρφωση της ασφάλειας, συνιστά στρατηγικό συνεργάτη της Ε.Ε. στον κλάδο των αποστολών ΚΠΑΑ και δρα αναλαμβάνοντας αστυνομικού χαρακτήρα αποστολές και δραστηριότητες: Ισχυροποίηση, ενδυνάμωση και εκπαίδευση της τοπικής αστυνόμευσης, με την υποβολή και εφαρμογή οργανωτικών προτάσεων και μεταρρύθμισης σχετικά με την δομή και την δράση των αστυνομικών σωμάτων, δίνοντας βαρύτητα στην ηπιότητα των αστυνομιών και στον τρόπο συμπεριφοράς των μελών τους. Η διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η ισχυροποίηση του

κράτους δικαίου και η επίβλεψη των εκλογών, συνιστούν κύρια πεδία εφαρμογής του ΟΑΣΕ.

Με 17 αποστολές και προγράμματα ο ΟΑΣΕ σήμερα καταγράφει κοινές αποστολές με την Ε.Ε. στο Κόσσοβο, την Μολδαβία και την Ουκρανία, ενώ παλαιότερα είχε και στην Βοσνία - Ερζεγοβίνη (Williams, 2016, σελ. 50).

Δ. Το Συμβούλιο της Ευρώπης (Council of Europe):

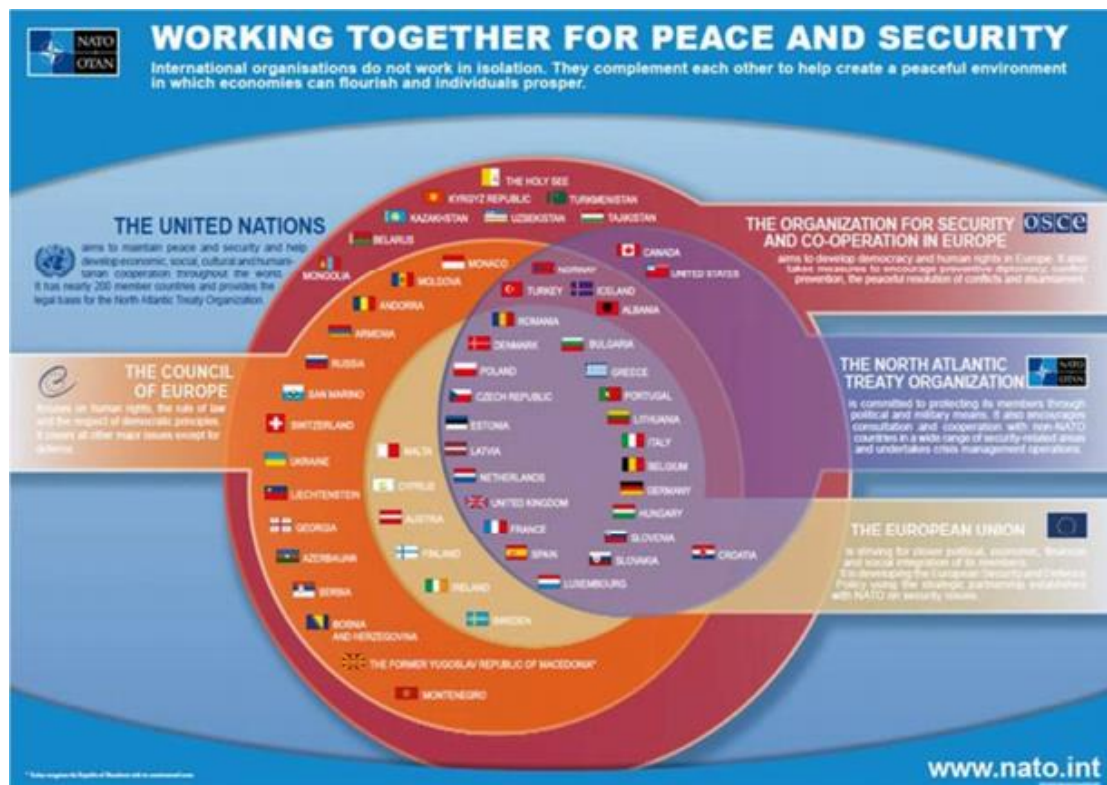
Ενεργεί στην προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των μειονοτήτων, καθώς παίρνει καθοριστικές πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση των βασανιστηρίων, της ενδοοικογενειακής βίας και του ηλεκτρονικού εγκλήματος. Περιλαμβάνει ειδικά μέσα για την αντιμετώπιση των μορφών του οργανωμένου εγκλήματος, της εμπορίας ανθρώπων, του ξεπλύματος μαύρου χρήματος και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Εμφανίζει κοινές αποστολές με την Ε.Ε. στο Κόσσοβο, Γεωργία, Ουκρανία, Τυνησία, Μολδαβία και παλαιότερα με την Βοσνία - Ερζεγοβίνη (Μπέλλου, 2006, σελ. 139).

Εικόνα 7. Το έμβλημα του Συμβουλίου της Ευρώπης (Posen, 2016),

E. Η Αφρικανική Ένωση (African Union):

Με βασικούς σκοπούς την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, της διάδοσης των οπλών μαζικής καταστροφής, τον έλεγχο των συνόρων, και την ανοικοδόμηση μετά την διαμάχη κρατών, η Α.Υ. οικοδομεί τις μελετητικές της αποστολές διαχείρισης κρίσεων με παρόμοια σύνθεση και οργάνωση με αυτές της Ε.Ε. και του Ο.Η.Ε. Σήμερα επιχειρεί με 2 αποστολές, μια στη Σομαλία (AMISOM) για την παγίωση ειρηνευτικού και σταθερού κλίματος στην περιοχή, έχοντας λάβει την τεχνογνωσία από την προηγούμενη αποστολή του Ο.Η.Ε., και μια άλλη στο Νταρφούρ, σε συνεργασία με τον Ο.Η.Ε., την UNAMID, υπό την αιγίδα της συμφωνίας 2148 του Σ.Α. του Ο.Η.Ε. για την ασφάλεια των κατοίκων και την διαμεσολάβηση ανάμεσα στην κυβέρνηση του Σουδάν και των μη κυβερνητικών ένοπλων οργανώσεων. Κοινές αποστολές με την Ένωση είναι στη Σομαλία και, παλαιότερα, στο Κονγκό, όπου η ΑΥ ενήργησε με την στρατιωτική δύναμη μάχης για τον εκμηδενισμό της οργάνωσης Lord's Resistance Army (LRA), όπου διαμορφώθηκε στην επιχείρηση Monsoon. Το ΝΑΤΟ στηρίζει την ΑΥ, καθώς στο παρελθόν και η Ε.Ε. δια μέσου χρηματοδοτικών μέσων βοήθησε ενέργειες ανέλιξης της ΑΥ (MISCA- Κεντροαφρικανική δημοκρατία) (Griffiths, 2017, σελ. 74).

Εικόνα 8: Συνεργασία NATO, Κ-Μ Ε.Ε., ΟΑΣΕ και Co E με σκοπό την διασφάλιση ειρήνης και ασφάλειας.

Πέρα από τους παραπάνω στρατηγικούς υποστηρικτές, η Ε.Ε. για την επιτυχία των σκοπών των αποστολών της έρχεται σε επαφή και με αρκετούς άλλους πολλούς περιφερειακούς και διεθνείς φορείς, που έχουν πεδίο εφαρμογής την αστυνόμευση, το κράτος δικαίου, το ειρηνευτικό κλίμα, την ομαλότητα και τα ανθρώπινα δικαιώματα:

- Την EUROJUST,
- Την FRONTEXT,
- Την CEPOL,
- Τον DCAF,
- Την EUROPOL με σκοπό την πρόληψη και την αντιμετώπιση των σημαντικών μορφών του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας καθώς και τις υπόλοιπες υπηρεσίες τήρησης του νόμου,
- Την INTERPOL με 190 κράτη μέλη -μέλος της οποίας συνιστά και η Ελλάδα-, με σημαντική ευθύνη στην αντιμετώπιση του διεθνώς οργανωμένου εγκλήματος

- Την Ένωση Ευρωπαϊκών και Μεσογειακών Αστυνομιών με Στρατιωτικό Καθεστώς FIEP,
- Τον Διεθνή Οργανισμό Εμπορίου,
- Τον Αραβικό Σύνδεσμο,
- Την Οικονομική Κοινότητα των Χωρών της Δυτικής Αφρικής, ECOWAS,
- Την Ένωση των Κρατών της Νοτιοανατολικής Ασίας (ASEAN),
- Τον Οργανισμό της Ισλαμικής Συνεργασίας,

Τέλος, καθοριστικού τύπου ΚΠΑΑ συνιστούν όλες οι τρίτες χώρες που συνεισφέρουν σε αυτές, ή τις στηρίζουν με οπουδήποτε μέσο διά των ευρωπαϊκών πολιτικών προσέγγισης αυτών, όπως είναι τα ΕΠΓ, ΕΜΣ κ.α., ή μέσω διμερών και πολυμερών συμφωνιών, καθώς και αποστολών, ως εφαρμογή της σταθερής προσέγγισης της εξωτερικής πολιτικής της Ένωσης, στην οποία εργάζονται όλα τα θεσμικά όργανα της Ε.Ε. καθώς και τα Κράτη Μέλη της. Παραδείγματος χάριν, οι αποστολές εκλογικής επίβλεψης της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ποικίλα κράτη, (σήμερα στην Γκάμπια και στην Τίμορ-Λέστε), με σκοπό την ισχυροποίηση του κράτους δικαίου, της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ενδέχεται να συμπληρώνουν και να ενισχύουν τον τελικό σκοπό μιας αστυνομικής αποστολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης που επιχειρεί στην περιοχή.

Αποτέλεσμα όλων αυτών των πολιτικών και αποστολών, αποτελεί η δημοφιλία των αποστολών, καθώς και η επίτευξη υψηλού ποσοστού νομιμοποίησής τους στην διεθνή σκηνή, μέσω της επικύρωσής τους από του πολίτες και τις οργανώσεις της κοινότητας των πολιτών των τρίτων χωρών.

4.7. Η ελληνική δραστηριότητα σε ΚΠΑΑ και στις αποστολές της Ε.Ε.

Το κράτος μας, με συνεχές πνεύμα ευρωπαϊκής συνεργασίας, παίρνει μέρος στις πρωτοβουλίες στο πλαίσιο της ΚΕΠΠΑ, και συντελεί ουσιαστικά στην παγίωση της εξωτερικής πολιτικής της Ένωσης, κυρίως σε μέρη του γεωγραφικού της περίγυρου, όπως είναι η Μεσόγειος, η Βόρειος Αφρική, ο Νότιος Καύκασος, τα Δυτικά Βαλκάνια και η Μέση Ανατολή, με σκοπό την καταπολέμηση των υφιστάμενων εστιών διαμάχης, την παγίωση του ειρηνευτικού κλίματος και της

ασφάλειας, την διαμόρφωση σχέσεων καλής γειτονίας και την ανάπτυξη ενός βιώσιμου περιβάλλοντος κοινωνικής και οικονομικής ανέλιξης μέσα σε ένα σταθερό περιφερειακό περιβάλλον.

Η Ελλάδα τάσσεται υπέρ της ολικής συνεργασίας στην καταπολέμηση των κρίσεων, αναφορικά με την οποία οι δυο πτυχές της ΚΠΑΑ, στρατιωτική και μη-στρατιωτική, οφείλουν να πορεύονται ταυτόχρονα και ισόρροπα, με απόλυτη εφαρμογή όλων των μέσων, που παρέχει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Η προσφορά της Ελλάδας στην ανέλιξη των ευρωπαϊκών στρατιωτικών και μη - στρατιωτικών δυνάμεων για την διαχείριση των κρίσεων είναι ουσιαστική, και έχει κατατάξει το κράτος μας ανάμεσα στους βασικότερους αρωγούς της ΚΠΑΑ. Η στήριξή μας αυτή δεν περιορίζει προφανώς τις αμυντικές δυνάμεις του κράτους μας, αλλά από την άλλη πλευρά συντελεί στην ισχυροποίηση τους.

Αναλυτικότερα η Ελλάδα παίρνει μέρος σε επτά δράσεις της ΚΠΑΑ, 3 στρατιωτικές (EUNAVFOR MED / Sophia, EUFOR Althea, EUNAVFOR ATALANTA), και 4 αστυνομικές EULEX Kosovo, EUCAP Nestor, EUMM Georgia και EUAM Ukraine, καθώς στο Υπουργείο Εξωτερικών η Διεύθυνση Α12 είναι υπεύθυνη για την στελέχωση δράσεων ΚΠΑΑ με ελληνικό προσωπικό (Griffiths, 2017, σελ. 74).

Η Ελληνική Αστυνομία έλαβε μέρος σε αστυνομικές ενέργειες ΚΠΑΑ παλαιότερα ως εξής:

- EUPOLPROXIMA, με 5 αστυνομικούς
- EUPMBIH, με μεγίστη ισχύ 10 αστυνομικούς
- AMIS, αστυνομικό-στρατιωτική, με 1 αστυνομικό
- EUBAM RAFAH, με 2 αστυνομικούς
- EUBAM MOLDOVA, με 2 αστυνομικούς
- EUPOL COPPS, με 1 αστυνομικό
- EUBAM LIBYYA, με 1 αστυνομικό
- EUPOL AFGHANISTAN, με 2 αστυνομικούς

Τα τελευταία 5 έτη επιχειρεί μόνο στην EULEXKOSOVO με μεγίστη δύναμη 30 αστυνομικούς, και σήμερα με μόλις 5 καθώς στην ομάδα διαμόρφωσης EUPTKOSOVO είχε διαθέσει 3 αστυνομικούς.

Παλαιότερα έπαιρνε μέρος και σε ενέργειες της ΔΕΕ:

- Στο Μόσταρ της Βοσνίας, στην πολυεθνική ισχύ της ΔΕΕ το 1995 με 10 πλήρως εξοπλισμένους αστυνομικούς,
- Στην πολυεθνική συμβουλευτική αστυνομική δύναμη ΜΑΡΕ στην Αλβανία από το 1997 μέχρι το 2016,
- Στην ECMM, στο Ζάγκρεμπ της Κροατίας, από το 1993 μέχρι το 1994 με μόλις 1 αστυνομικό.

Ακόμη, έλαβε μέρος στην αποστολή UNMIK του Ο.Η.Ε. στο Κόσσοβο από το 2014 έως το 2018 αποτελούμενη από 18 αστυνομικούς, και στο σχέδιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ΡΑΜΕCΑ, για την παγίωση της τήρησης του νόμου στο κράτος της Αλβανίας με μόλις 1 αστυνομικό από το 2013 έως το 2017.

5. Επίλογος - Συμπεράσματα

Τα τελευταία έτη, οι συνθήκες ασφάλειας τόσο μέσα όσο και εκτός Ευρωπαϊκών συνόρων έχουν χειροτερεύσει καθοριστικά με αποτέλεσμα τη διαμόρφωση έντονων και πρωτόγνωρων προκλήσεων, που κανένα κράτος ή φορέας δεν έχει τη δυνατότητα να έρθει αντιμέτωπο. Πλέον, η Ευρώπη έρχεται αντιμέτωπη με την μείζονα απειλή της τρομοκρατίας ιδίως στα εδάφη της, πιο πολύ από κάθε άλλη φορά, καθώς, αυτή και η μάστιγα της εντεινόμενης διαμάχης στη Βόρεια Αφρική και τη Μέση Ανατολή εξακολουθούν να διευρύνονται.

Οι στρατιωτικό-πολιτικές ενέργειες ΚΠΑΑ συνιστούν μάλλον ένα από τα ισχυρότερα όπλα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την διεκπεραίωση των σκοπών που ορίστηκαν στην EU Global Strategy το 2016, και αναφέρονται στις εξωγενείς δράσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως είναι η ασφάλεια και άμυνα του πολίτη, η αντιμετώπιση τρομοκρατικών επιθέσεων, η προάσπιση του κυβερνοχώρου, η ενεργειακή ασφάλεια και στρατηγικές μεθόδους επικοινωνίας.

Η στρατιωτικό-πολιτική αλληλεπίδραση των δράσεων ΚΠΑΑ καθίσταται απαραίτητη για την υψηλή απόδοση τους. Ήδη υστέρα από προηγούμενες τρομοκρατικές επιθέσεις στον Ευρωπαϊκό χώρο οι προτάσεις για τη διαμόρφωση μιας Ευρωπαϊκής Αμυντικής Ένωσης (European Defense Union) εντείνονται, μιας Ένωσης που και το ΕΡ αναφέρει ως απαραίτητη το 2016 προτείνοντας απευθείας μια σειρά μέτρων, παίρνοντας υπόψη και το European Defense Action Plan της Commission που προτάσσει την διαμόρφωση ενός Ευρωπαϊκού Ταμείου Άμυνας δίνοντας ιδιαίτερη βαρύτητα σε επενδύσεις στον τομέα της ασφάλειας, το οποίο έγινε αποδεκτό από το EC στις 15-12-16.

Στην ίδια πορεία, προηγούμενο Συμβούλιο του 2017 αποφάσισε την διαμόρφωση μιας Στρατιωτικής Δυνατότητας Σχεδιασμού και Διεξαγωγής Εταιρειών (Military Planning Conduct Capability) ανάλογη με αυτή της CPCC όμως και την παγίωση μιας συλλογικής ομάδας αρωγής οργάνωσης σε επίπεδο Βρυξελλών (Joint Support Coordination Cell) για την επιπλέον ισχυροποίηση της στρατιωτικό-πολιτικό αλληλεπίδρασης κυρίως στην οργάνωση επιχειρήσεων και την διεκπεραίωση πολιτικών και μη εκτελεστικών στρατιωτικών αποστολών, τονίζοντας την ισχυροποίηση των στρατιωτικό-πολιτικό μονάδων δεδομένων.

Αναλυτικότερα, σχετικά με αστυνομικό-πολιτικές αποστολές καθοριστικές κινήσεις οφείλουν να πραγματοποιηθούν για την καλύτερευση της ανταπόκρισης και της απόδοσης τους με σκοπό να ανταπεξέλθουν τις καινούργιες απειλές της προάστια σε διεθνές επίπεδο ήτοι (Youngs, 2013):

- Η καλύτερευση της μεθόδου γρήγορης αντίδρασης και την παγίωση πιο αποδοτικής και γρήγορης διαμόρφωσης δύναμης και ταχείας ανέλιξης, συμπεριλαμβανομένης των προ-οργανωτικών εξειδικευμένων ομάδων καταρτισμένων και τον επανέλεγχο της πολιτικής μεθόδου γρήγορης ανταπόκρισης (CRT).
- Η μελέτη των δυνάμεων ταχείας ανάπτυξης χαμηλού πλήθους καταρτισμένων για μικρή χρονική περίοδο, με σκοπό να έρθουν σε επαφή με καθορισμένα θέματα με μεθοδικό τρόπο.
- Ο καθορισμών των απαιτήτων δεξιοτήτων σύμφωνα με το έργο στον κατάλογο των γενικών πολιτικών υποχρεώσεων ΚΠΑΑ και την επανεξέταση του Σχεδίου Ανάπτυξης Δυνατότητας (Civilian Capability Development Plan)

συμπεριλαμβανομένης της διαμόρφωσης των καθορισμένων προθεσμιών για πραγμάτωση.

- Η ισχυροποίηση των δεξιοτήτων για τις συλλογικές ενέργειες των αποστολών και χρησιμοποιώντας τη διαμόρφωση Πλατφόρμας ενίσχυσης της αποστολής, περιλαμβάνοντας και την ισχυροποίηση της δεξιότητας οργάνωσης των ανθρωπίνων πόρων.
- Η καλυτέρευση της επιμόρφωσης του δυναμικού των αποστολών μέσω μιας εκτεταμένης μορφωτικής πολιτικής της ΚΕΠΠΑ καθώς και των μορφώσεων του δικτύου της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Ασφάλειας και Άμυνας ESDC.
- Η αδιάλειπτη έρευνα των διδαγμάτων και μαθημάτων από τις περασμένες ενέργειες ΚΠΑΑ με σκοπό τον περιορισμό λανθασμένων αποφάσεων και παραλείψεων στην οργάνωση καινούριων δράσεων.

Συμφώνα με το άρθρο 43 της ΣΕΕ από το εισερχόμενο EC τον Ιούνιο του 2017 στα πεδία της άνθισης της εφαρμογής της διεθνούς εκστρατείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στους κλάδους της προστασίας και της ασφάλειας, οι δράσεις ΚΠΑΑ οφείλουν να προασπίζονται τους πολίτες μέσω της εξωγενούς δράσης της Ένωσης, να ισχυροποιούν τους εγγύς και τους εταίρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποφεύγοντας καινούριες διαμάχες και να αντεπεξέρχονται σε εμφανιζόμενες κρίσεις.

Η ισχυροποίηση αλληλεπιδράσεων με ΟΗΕ, NATO, ΟΑΣΕ και όλων των υπόλοιπων παγκοσμίων και περιφερειακών φορέων προστασίας και ασφάλειας αλλά και με τρίτες χώρες για να αντιμετωπίσουν καινούριες απειλές και η χρησιμοποίηση σύγχρονων ή παραπληρωματικών μεθόδων στα πλαίσια την παγιωμένης προσέγγισης της Ευρωπαϊκής Ένωσης καλούνται αναγκαία εφόδια για την περάτωση των σκοπών της Ένωσης στα πλαίσια ενεργείας των δράσεων της ΚΠΑΑ.

Ως ανεξάρτητο πλαίσιο δράσεων της ΚΕΠΠΑ η ΚΠΑΑ χάρις τις δράσεις της οφείλει να παγιώσει ισχυρότερη πολιτική θέληση και βούληση των Κρατών Μελών, ικανοποιητικές τεχνικές χρηματοδότησης και βελτιωμένη εφαρμογή του παρόντος νομικού πλαισίου με σκοπό να καταστήσει την Ευρωπαϊκή Ένωση από περιφερειακό πάροχο ασφάλειας σε διεθνές, έτοιμο να ανταπεξέλθει οποιασδήποτε απειλής στο πλαίσιο διασύνδεσης εξωγενούς και εσωτερικής ασφάλειας. Η παράλληλη διαμόρφωση εσωτερικής λογοδοσίας μέσω τεχνικών μέτρησης της αποδοτικότητας των επιχειρήσεων που ήδη πραγματοποιούνται αλλά και της εξωτερικής λογοδοσίας

με την παραδοχή από το πλήθος των Κρατών Μελών και των τοπικών κοινοτήτων είναι πλέον αναγκαίο για την ικανοποιητική οργάνωση και διεκπεραίωσή τους.

Οι συνεχείς μεταβαλλόμενες Ευρωπαϊκές συνθήκες ασφαλείας με την διαρκή αστάθεια και τις διαμάχες στις νότιες και ανατολικές μεριές της Ευρώπης καθώς και στην Αφρικάνικη Ήπειρο εντείνουν την ανάγκη για αστυνόμευση με αποκορύφωμα την απευθείας υποχρέωση εξασφάλισης ειδικών αστυνομικών για την φύλαξη των συνόρων και την οργάνωση της δημόσιας τάξης στα Νότια και Νοτιοανατολικά κράτη της Ευρώπης ως επερχόμενο της υπάρχουσας Ευρωπαϊκής μεταναστευτικής μάστιγας. Η αποτελεσματικότητα των αστυνομικών αποστολών θα σιγουρευτεί μονό με μεγάλης αξίας εξειδικευμένο δυναμικό που θα αντιμετωπίσει την πολύπλοκη και πολυδιάστατη προσέγγιση των πολλαπλών μορφών αντιμετώπισης κρίσεων αφού αρχικά ισοσταθμιστούν εξ' ολοκλήρου οι λειτουργικές τους απαιτήσεις με τις προσφορές των Κρατών Μελών και των θεσμικών φορέων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που κατέχουν την υπαιτιότητα της απόδοσής τους.

Περισσότερο από όλα οι ενέργειες ΚΠΑΑ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κυρίως οι αστυνομικές ενέργειες ύστερα από τις διαμάχες οφείλουν να στοχεύσουν στην ανθρώπινη ασφάλεια, προάγοντας τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις αρχές του κράτους δίκαιου πέρα από τις τοπικές κυβερνήσεις, συνάμα με τις τοπικές κοινότητες, τους φορείς της κοινότητας των πολιτών και τις πολλαπλές τοπικές ΜΚΟ, με σκοπό ο λαός των περιοχών δράσης να αισθανθεί την αληθινή μέριμνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για αλληλεγγύη και αρωγή και όχι το αίσθημα επεκτατικών αποικιακού τύπου τεχνικών και δράσεων, με επερχόμενο αφενός μεν να αποκομίσουν τον σεβασμό και την αποδοχή από τις τοπικές κοινότητες ισχυροποιώντας την ασφάλεια και την αποτελεσματικότητα των παραμέτρων των αποστολών και αφετέρου να διαμορφώσουν την Ευρώπη διεθνές πάροχο ασφαλείας, ευημερίας και δημοκρατίας στις χώρες που αυτό κρίνεται απαραίτητο καλυτερεύοντας τη διεθνή ασφάλεια.

Η τελική διαπίστωση της εργασίας αυτής είναι πως η οικοδόμηση ενός κλίματος ειρήνης που θα είναι πραγματικό ανθρώπινο και αειφόρο και όχι παροδικό συνιστά μια ιδιαίτερη πολύπλοκη και επίπονη ενεργεία, για την οποία χρειάζεται η ομαλή προσφορά και παρουσία πολλαπλών παραγόντων. Μια ενεργεία που έκτος από το υλικό μέρος της οφείλει να συντελεστεί βασικά μέσα στην καρδιά και στον νου του

πλήθους. Εν, κατακλείδι, παρόλο τον αναντίρρητο βαθμό δυσκολίας, η διαμόρφωση ενός ανθρωπιστικού κλίματος ειρήνης και κατ' επέκταση μια αειφόρου άνθισης σε διεθνές επίπεδο αποτελεί μονόδρομο για την επιβίωση του ιδίου του πλανήτη.

Βιβλιογραφία

- ✚ Alfredo V., «Integrated Police Unit», EUFOR Forum, τχ. 2, 2015,
- ✚ Biscop, S. «Able and Willing? Assessing the EUs Capacity for Military Action», European Foreign Affairs Review, τόμ. 9, τχ. 4, 2014, σ. 509-527
- ✚ Cornish P. - Edwards, G. «The Strategic Culture of the European Union: A Progress Report», International Affairs, τόμ. 81, τχ. 4, 2015, σ. 801-820
- ✚ Council Decision 2014/197/CFSP of 23 February 2014 Establishing a Mechanism to Administer the Financing of the Common Costs of European Union Operations Having Military or Defence Implications», Official Journal of the European Union, L 63/68,
- ✚ Cutler R.M. - Al. Von Lingen, «The European Parliament and European Union Security and Defence Policy», European Security, τόμ. 12, τχ. 2, 2013, σ. 1-20.
- ✚ George, A.L. «Case Studies and Theories Development: The Method of Structured, Focused Comparison», στο P.G. Lauren (επιμ.), Diplomacy. New Approaches in History, Theory and Policy, The Free Press, Λονδίνο 1979.
- ✚ Giegerich B. - Wallace, W. «Not a Such a Soft Power: The External Deployment of European Forces», Survival, τόμ. 46, τχ. 2, 2014, σ. 163-182.
- ✚ Greece's Elusive Quest for Security Providers: The «Expectations-Reality Gap»», Security Dialogue, τόμ. 34, τχ. 3, 2013, σ. 301-314
- ✚ Griffiths, H. and Jelacic, N. «Investigation: Will Europe Take on Bosnia's Mafia?», erto IWPR'S Balkan Crisis Report, No. 531, 2017
- ✚ International Crisis Group, EUFORIA: Changing Bosnia's Security Arrangements, Europe Briefing, ICG, Σεράγεβο/Βρυξέλλες 29.06.2014, σ. 3-4
- ✚ Mace, C. «Operation Concordia: Developing a «European» Approach to Crisis Management?», International Peacekeeping, τόμ. 11, τχ. 3, 2014, σ. 482-483.
- ✚ Matlary, J.H. «When Soft Power Turns Hard: Is an EU Strategic Culture Possible?», Security Dialogue, τόμ. 37, τχ. 1, 2019, σ. 105-121.
- ✚ Pilegard J. The Politics of European Security, Danish Institute for International Studies, Κοπεγχάγη 2014.
- ✚ Posen, B.R. «European Union Security and Defense Policy: Response to Unipolarity?», Security Studies, τόμ. 15, τχ. 2, 2016, σ. 149-186.

- ✚ Sangiovanni, M.E. «Why a Common Security and Defence Policy is Bad for Europe», *Survival*, τόμ. 45, τχ. 3, 2017, σ. 193-206.
- ✚ Scannell, D. «Financing ESDP Military Operations», *European Foreign Affairs Review*, τόμ. 9, τχ. 4, 2014, ο. 549.
- ✚ Shepherd, A.J.K. «The European Unions Security and Defence Policy: A Policy Without Substance?», *European Security*, τόμ. 12, τχ. 1, 2013, ο. 47
- ✚ Ulriksen S. - Bono, G. «Conclusion: Economie and Diplomatie Tools vs Military Might», *International Peacekeeping*, τόμ. 11, τχ. 3, 2014, σ. 561.
- ✚ Williams, T. «European Effects: The EU’s Multidisciplinary Approach to Security», *RUSI Newsbrief*, τόμ. 26, τχ. 9, 2019, σ. 1-3.
- ✚ Youngs, R.«Democratic Institution-Building and Conflict Resolution: Emerging EU Approaches», *International Peacekeeping*, τόμ. 11, τχ. 3, 2014, σ. 526-543
- ✚ Φακιολάς, Ευ. Τ. «Θεωρία Διεθνών Σχέσεων και Ευρωπαϊκή Ολοκλήρωση: Η “Παραδοσιακή Προβληματική” και η “Αγνοημένη” Διάσταση της Ασφάλειας και της Στρατηγικής στην Ελληνική Βιβλιογραφία», *Ελληνική Επιθεώρηση Πολιτικής Επιστήμης*, τχ. 14, 1999, ο. 141-171
- ✚ Μπέλλου, Φ. (2014). Η αντιμετώπιση του πλέγματος εσωτερικής και εξωτερικής ασφάλειας και ο ρόλος της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης.
- ✚ Μπέλλου, Φ. (2006). Η Ευρωπαϊκή Ένωση στη Νοτιοανατολική Ευρώπη: Από τη διαχείριση κρίσεων. Παγκόσμια Ευρώπη: Οι διεθνείς διαστάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.